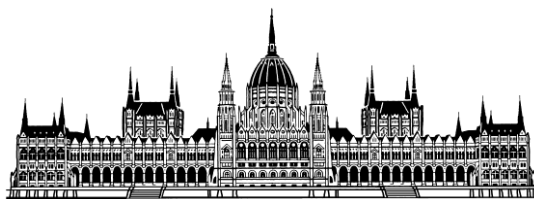

Országgyűlési Napló

Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	25601
A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	25601
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója	25601
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25609
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	25611
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	25614
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről	25615
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25619
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	25624
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter	25629
Dr. Schiffer András (LMP).....	25633
Tuzson Bence (Fidesz).....	25634
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	25638
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	25642
A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	25643
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	25643
Felszólalók:	
Simon Róbert Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25651
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	25653
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	25657
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25658
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	25661
Egyes területrendezési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	25664
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	25664
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25667
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	25670
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25671
Kepli Lajos (Jobbik).....	25674
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	25678
A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	25681
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	25681
Felszólalók:	
Varga Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	25683
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	25685
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25685
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	25686
Napirend utáni felszólalók:	
Bartos Mónika (Fidesz)	25686
Dr. Szél Bernadett (LMP)	25688
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	25690
Az ülés bezárása	25690
Az ülésen jelen voltak:	
CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár.	

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
28. ülésnapja
2016. május 18-án, szerdán
(9.00 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Földi László és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 28. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10528. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Trócsányi László igazságügyi miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszter úr, fáradjon a pulpitusra!

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Hölgyeim és Uraim! Jogrendszerünk egyik alappillére a közjog mellett a magánjog. A magánjog legalapvetőbb és legátfogóbb kódexe a polgári törvénykönyv. A magánjogi kódex jelentőségét mutatja, hogy hazánkban az elmúlt több mint másfél évszázad alatt számos kodifikációs kísérlet történt, törvénykönyv azonban először csak 1959-ben született. Így többek között sikertelen maradt Deák Ferenc kodifikációs próbálkozása 1848-ban, miként 1928-ban a Szladits Károly nevéhez fűződő magánjogi törvényjavaslatból sem lett törvény, bár ezt utóbb szokásjogként alkalmazta a gyakorlat.

Érdekes paradoxon, hogy éppen a magánjogot ideológiai szempontok alapján háttérbe szorító, a magántulajdont csak igen szűk keretek között elismerő szocialista rendszer alatt született meg az első magyar polgári törvénykönyv, az 1959. évi IV. törvény. A rendszerváltást követően is folyamatos szándék és több próbálkozás volt a magánjogi törvénykönyv újrakodifikációjára. Az új Ptk. elfogadásáig az 1959-es kódexet több mint száz alkalommal módosították, az 1990-es években pedig úgynevezett szakaszos kodifikációs módszert követve több lépcsőben is sor került a polgári törvénykönyv átfogó, novelláris módosítására.

Az Igazságügyi Minisztériumban folyó kodifikációs munka támogatására már 1989-ben felállítottak egy kodifikációs bizottságot, amelynek társelnökei Harmathy Attila és Vékás Lajos professzorok voltak. Kódex azonban a rendszerváltozás éveiben nem készült, csupán csak a már hivatkozott novelláris módosítások születtek. 1998-ban aztán egy kormányhatározat nyomán új lendületet vett a kodifikációs

munka, az ismételten felállított kodifikációs főbizottság, illetőleg szerkesztőbizottság elnöke előbb Harmathy Attila, amely alkotmánybírói kinevezése után Vékás Lajos professzorok lettek. Az ezt követően több ízben újraindult kodifikációs munkálatok eredményeként végül 2013-ban megszületett az új kódex, az Országgyűlés 2013. február 11-én elfogadta a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényt.

Az új polgári törvénykönyv 2014. március 15-én lépett hatályba. Külön is ki szeretném emelni: az új magánjogi kódex a magyar jogtudomány nemzetközi színvonalú, kiemelkedő alkotása. A kódex hatálybalépésével a nagy jogalkotói munka lezárult, és innentől a bírói gyakorlaté a főszerep. A jogalkotó munkája azonban a törvény elfogadásával nem ér véget. A jogalkotási törvény a jogalkotó kötelezettségévé is teszi a jogszabályok hatályosulásának figyelemmel kísérését. Az úgynevezett utólagos hatásvizsgálat keretében a jogalkotó köteles összevetni a szabályozás megalkotása idején várt hatásokat a tényleges hatásokkal.

Ennek megfelelően az Igazságügyi Minisztérium a hatálybalépése óta figyelemmel kíséri a Ptk. alkalmazását, valamint gyűjti az új törvénnyel kapcsolatban felmerült jogalkalmazási tapasztalatokat. A Ptk. értelmezésével és alkalmazásával összefüggésben az Igazságügyi Minisztériumhoz számos megkeresés érkezett. Az észrevételek alapvetően két fő területen merültek fel: a jogi személyeknek a társasági jogot is magában foglaló új szabályozása, valamint a zálogjogi rendelkezések gyökeresen új alapokra helyezése váltotta ki a legtöbb szakmai kritikát. Ezeknek a tudományos szintű, de a gyakorlati igényeket is figyelembe vevő megvitatására már 2015 januárjában munkacsoport került felállításra. A munkacsoportnak neves elméleti és gyakorlati szakemberek, a jogász hivatásrendek képviselői voltak a tagjai. A munkacsoport 2015 júniusáig 14 alkalommal ülésezett, és ennek során az egész törvénykönyvet áttekintette.

Ezt követően az Igazságügyi Minisztérium egy részletes koncepciót állított össze a Ptk.-módosítás lehetséges irányairól és a módosítás szükségességéről. Ezt a koncepciót 2016 januárjában számos elméleti és gyakorlati szakember, illetve a jogász hivatásrendek vezetői is megkapták. Emellett az Igazságügyi Minisztérium a Magyar Jogász Egylet által szervezett négy nyilvános vitán hallgatta meg az új Ptk. esetleges módosításával kapcsolatos különböző szakmai álláspontokat.

Figyelemmel a Ptk.-nak mint a magyar magánjog alapkódexének állandóságához fűződő, a jogbiztonság elvéből fakadó érdekre, az Igazságügyi Minisztérium a Ptk.-módosítás kérdéseit szigorú szakmai alapokon, óvatosan kezeli. Erre tekintettel az Igazságügyi Minisztérium elvetette a novelláris módosításra vonatkozó javaslatokat, és végül amellelt foglalt állást, hogy a módosításra 2016 első felében a legszükségesebb, legszűkebb körben kerüljön sor. Ennek megfelelően az Országgyűlésnek 2016. május 3-án benyújtott törvényjavaslat elsősorban a Ptk. Ötödik könyvét, a zálogjogi szabályozást érinti, és

csak minimális mértékű változást hoz a kötelmi és a családi jogi rendelkezéseken belül, ugyanakkor a jogi személyekről szóló Harmadik könyvét - néhány szakasztól eltekintve -, valamint az öröklési jogot szabályozó Hetedik könyvét nem érinti.

A következőkben a módosítást igénylő egyes esetkörökről szólnék könyvenkénti bontásban. Mivel a javaslatban foglalt módosítások elsődlegesen a zálogjogot érintik, elsőként az Ötödik Könyvet érintő módosításokra térnek ki. A zálogjog a modern jogrendszerekben a polgári jog egy igen komplex, bonyolult szabályozás alá tartozó jogintézménye. A zálogjog alapvetően járulékos jellegű, az egy adott követelést biztosít és ahhoz tapad, ez alól azonban kivételt képez az önálló zálogjog. Az önálló zálogjogot többek között a svájci, valamint a német jog is szabályozza. Az önálló zálogjogot emellett a második világháború előtti magyar magánjog, 1996-tól pedig a régi Ptk. is ismerte és szabályozta. Elmondható, hogy az önálló zálogjog a rendszerváltás után egészen az új Ptk. hatálybalépéséig, mintegy 18 évig volt jelen a magyar jogban, és működött visszaélések nélkül.

Az önálló zálogjogot az új Ptk. megszüntette, és helyette annak pótlására a különvált zálogjog intézményét vezette be. Ez a jogintézmény azonban nemzetközileg nem ismert és nem elismert, az önálló zálogjog intézményének előnyeivel nem rendelkezik, ugyanakkor a járulékoság elvesztésének veszélyét nem küszöböli ki. Ennek alapján mondhatjuk, hogy a gyakorlat próbáját nem állta ki.

A zálogjogi szabályozás szorosan kapcsolódik a gazdasághoz, elsődlegesen a hitellelethez. A zálogjog - más hitelbiztosítékokhoz hasonlóan - a hitelnyújtásra vonatkozó döntés mellett a hitelezés feltételeinek a meghatározásában is fontos szerepet játszik. Szoros összefüggés áll fenn a zálogjogi szabályozás, illetve általában a hitelbiztosítékok és a hitelárának, a kamatnak a mértéke között. Ez a kapcsolat abban is jól tükröződik, hogy a biztosítékkal ellátott, fedezett, valamint a biztosíték nélküli, nem fedezett hitelek kamata különböző. Zálogjog alkalmazásával csökkenthető a hitelezőt fenyegető kockázat, és így csökkenthetők az ügyletkez kapcsolódó tranzakciós költségek is. A gazdasági igényeket megfelelően kielégítő zálogjogi szabályozásnak ebből következően ár-, kamat- és költségcsökkentő hatása van.

Az erre irányuló gazdasági igények figyelembevételére alapján a javaslat újraszabályozza az önálló zálogjogot, a korábbi szabályozáshoz képest azonban megújult módon. A bevezetését elsődlegesen a következők indokolják. A Ptk.-kódifikáció lezárulását követő új fejlemény a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló 575/2013-as EU-rendelet, az úgynevezett CRR-rendelet. Ez a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság Bazel III-ként ismert ajánlásait vezeti be az uniós jogba. A rendelet többek között szigorítja a szavatolótőkére és tőkekövetelményre vonatkozó rendelkezéseket. Az új követelmények alkalmazása 2014. január 1-jétől kötelező. Az említett rendelet ugyanakkor a jelzáloghitel-intézetek kitettségét csök-

kentő eszközként nevesíti az önálló, nem járulékos jelzálogjogot. Ez azt jelenti, hogy a hivatkozott rendelet kedvező kockázati súlyt rendel az önálló zálogjoggal kombinált konstrukcióban refinanszírozott jelzáloghitelekhez. Ez magasabb hitelezési volument tesz lehetővé, amiben kedvezőbb hitelfeltételeket és alacsonyabb kamatokat eredményezhet a lakosság számára.

(9.10)

A hivatkozott célkitűzések megvalósítása érdekében a kormányzati szervek a Ptk. zálogjogi rendelkezéseinek módosítása, az önálló zálogjog bevezetésének szükségessége mellett foglaltak állást. Ez összhangban áll a magyar gazdaság fejlesztésére vonatkozó kormányzati célkitűzésekkel is. Az önálló zálogjog ismételt bevezetése a hivatkozott új EU-s rendelet, majd a jelzálogpiac élénkítése nyomán növelheti a hitelezési volument és így a magyar bankrendszer versenyképességét. Elősegítheti a jelzáloglevél-hitelpiac növekedését, a lakosság számára pedig alacsonyabb kamatokat tehet lehetővé, illetve bővítheti a lakosság biztonságos befektetési, megtakarítási lehetőségeit. A különvált zálogjogot az előbb hivatkozott, az új Ptk. kódifikációjának lezárását követően született, európai uniós jogi szabályozás nem ismeri, emellett pedig a részleges önállóság folytán az önálló zálogjog előnyeit a különvált zálogjog intézménye nem tudja pótolni. Mindezekre tekintettel a javaslat a különvált zálogjog helyett az önálló zálogjog Ptk.-ban történő újraszabályozását tartalmazza.

Az önálló zálogjoggal kapcsolatban azt is szeretném hangsúlyozni, hogy annak újraszabályozásáról és általában a Ptk.-módosítás szükségességéről nem lobbierdekek, hanem tudományos szintű elemző munka alapján, szigorú szakmai alapokon született döntés. Az önálló zálogjog ellenzői arra hivatkoznak mint visszaélési lehetőségre, hogy az önálló zálogjog követeléstől független átruházhatósága miatt fennáll a veszélye a zálogkötelezett kétszeres teljesítésének.

A német polgári törvénykönyv, a BGB 2008-as módosítására ennek a veszélynek a felismerése folytán került sor, és a módosítással ezt a veszélyt a német jogalkotó ki is küszöbölte. A javaslat szem előtt tartva és átvéve a német BGB 2008-as módosítása során alkalmazott megoldásokat, megnyugtató választ ad az önálló zálogjoggal szemben korábban megfogalmazott kritikákra. Kiegyensúlyozott szabályozást teremt, amely teljes mértékben biztosítja a zálogkötelezett védelmét, az önálló zálogjog kötelezettje ugyanis nem kerülhet hátrányosabb helyzetbe, mint a járulékos zálogjog kötelezettje. Ugyanakkor nem fosztja meg az önálló zálogjogot azoktól az előnyöktől, amelyek a hitelező számára vonzóvá teszik ezt a zálogjogi konstrukciót: rugalmasság és átláthatóság.

Az önálló zálogjog újraszabályozása mellett a zálogjogi szabályozást érintő további fontosabb módosítások a javaslatban. A Ptk. az óvadék intézményét is a zálogjog körébe integrálta. Ez számos gyakorlati

problémát okozott, amelyeket a jogalkalmazói gyakorlat nem volt képes megoldani. Ehhez kapcsolódóan a javaslat bővíti az óvadékul szolgáló vagyontárgyak körét, ezzel együtt pedig áttekinthetőbbé és egyértelműbbé teszi az óvadéki szabályokat. A javaslat fontos fogyasztóvédelmi újítása, hogy a fogyasztóval szemben néhány sajátosan szabályozott eset, például az óvadék kivételével a zálogjogosult csak bírósági végrehajtás útján gyakorolhatja a kielégítési jogát. Mindez azt jelenti tehát, hogy a javaslat fogyasztói zálogszerződés esetén korlátozza a Ptk. által a zálogjogosult számára a kielégítési jog gyakorlása során biztosított egyoldalú választási lehetőséget. Az új Ptk. ugyanis a zálogjogosult hitelezőt megillető egyoldalú választási jogosultságként kimondta, hogy a zálogjogosult a kielégítés jogának gyakorlása során a bírósági végrehajtás elkerüléséről szabadon dönthet. A javaslat szerint azonban ez az egyoldalú jog fogyasztói zálogszerződés esetén többé már nem illeti meg a zálogjogosultat.

Ezt követően rátérnek a javaslatban szereplő módosításokkal leginkább érintett további rendelkezésekre.

A Ptk. Hatodik könyvét érintő módosítások. A javaslat pontosítja az írásbeli alakhoz kötött jognyilatkozatra vonatkozó szabályokat. Ennek megfelelően egy relatív semmisségi klauzulával egészül ki a rendelkezés, amely szerint az írni nem tudó vagy írni nem képes személy, illetve az olvasni nem tudó, továbbá az olyan személy esetén, aki nem érti azt a nyelvet, amelyen az írásbeli nyilatkozatát tartalmazó okirat készült, az okirat erre alapuló érvénytelenségére csak az ő érdekükben lehet hivatkozni.

Az új Ptk. a zálogjogi szabályozás átalakításához szorosan kapcsolódva, annak mintegy sarokpontjaként mondta ki az úgynevezett fiduciárius hitelbiztosítékok tilalmát. Ez a tilalom azokra az atipikus biztosítékokra vonatkozik, amelyek eredetileg más céllal jöttek létre, a gyakorlatban azonban hitelbiztosítékként kezdték el alkalmazni ezeket a szerződéses megoldásokat. Ilyen például a biztosítéki célú engedményezés, a vételi jog alapítása biztosítéki céllal, illetve a visszavásárlási joggal kombinált adásvételi szerződés.

Az ezen ügyletekre vonatkozó tilalom változatlan formában történő fenntartása nem indokolt, ezért a javaslat az önálló zálogjog újraszabályozásával is összhangban enyhíti az úgynevezett fiduciaritilalmat. A javaslat alapján a jövőben ez a tilalom kizárólag fogyasztói ügyletekre, valamint a fogyasztók egymás között kötött, de fogyasztói szerződésnek nem minősülő ügyleteire terjed ki. Vállalkozások egymás közötti viszonyrendszerében ugyanakkor sem gazdasági, sem pedig jogalkotói szempontból nem indokolt a Ptk. Hatodik könyv 99. §-ában foglalt semmisségi szankció fenntartása.

Azt is fontos azonban kiemelni, hogy bővül a fogyasztók védelme, a jövőben ugyanis ez a semmisségi szankció már nemcsak a fogyasztót terhelő pénzkövetelést, hanem bármely más jellegű követelést biztosító ügyletre kiterjed. A javaslat következtében

megváltoznának a szerződésátruházás szabályai is. A Ptk. jelenleg hatályos főszabálya értelmében a szerződésátruházással a szerződés biztosítékai megszűnnek. A gyakorlati tapasztalatok ugyanakkor azt mutatják, hogy nem indokolt az, hogy szerződésátruházás esetén a szerződésbe belépő jogosult biztosítékai megszűnjenek. A javaslat ezért kimondja, hogy a szerződésátruházás következtében csak akkor szűnik meg a szerződés biztosítéka, ha a kötelezetti oldalon történik alanyváltozás és a biztosíték nyújtója a szerződésátruházáshoz nem járul hozzá.

Ha tehát egy hitelszerződésben a hitelező személye változik, akkor a biztosíték fennmarad, ha azonban az adós személye változik meg, akkor megszűnik, kivéve, ha a biztosíték nyújtója az adós személyének a megváltozásához hozzájárult. Mindez a Ptk.-ban szabályozott tartozásátvállalás logikáját követi.

A javaslat a Hatodik könyvön belül az értékpapírra vonatkozó szabályokat is módosítja. Az érintett rész felülvizsgálata azért vált szükségessé, mert a jogterület szabályozásának összhangja megkívánja egyes rendelkezések ágazati jogszabályokba történő átültetését. Különösen sürgetővé vált a Ptk. és a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény - a továbbiakban Tpt. - egymással történő megfeleltetése. A Ptk.-ban és a Tpt.-ben meghatározott fogalmak összhangjának biztosítása a gazdasági élet kiszámítható működése és a jogbiztonság szempontjából alapvető követelmény, ezért indokolt a Ptk.-nak az értékpapírra vonatkozó alapvetéseit a szabályozási területre speciálisan irányadó Tpt. rendelkezéseire igazítani. Ahol pedig a Tpt. - vagy felhatalmazása alapján kiadott más jogszabály - részletes szabályokat rögzít, mint például a dematerializált értékpapírok előállítás, átalakítás vagy átruházása esetében, ott a szabályozás Ptk.-beli fenntartása nem célszerű. A javaslat azonban továbbra is fenntartja a Ptk. által bevezetett, meghatározó újításokat.

A Ptk. Harmadik könyvét érintő módosítások. A javaslat a vezető tisztségviselő felelősségére vonatkozó szabályok körében rendelkezik egy nagy vihart kiváltott, új felelősségi szabály korrekciójáról. Az új Ptk. egyrészt újraszabályozta a vezető tisztségviselőknél a jogi személyek irányában fennálló, úgynevezett belső felelősségét. Emellett azonban bevezetett egy korábban nem létező, úgynevezett külső felelősségi szabályt is. Ez a Ptk. Hatodik könyv 541. §-ában szereplő, nyelvileg is nem helyesen megfogalmazott szabály jelentős bizonytalanságot okozott a gyakorlatban. A javaslat ezt a bizonytalan jogi helyzetet úgy oldja fel, hogy egyrészt hatályon kívül helyezi a Ptk. Hatodik könyv 541. §-át, másrészt pedig egy új (2) bekezdéssel egészíti ki a Ptk. Harmadik könyv 24. §-át. Ez az új szabály visszaállítja a korábbi társasági törvénynek azt a rendelkezését, hogy kifelé, harmadik személyek irányában a jogi személy, a társaság felel. Ez azt jelenti tehát, hogy a javaslat szerint a vezető tisztségviselő által - e jogkörében eljárva - harmadik személynek okozott károkért a jogi személy felel. A javaslat azonban azt is kimond-

ja, hogy ha a kárt a vezető tisztségviselő szándékosan okozta, a jogi személlyel egyetemlegesen felel. Ez felel meg a korábbi társasági törvény rendelkezései alapján kialakult állandó bírói gyakorlatnak.

(9.20)

A javaslat a tőkepiaci szabályozással való összhang megteremtése érdekében kimondja, hogy a zártkörűen működő részvénytársaság részvényei abban az esetben nyilvánosan is forgalomba hozhatók, ha a részvénytársaság megváltoztatja működési formáját. Erre tehát csakis a működési forma megváltoztatása, vagyis a zártkörűen működő részvénytársaságból nyilvánosan működő részvénytársasággá történő átalakulás esetén, az ehhez kapcsolódó forgalomba hozatal esetén kerülhet sor. Ez a technikai jellegű szabály a nyilvános részvénytársasággá alakulás folyamatában rendezi és teszi egyszerűbbé a tőzsdére lépés lehetőségét.

A javaslat a fentiekben túlmenően két, az Alaptörvényben már korábban is kimondott kötelezettség nyomatékosítására irányuló módosítást is tartalmaz.

A Ptk. Második könyvét érintő módosítás. A javaslat a személyiségi jogok általános védelme körében is nyomatékosítja az Alaptörvény VI. cikkében megjelenő azon szabályt, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartás. A jogalkotó célja a személyiségi jogok kiemelt polgári jogi védelmének megerősítése.

A Ptk. Negyedik könyvét érintő módosítások. Az Alaptörvény XVI. cikke a gyermekek szülei iránti felelősségviselését fejezi ki annak előírásával, hogy a nagykorú gyermekek kötelesek gondoskodni rászoruló szüleikről. Ugyanez a kötelezettség a családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvény 14. §-ában is megjelenik, amely szerint a nagykorú gyermeknek külön törvényben foglaltak szerint tartási kötelezettsége áll fenn azon szülőjével szemben, aki magát önhibáján kívül nem képes eltartani. A szülőtartás részletes szabályait a Ptk. a rokонтartás normái között rendezi, vagyis a szülőtartásra a rokонтartás általános szabályai vonatkoznak. A szülőtartás jelenleg is irányadó rokонтartás hatályos szabályozásán a javaslat nem változtat. *(Sic!)* A módosítás mindössze a jelenleg is fennálló törvényi kötelezettség anyagi jogi alapjait teremti meg.

A nagykorú gyermekek szülei iránti tartási kötelezettsége alkotmányos szinten is megjelenő, kiemelt jelentőséggel bír az egyéb rokонтartási kötelezettséghez képest. A javaslat ezért nyomatékosítja a nagykorú gyermekek szülei iránt fennálló, jelenleg is előírt tartási kötelezettségét. A javaslat ehhez kapcsolódóan egy új megtérítési igényérvényesítési lehetőséget is bevezet arra az esetre, ha a tartásra önhibáján kívüli okból rászoruló szülő szükségleteinek ellátásáról - a tartásra köteles gyermek helyett - olyan személy gondoskodik, akinek ez egyébként nem lenne kötelezettsége. Az ilyen indokoltan

nyújtott ellátás ellenértékének megtérítését a tényleges tartást nyújtó személy az ellátás nyújtásától számított egyéves jogvesztő határidőn belül követelheti a tartásra kötelezhető gyermektől.

A javaslat szerint tehát olyan idős személyek esetén, akiknek a szociális ellátásáról akár állami, akár nem állami fenntartású intézmények vagy más személyek gondoskodnak, és az idős személy az ellátás ellenértékét nem vagy csak részben tudja finanszírozni, a ki nem fizetett térítési díjat követelni lehet a szülője iránt tartásra kötelezhető nagykorú gyermektől.

Hangsúlyozom, hogy ez egyáltalán nem vonatkozik az állami nyugellátásra, illetőleg az alanyi jogon járó, térítésmentes szociális ellátásokra, ezeken a területeken tehát semmiben sem érinti az állam jelenlegi szerepvállalását. A javaslatban szereplő új megtérítési igény kizárólag az önkéntes alapon nyújtott gondozásra, ápolásra, ellátásra vonatkozik.

A javaslat által bevezetett megtérítési perben a bíróságnak az egyéni körülmények alapján egyrésztől mindezt mérlegelnie kell, amit egy tartási perben figyelembe kell vennie. Ennek megfelelően jelentősége van annak, hogy a nagykorú gyermek tartásra képes-e, valóban kötelezhető lenne-e a szülője eltartására, a szülő a tartásra nem érdemtelen-e, illetve figyelemmel kell lenni a megtérítési igénynél a tartás mértékénél irányadó rendelkezésekre is. Másrésztől a bíróságnak azt is meg kell vizsgálnia, hogy a szülő ellátó személy vagy intézmény által nyújtott ápolásra, gondozásra, étellemezésre s a többi valóban szükség volt-e az idős személy ellátása érdekében.

Lényeges garanciális szabálya a törvényjavaslatnak, hogy a megtérítési igény csak a jövőre nézve, vagyis a szülő számára a javaslat hatálybalépése után nyújtott ellátás esetén és az ellátás nyújtásától számított egyéves jogvesztő határidőn belül érvényesíthető. Az igényérvényesítési lehetőség egyéves jogvesztő határidőre való korlátozása az Igazságügyi Minisztérium által a javaslatról tartott négypartii egyeztetésen az ellenzéki pártoktól érkezett észrevétel hatására került be a javaslatba. Az Igazságügyi Minisztérium elfogadta az ellenzéki pártok részéről érkezett módosítási javaslat indokoltságát az esetleges visszaélések visszaszorítása érdekében.

Végül azt is kiemelném, hogy ez a javaslatban szereplő új típusú megtérítési per független a Ptk. Negyedik könyv 208. § (1) bekezdésében foglaltak alapján jelenleg is fennálló igényérvényesítési lehetőségtől, amely szerint a szülőt illető tartás iránt a szülő érdekében - a szülő egyetértésével - a járási hivatal is indíthat pert. A javaslat ez utóbbi rendelkezést nem érinti.

A Ptk. módosítása alapvetően nem politikai, hanem jogi kérdés. Az Igazságügyi Minisztérium által kidolgozott és a tisztelt Országgyűlés elé került javaslat széles körben megvitatott, alaposan előkészített szakmai anyag, amelynek a megvitatását és elfogadását kérem a tisztelt Országgyűléstől.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Úgy gondolom, hogy a polgári törvénykönyv minden jogállamban egyfajta zsinórmérték, azaz értékmérő a jogrendszer fejlettségére vonatkozóan. Ugyanis a polgári jogi viszonyok határozzák meg leginkább a mindennapi életet, a gazdaság működésének jogi környezetét adják, sőt sokszor előkészítik, megelőzik a fennálló gazdasági folyamatokat, ahogyan ezt a rendszerváltást megelőző időkben tapasztaltuk.

Természetesen nagy előnye egy polgári kódexnek az értékállóság, amelyre legjobb példa talán a német BGB lehet. Esetünkben erényként szeretném felhozni, hogy egy meglehetősen hosszúságú előkészítés előzte meg az új kódex elfogadását, amely jól átgondoltságra és komoly szakmai előkészítettségre utal.

Továbbra is meggyőződésem, hogy a rendszerváltás előtti polgári törvénykönyv elhagyása igencsak időszerű, és piacgazdasági fejlődésünk szempontjából is meglehetősen indokolt volt. Éppen az említett előkészítés miatt ehhez a jogi alkotáshoz hozzájárulni, módosítani csak a legnagyobb körültekintéssel szabad, nem megbontva a kódex egységét, koherenciáját. Jelen esetben az elmúlt időszak gyakorlati tapasztalatai és a gazdasági fejlődés érdeke az a két szempont, amely az előttünk fekvő törvénymódosítást indokolja. Nem véletlen, hogy a T/10528. számon benyújtott törvényjavaslat általános indoklása is úgy foglal állást, hogy egy átfogó, novelláris jellegű, a kódex egészét érintő módosításra nincs szükség.

Az előterjesztő Igazságügyi Minisztérium, kellően átértékelve a módosítás jelentőségét, ötpárti egyeztetést tartott, ahol miniszter úr koncepcionális jelleggel vázolta a most tárgyalt javaslat tartalmát. A távolmaradó szocialisták kivételével mind az LMP, mind a Jobbik konstruktívan viszonyultak a javaslathoz, hangot adva kétségeiknek is. Úgy gondolom, hogy az előttünk fekvő szövegszerű javaslat ezekre a félelmekre is reagál, megnyugtatóan rendezve az akkor felmerült kérdéseket is.

Az előterjesztésben foglalt módosítások elsődlegesen a zálogjogot érintik. Az e tárgykörben kívánt változtatásokra különösen igaz, hogy a gazdasági fejlődés érdekében szükséges, ha úgy tetszik, kötelezettségünk a módosítás. A magyar bankszektor versenyképességének és hitelezési volumenének a növelése érdekében szükséges az önálló zálogjog intézményének Ptk.-beli újraszabályozása. Az újraszabályozás mellett szóló fontos érv, hogy az önálló zálogjog a lakáspiaci hitelezésen keresztül hozzájárulhat ahhoz, hogy a kamatszint alacsonyan maradjon. Emellett nagy előnye az önálló zálogjog alkalmazásának az is, hogy ennek révén bővíthetnek a lakosság biztonságos befektetési, megtakarítási lehetőségei is.

A Ptk. gyökeresen új zálogjogi szabályozást vezetett be. A hatálybalépése óta megjelenő, illetve fel erősödő új gazdasági igények szükségessé tették a zálogjogi szabályozás módosítását.

(9.30)

A javaslat azonban a gazdasági szereplőknek a szabályozás stabilitására vonatkozó elvárásait is megfelelően figyelembe veszi. Erre tekintettel nem került sor a zálogjogi szabályozás teljes és átfogó átalakítására. A javaslat úgy próbált eleget tenni az új gazdasági igényeknek, hogy az azokat kielégítő új rendelkezéseket a hatályos szabályozási környezetbe illesztette.

Ha már a német polgári törvénykönyvet említetem, az előttünk fekvő javaslat, szem előtt tartva a német BGB 2008-as módosítása során alkalmazott megoldásokat, megnyugtató választ ad az önálló zálogjoggal szemben korábban megfogalmazott kritikákra is. Kiegyensúlyozott szabályozást teremt, amely teljes mértékben biztosítja a zálogkötelezett védelmét, nem fosztja meg azonban az önálló zálogjogot azoktól az előnyöktől, amelyek a hitelezők számára vonzóbbá teszik ezt a zálogjogi konstrukciót. A javaslat tehát úgy elégíti ki a felmerült gazdasági igényeket, hogy egyúttal annak az alapvető jogpolitikai elvárásnak is eleget tesz, amely szerint az önálló zálogjog kötelezettje nem kerülhet hátrányosabb helyzetbe, mint a járulékos zálogjog kötelezettje.

A másik, a gazdasági életben relevanciával bíró változtatásra szeretném még felhívni a figyelmet. A javaslat a vezető tisztségviselő felelősségére vonatkozó szabályok rendezése körében a vezető tisztségviselő szerződésen kívüli károkozásáért egyetemleges felelősséget megállapító és a joggyakorlatban jelentős bizonytalanságot okozó Ptk. Hatodik könyv 541. §-ának hatályon kívül helyezésével párhuzamosan a Ptk. Harmadik könyv 24. §-át egy új (2) bekezdéssel egészíti ki. Eszerint a vezető tisztségviselő által e jogkörében eljárva harmadik személynek okozott károkért a jogi személy felel. Ha azonban a kárt a vezető tisztségviselő szándékosan okozta, a jogi személlyel egyetemlegesen felel. Úgy látom, hogy ez a fajta szabályozás világos és egyértelmű viszonyokat teremt a vezető tisztségviselők felelősségére vonatkozóan. Fontos, hogy szándékos károkozás következmények nélkül ne maradjon, és a kárt szenvedett kompenzációja minden esetben megtörténhessen, az ítéletek pedig végrehajthatóak legyenek.

Végezetül szeretnék utalni a szülőtartás szabályaira, amelyeket a benyújtott javaslat szintén tartalmazza. Úgy gondolom, hogy jogszabályt alkotni, annak kikényszeríthetőségét mellőzve, felesleges. Az Alaptörvény vitája során eldőlt, hogy alkotmányos szinten rögzítjük a gyermekek szülei iránti felelősségvállalási kötelezettségét. Ezt a vitát újra lefolytatni nem javaslok, hisz ennek megváltoztatása alkotmánymódosítást igényelne.

Az Országgyűlésnek véleményem szerint többek között azt kell mérlegre tennie, hogy a javaslat meg-

felelő garanciákat tartalmaz-e arra vonatkozóan, hogy ezt a jogintézményt visszaélészerűen ne lehessen alkalmazni. Álláspontom szerint az egyéves jogvesztő határidő kellő komolyságot ad az esetleges igényérvényesítés megalapozottságának.

Összességében a törvényjavaslat a gyakorlatban felmerült igényekre jó időben megfelelő választ ad, gazdasági versenyképességünk javát szolgálja, és eddig nem szabályozott területeket is jól lefed, kellő körültekintéssel és higgadt megalapozottsággal. Ezért kérem a javaslat támogatását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját két felszólaló ismerteti. Elsőként megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Természetesen önmagában nincsen probléma azzal, hogy ha egy új kódexet bevezetünk és elfogad az Országgyűlés, akkor egy-két év elteltével vagy akár még ennél kevesebb idő elteltével is a gyakorlatban felmerülő problémákat, a gyakorlatban felmerülő hiányosságokat változtassa, illetve pótolja az Országgyűlés. Mindannyian tudjuk azt, hogy egy ilyen volumenű jogszabályt, még ha azt tíz év előkészítés is előzi meg, akkor sem lehet hibátlanul elfogadni, és számos olyan jogintézmény kerül bevezetésre, aminek a próbája valóban a gyakorlatban zajlik majd le, illetve zajlott le. Ilyenformán természetesen azokat a részeit a javaslatnak én nem is fogom bírálni, amelyek valóban kisebb jelentőségű módosítások, és valóban a gyakorlat által kimunkált vagy kikristályosított problémákat kezelik.

Nagyobb probléma van azonban azzal, hogyha bizonyos elvi jelentőségű kérdéseket változtatunk meg, itt például az önálló zálogjogra gondolok. Itt a szakmai viták tárgya is nagyjából arról szól, hogy szabad-e egyáltalán két év elteltével egy ilyen jelentőségű újításhoz, módosításhoz hozzányúlni, hiszen az ember két év alatt még nem látja azt, hogy az új szabályozás valójában beváltja-e a hozzá fűzött reményeket vagy nem. Egy ilyen volumenű változás megítéléséhez, a működőképességének a megítéléséhez ennél lényegesebb hosszabb időre van szükség a mi megítélésünk szerint.

Szeretnék egy pár szót - nem hosszan itt időzve - mondani az ötpárti egyeztetésről. Nem tettem volna, csak Salacz képviselő úr megint kiemelte, hogy nem vettünk részt rajta. Ez így igaz, képviselő úr, méghozzá a következő okból. A miniszter úr ugyan írta is a nekünk küldött levelében, hogy 14 alkalommal ülésezett egy szakértői munkacsoport, amelyik egy 150 oldalas koncepciót állított össze. Ebből mi 5 oldalt kaptunk meg, az egyeztetés előtt nagyjából egy vagy két munkanappal, és normaszöveget nem mellékeltek senki mellé, holott, mint a ké-

sőbbiekből kiderült, ez a normaszöveg akkor már rendelkezésre állt.

Mi pedig azokat az egyeztetéseket nem nagyon szeretjük, és nem gondoljuk, hogy részt kellene rajtuk venni, amelyek nem valódi egyeztetésről szólnak, hanem arról, hogy ezt a műfajt is ki lehessen pipálni. Én úgy gondolom, hogy ha korrekt ötpárti egyeztetésről van szó, úgy, ahogy például a terrorcsoaggal kapcsolatban a BM ezt megtette, akkor azon ott vagyunk. Hogyha valóban látszik az, hogy az érdemi módosító javaslatainkat megfontolják és megfogadják, akkor azon szívesen részt veszünk.

Azonban én azt gondolom, mi sem mutatja jobban azt, hogy ez egy látszategyeztetés volt, mint hogy az egyeztetés után már egy nappal kész normaszöveget nyújtott be az Igazságügyi Minisztérium. Magyarán szólva: ez a normaszöveg már megvolt az ötpárti egyeztetés időpontjában, ennek ellenére nem tudtuk azt megkapni, nem tudtuk azt véleményezni, és még egyszer mondom, elég furcsa ötpárti egyeztetés az, ahol az egyeztetés másnapján már benyújtják ezt a tervezetet. Szeretném jelezni azt, hogy például amire hivatkozom, a Belügyminisztérium hasonló tervezetere, hetekig, talán hónapokig egyeztetették az ellenzéki pártok és a kormányoldal. Meg is volt ennek az eredménye, az ötpárti támogatás. Ha ilyen jellegű egyeztetésekről van szó, akkor természetesen ott leszünk, a látszategyeztetéseken továbbra sem kívánunk majd részt venni.

Ami az érdemi dolgokat illeti, és nagyon röviden kell erre reagálnom, hiszen egy részéről Korózs képviselőtársam fogja majd elmondani a mi álláspontunkat: ami a személyiségi jogok védelmét illetően jelentkező változás, abból kiemelném azt, hogy a hatályos Ptk. Második könyv 42. § dogmatikailag helyesen fogalmazza meg a magánszféra védelmét, a személyiségi jogok lényegét és rendeltetését kifejező általános szabályt. Ezért a mi meglátásunk szerint tökéletesen felesleges, sőt a jogalkotásról szóló törvény 3. §-ával kifejezetten ellentétes, ám nyilvánvalóan öncélú, hogy most a javaslat szó szerint megismétli az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, ugyanis a 3. § szerint az Alaptörvény szövegét jogszabály nem ismételhetheti meg. A figyelmet ebből a rendelkezésből egyébként egy szó kelti fel: mindenkinek joga van ahhoz, hogy a kapcsolattartását tiszteletben tartsák. Nagyon rossz, és ugyanezt majd el tudom mondani a vezető tisztségviselőkkel kapcsolatos rendelkezésre, hogy amikor olyan közéleti események történnek, ahol pontosan a Fidesz körét érintően jelenik meg ebből adódó probléma, utána azt jogszabályalkotás követi.

(9.40)

Amikor Habony Árpáddal kapcsolatos kapcsolattartásokkal van probléma, amikor Mészáros Lőrinc, a földprogramért felelős államtitkárral való kapcsolattartása borzolta föl joggal a kedélyeket, akkor utána jön egy Ptk.-módosítás, amely a kapcsolattartás tiszteletben tartásáról szól. Ezek olyan egy-

beesések, tisztelt miniszter úr, amelyek nem kerülhetik el az ember figyelmét, és még ha oly jó szándékú is egy javaslat, erre az előterjesztőnek illene odafigyelni, hacsak nem pont ezek az események motiválták azt, hogy a polgári törvénykönyv ez irányú módosítását kezdeményezzék.

Hasonlóan problémás számomra, és itt szeretném röviden kiemelni, hogy az új rendelkezés alapján a jogi személy vezető tisztségviselője által a harmadik személynek okozott kár esetén a tisztségviselő most még fennálló felelősségét csökkenti ez a javaslat. Eddig a vezető tisztségviselő minden ilyen kárért felelt a jogi személlyel egyetemlegesen, most lekerült a vezető tisztségviselő válláról a felelősség, ha a kárt a harmadik személynek nem szándékosan okozza.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor, amikor megint csak azt tudom mondani, hogy pont e körben merül föl, hiszen - de javítson ki, miniszter úr, ha tévedek - ezek a rendelkezések éppúgy vonatkoznak a magáncégek tisztségviselőire, mint az állami cégek tisztségviselőire; szóval most, amikor éppen Matolcsy György nemzeti banki elnök felelősségét firtatja a teljes magyar közélet, amikor botrányok sorozata van a Magyar Villamos Művekkel vagy akár a Postával kapcsolatban, vagy gondolok itt egyébként, mondjuk, a MÁV vezető tisztségviselőire, akik többmillió havi fizetésért most tulajdonképpen elvesztik ezt a felelősségvállalási kötelezettségüket, gyakorlatilag ez a teher lekerül a vállukról. Amikor ilyen közéleti események vannak, akkor meglehetősen furcsa az, hogy az Igazságügyi Minisztérium pontosan ilyen módosításokkal áll elő és kíván módosítani a polgári törvénykönyvön.

Röviden térnék ki csak és elvi jelleggel annak elenére, hogy Salacz képviselő úr megpróbálta megelőzni ennek a lehetőségét a felszólalásban, ami a szociális jogokat, illetve a szülőtartással kapcsolatos rendelkezéseket illeti. Szóval valóban, képviselő úr és miniszter úr, az Alaptörvény vitájában számtalanszor elmondtuk azt, hogy nagyon károsnak tartjuk, hogy az állam a szociális szférából egyre kijebb vonul, egyre kevesebb felelősséget kíván vállalni a saját állampolgáraiért. Ahogy egyes szociális alapjogokból mára már csak államcél lett, így most ezt a rendelkezést a Ptk.-ba is és természetesen annak részletszabályainak bevezetésével, de áttemeli vagy át kívánja emelni a jogalkotó.

Salacz képviselő úr, azért érdemes most ezt a vitát újraindítani, mert ha van az Alaptörvényben egy rendelkezés, akkor azt egyébként jelen esetben a Ptk., ha úgy tetszik - egyszerűen fogalmazok -, váltja aprópénzre. A Ptk. rendelkezései kellenek ahhoz, hogy ez a gyakorlatban valójában alkalmazható legyen. Ez a törekvése az államnak mélységesen elítélendő. Az, hogy ahelyett, hogy maga vállalna egyébként felelősséget akár egy élet munkája után olyan személyekért, akik már akkor magukról gondoskodni nem képesek, ehelyett, mivel ezt nem akarja megtenni, ezt a felelősséget áthárítja a gyermekekre, ami jelen gazdasági helyzetben meglehetősen érdekes és furcsa igény azt állam részéről. Nem arról van szó,

hogy minden olyan jóérezésű ember, aki ezt megteheti és akinek lehetősége van, ne gondoskodna vagy ne kellene gondoskodnia a legjobb színvonalon az ő felmenőiről, a szüleiről, a nagyszüleiről. Nem erről van szó; hanem arról van szó, hogy az állam, amikor ezt a kötelezettséget áthárítja, és ő nem akar erről gondoskodni, hanem helyette a gyerekeket kötelezi erre, az, azt gondolom, nem egy szociális és jóléti állam koncepcióját vetíti előre, de erről Korózs képviselőtársam bővebben fog beszélni.

Mivel az idő nagyon elment, ezért valószínűleg egy következő, ismételt felszólalásomban fogok kitérni az önálló zálogjoggal kapcsolatos problémákra, meghagyva az időt Korózs képviselőtársamnak, hogy az általam utolsónak említett témáról hosszabban szóljon. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, a rendelkezésre álló időkeret terhére.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Ott folytatnám, ahol Bárándy képviselő úr abbahagyta. Tehát arról van szó, hogy a nagykorú gyermek köteles a rászoruló szülőkről gondoskodni, ahogy képviselőtársam is említette már, ez az Alaptörvény egyik kitétele volt. Most egy új résszel is bővülne ez a törvény, amely kimondja, hogy ha a szülőkről nem annak gyermeke gondoskodik, például egy idősoththonban vagy egy szomszéd, akkor a gondozó követelheti, hogy a gyerek egy éven belül térítse meg költségeit.

Itt a kérdés csupán az, hogy most valóban azt jelentené-e, hogy innentől kezdve sorra indulhatnak a perek a szülei eltartásába be nem szálló gyerekek ellen. Úgy látom, kedves képviselőtársaim, hogy nagyon sok cikcakk és pálfordulás ellenére a Fidesz az elmúlt hat évben egy dologban konzekvens volt, mégpedig abban, hogy a legrászorultabbakat, azokat az embereket, akik a társadalom legalján vannak, akik valamilyen oknál fogva kiszolgáltatottak - legyen ez a szociális biztonság oldaláról vagy az egészséghez való hozzáférés kapcsán -, ezeket az embereket egzecírozassa. Gyakorlatilag mindig arra hivatkoztak, hogy a magyar polgárok közössége nem kell hogy eltartsa azokat az embereket, akik valamilyen oknál fogva - rendszerint önhibájukból - valamilyen rossz helyzetbe kerültek. Azt gondolom, hogy éppen ellenkezőleg, kéne gondoskodni az államnak azokról az emberekről, akik akár önhibájukból, akár önhibájukon kívül sajnos nem tudnak magukról gondoskodni.

Azokkal az intézkedésekkel, amelyeket az elmúlt hat évben a Fidesz-kormány meghozott, egyértelmű, hogy az egyenlőtlenségeket növelték, egyértelmű az, hogy az alacsonyabb státuszú társadalmi csoportoktól elvontak pénzeket. Ezeket a pénzeket mindenféle adókedvezmények formájában a magasabb státuszú társadalmi csoportok felé irányították; legyen szó itt a gyermekek után járó adókedvezményről, legyen szó itt

mindenféle olyan szerződésekről, amelyek a jómódú, gazdag embereket és vállalkozásokat erősítették.

Képviselőtársam is utalt rá, de véleményem szerint is ritka az a gyerek, aki ne segítene az idős vagy beteg édesanyján, édesapján, ha megteheti; ahogyan az édesanya is, nagyon ritka az, hogy ne segítene, lehetőségeihez mérten ne tenne meg mindent a gyerekeiért. Szóval, azt gondolom, hogy nincs is gond azzal, ha elvárjuk a kölcsönös gondoskodást, csak hogy itt egyáltalán nem erről van szó, hanem arról, hogy a családokban tapasztalható elemi szolidaritás mögé bújva a kormány véleményem szerint egy újabb dolgot, újabb státuszt szeretne alakítani abból a rendszerből, amit maga állított föl, hogy egy jó csomó ember - lehetőség szerint több millió ember - ne juthasson hozzá azokhoz az állami szolgáltatásokhoz, amelyeket éveken vagy évtizedeken keresztül nemcsak hogy megszokott, hanem a társadalombiztosítási járulékaival, az adóival megteremtette a feltételét annak, hogy ő később jogosult legyen bizonyos ellátásokra vagy szolgáltatásokra, legyen ez pénzbeli ellátás, vagy legyen egy tartós bentlakásos intézményben való gondoskodás.

Tudjuk jól, hogy Magyarországon többféle típusú időotthon létezik, a fenntartók szempontjából is: állami, önkormányzati, egyházi fenntartású intézmények. Azt is tudjuk, hogy sok tízezer ember él ezekben az intézményekben. Mégis mindenki rettegéssel hallgatja ezeket az információkat, amelyek most már hetek óta itt keringenek a parlamentben. Itt nemcsak a bentlakásos intézményben elhelyezett emberekről van szó. Szeretném emlékeztetni képviselőtársamat, hogy többször interpelláltuk, kérdést intéztünk Ónodi-Szűcs államtitkár úrhoz. A krónikus osztályok kiszervezése kapcsán ugyanez a helyzet áll elő, hogy a mai napig nem tudják azok az emberek, akik arra kényszerülnek, hogy ezeken a krónikus osztályokon kerültek elhelyezésre, hogy mi lesz a jövőjük, mi lesz a sorsuk.

Pontosan látszik az, hogy az elmúlt néhány évben a Fidesz politikájának következtében oly mértékben nőtt a dolgozói szegénység, hogy remény sincs arra, hogy ezek az idős emberek segítséget kapjanak a gyerekeiktől, hiszen azt nagyon helyesen sorba állították, hogy először a családról, először a gyerekekről és saját magukról kell gondoskodni, és ha marad azon felül valamilyen vagyonelem, akkor lehessen esetleg per formájában érvényesíteni az állami szándékot. Éppen ebből adódóan nem tudjuk támogatni a törvény elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, államtitkár úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(9.50)

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök

Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! A Ptk. módosításához a KDNP nevében keresztény szempontból hozzászólni lelkiismereti kötelességünk, hiszen már a II. vatikáni zsinat is azt tanítja, hogy a világi hívőket „a keresztény lelkiismeretnek kell vezetnie, minden evilági dologban, minthogy semmiféle emberi tevékenységet sem lehet kivonni, még az evilágit sem az Isten fennhatósága alól”. Ilyen gondolatok mentén fejtem ki álláspontomat, ami a KDNP álláspontja is a benyújtott törvényjavaslatról.

A 2014. március 15-én elfogadott polgári törvénykönyv egy hosszú folyamat, hosszú előkészítő munka terméke volt, de mégis azt lehetett mondani utána, hogy valami jó érzés nem volt meg a magyar jogásztársadalomban, ugyanis olyan alapvető tendenciák nem nyertek kezelést, amiről úgy gondoltuk akkor is többen, hogy kezelést kell hogy kapjanak. Ettől függetlenül éppen ezért és az azóta bekövetkezett európai uniós normák változásának, a bírói gyakorlat alakulásának és a gazdasági életben lezajló folyamatoknak is köszönhető, hogy indokoltá vált a 2014. március 15-ével elfogadott Ptk. módosítása. Ahogy az expozéban miniszter úr elmondta, ezt egy gondos szakmai előkészítő munka előzte meg, és igyekezett az arányosság és a mértéktartás mentén egy még életképesebb Ptk. megteremtéséhez hozzájárulni a módosítás benyújtásával.

Úgy gondolom, nagyon fontos értéke ennek a javaslatnak, hogy míg a korábban hatályban lévő ideiglenes alkotmány megfogalmazott nagy elveket, távlati, soha el nem érhető célokat, a magyar elfogadott Alaptörvényünk gyakorlati végrehajtását következetesen végigviszi a kormány akár úgy is, hogy különböző jogszabályokban az Alaptörvényben megfogalmazott célok megvalósításának eszközeit is biztosítja.

Ezért fontos a mostani módosítás is, mert ennek az elvnek mentén olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek egyébként az Alaptörvényben kifejezetten megjelennek, de annak a részletes és a való életbe való igazítása esetünkben a Ptk.-módosítással történik meg. Így például a javaslat a személyiségi jogok általános védelmi körében is nyomatékosítja az Alaptörvény VI. cikkében megjelenő azon szabályt, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A természetjog alapján állva is megerősítő szempontokat találunk a javasolt szabályozás elfogadására, már csak azért is, a magán- és családi élet, az otthon és a személyes kapcsolatok védelme alapvető a társadalomban, hiszen a személy és a család előbb volt, mint az állam, ezért elsőbbség is illeti meg, ugyanis az ember éppen személyi mivoltában hasonlít leginkább Teremtőjére.

A Ptk. Harmadik és Hatodik könyvét érintő szabályozással kapcsolatban, amely a vezető tisztségviselők felelősségét gondolja újra, meg kell jegyeznem, hogy az alap-Ptk. elfogadásakor a vitában ebben a kérdésben módosító indítványt nyújtottam be, pontosan azért, mert az a szabályozás a vezető tisztségviselőkkel kapcsolatban, hogy egyetemlegesen felelnek a társaság tartozásaiért, ez súlyos, aránytalan és ke-

zelhetetlen állapotokat idézett elő. A Ptk. hatálybalépése után rendre jöttek bizonyos cégekhez a fizetési felszólítások a tekintetben, hogy perelik, hogy fizessen meg egyetemlegesen X. ügyvezető és az adott cég x millió forintot olyan dolgokban, amelyben nyilvánvaló volt, hogy az ügyvezetőnek erre ráhatása nem volt. Ettől függetlenül még az az egyenlőtlenség is beállt, hogy a nagyobb cégek az ilyen vezető tisztségviselők védelmére - helyesen, mert megtehették - úgynevezett vezető tisztségviselő felelősségbiztosítással eleve a kártérítés végrehajthatóságát átváltatták a biztosítókra, tehát nem a vezető tisztségviselő fizette meg, míg szemben a kisebb kis- és közép-vállalkozások vezető tisztségviselői az ilyen kockázatoknak ki voltak téve. Tehát az ilyen gyakorlati szempontok miatt is helyeselhető és támogatható, és elfogadható a módosítás.

A Negyedik könyvet érintő módosításokkal kapcsolatban el kell mondanom, hogy már az Őszövettség negyedik parancsolata is magában foglalja a szülők kiemelt helyét a gyermek életében, „Apádat és anyádat tiszteld!” mondattal. „A posztmodern és globalizált individualizmus kedvez annak az életstílusnak, amely elgyengíti a személyek közötti kötelékek kifejlődését és stabilitását, és eltorzítja a családi kapcsolatokat.” - írja Ferenc pápa az Evangélium kezdetű buzdításában. Ennek a folyamatnak kívánunk véget vetni, amikor a pápa szavai szerint „szemben úszva az árral” kiemelten kezeljük az idősek és szülők védelmét.

Az irgalmasság rendkívüli szent évében különös hangsúlyt kap a rászoruló szülők ellátásának erkölcsi kötelezettsége. Az idősek, a betegek, a perifériára szorultak ellátása és a róluk való gondoskodás mind egyéni, mind társadalompolitikai szinten Ferenc pápa tanításának rendszeresen kiemelt részét képezi. A családból nem rekeszhető ki az idősek, hanem annak szerves részét alkotják. Ezért inkább különös figyelemmel és nyitott szívvel kell azok felé fordulnunk, akiktől az életet kaptuk. A nagykorú gyermekek szüleik iránti tartási kötelezettsége alkotmányos szinten megjelenő és kiemelt jelentőséggel bír az egyéb rokontartási kötelezettségekhez képest. Ennek alapján indokolt e fajta tartási kötelezettség elmulasztását is másképpen kezelni, de ahogy az előterjesztő az expozéban elmondta, ez nem jelenti azt, hogy az állam kivonul az eddig állam által biztosított ingyenes ellátási kötelezettség alól. Úgy gondolom, hogy ez a Ptk.-beli javaslat, a Ptk.-ba való bevonása ennek a kérdésnek és részletes pontosító szabályozása jól szolgálja az alkotmány és az általános természetjog alapján álló általános emberi értékek kiteljesedését.

Ez a megtérítési igény, amely szerepel ebben a javaslatban, nem egy korlátlan és nem feltétel nélküli megtérítési igény. Természetesen a bírói gyakorlatnak és magának az élethelyzeteknek számos ismervét kell elé tárnunk ahhoz, hogy ezt a megtérítési igényt kellő alappal tudja érvényesíteni bárki, és nem a jó szándékú embereket veszi cél alá, akik a jó szándékuk mellett teljesítik kötelezettségeiket, vagy jó

szándékuk mellett sem tudják teljesíteni a kötelezettségeiket, hanem azokat, akik elfeledkezve az alapvető kötelezettségeikről, amelyeket megfogalmaz az alkotmány és a természetjog a szülők irányába, azokat nem teljesítve úgy élnek, és nem gondoskodnak a szüleikről, márpedig megtehetnék.

Úgy gondolom, hogy ennek az intézményrendszernek, amit most a Ptk.-módosítás tartalmaz, voltak történelmi előzményei. Ha emlékeim nem csalnak - pedig szoktak csalni, de most úgy érzem, nem csálnak -, ezt a szociális ellátásról szóló törvény... - amit talán a távol lévő Korózs Lajos államtitkársága idején módosítottak akként, hogy az intézményi ellátásban részesülők tartásának az ellenértékét a leszármazóktól követelheti az adott intézmény, amennyiben arra megfelelő fedezete van az érintett leszármazónak. Azért mondom, hogy nem egy régi intézmény, ez benne volt az MSZP által irányított kormányok gyakorlatában is, nem vitatta akkor se senki. Úgy gondolom, hogy ugyanolyan elvek mentén kell ezt is megítélni, mint azt is, tehát hogy ez az alkotmányos alapelv érvényesüljön, és ne legyen visszaélésekre is lehetőséget biztosító, azt kell elérni a Ptk.-módosítással, és úgy gondolom, a benyújtott javaslat ezt az arányosságot és a természetjog alapján tapasztalt és elérni kívánt méltányosságot kellően tudja szolgálni.

A zálogjoggal kapcsolatban és az Ötödik könyvet érintő módosításokkal kapcsolatban azt kell mondani, hogy a gazdasági, üzleti, banki világból sem szorítható ki az erkölcs, hiába mondják egyesek, hogy pénzügyekben nincs barátság.

(10.00)

XVI. Benedek pápának a válság kellős közepén, 2009-ben kiadott „Caritas in veritate” kezdetű enciklikájában ez található. „Az egyház társadalmi tanítása fenntartja, hogy hiteles emberi, baráti, közösségi szolidaritáson és kölcsönösségen alapuló viszonyok a gazdasági tevékenység színterén is fenntarthatók, nem csupán azon kívül vagy azt követően. A gazdaság szférája nem etikailag semleges terület, nem is természetéből következően embertelen vagy közösségellenes, az emberi tevékenységnek része, és éppen mert emberi, szükséges, hogy az erkölcs struktúrája is irányítsa.”

Úgy gondolom, hogy abba a kérdésbe nem nagyon mennék bele, hogy az önálló zálogjog sorsa hogy alakul. Biztos vagyok benne, hogy kellő megfontolás vezette a jogszabály-előkészítőket, hogy ezt az önálló zálogjogot újra életre keltsék a magyar polgári törvénykönyvben. Fontosnak tartom az előbb idézett pápai megközelítéshez igazodva azt, hogy a fogyasztói szerződéseknél a fogyasztóval szemben az új szabályozás értelmében csak bírósági végrehajtás után jogosult a zálogjogosult a végkielégítés jogát érvényesíteni. Úgy gondolom, hogy ez nagyon fontos szabályozás. Amikor a devizahitelezéssel kapcsolatos viták folytak a parlamentben, én akkor ebben kicsit elmélyültem, és akkor azt láttam, hogy az európai

bírósági gyakorlat e tekintetben a fogyasztásihitel-szerződésekkel kapcsolatban töretlen volt, és egy spanyol ügyben konkrétan kifogásolta azt, hogy bírósági eljárás nélkül lehetett a hitelezőnek érvényesíteni igényeit az adóssal szemben. Azt remélem, hogy ezzel a javaslattal ezt a hiányosságát a magyar jogrendszernek megkíséreljük pótolni.

Hozzá kell tennem, hogy miután az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló törvény alapján a gyakorlatban nem jogászodom, de ha emlékeim nem csalnak, akkor azért van még egy terület, amely az ilyen végrehajtást biztosítja a bírósági út mellőzésével. Nevezetesen, még a Legfelsőbb Bíróságnak volt az a gyakorlata, hogy a vételi jogot garanciaként való alkalmazás tekintetében beemelte a végrehajtási intézkedések közé, tehát a vételi jog kikötése és majdan a bizonyos feltétel mentén történő vételijoggyakorlásra való megnyílás alkalmazásával tulajdonképpen a végrehajtás bírósági útja kikerülhet. Úgy gondolom, hogy a jövőben vagy a bírói gyakorlatnak kell visszafordulni az ősforráshoz, amikor ilyen megengedő gyakorlatot, a Legfelsőbb Bíróság által kialakított gyakorlatot a Kúria már nem fogja követni, vagy pedig ennek az *expressis verbis* kimondása sem árthat a későbbi joggyakorlatban.

Úgy gondolom, mindezek alapján a Ptk.-módosítás kellően átgondolt, dogmatikailag helyes alapon állva alkalmas arra, hogy elfogadjuk, és a KDNP részéről a Ptk.-módosítás elfogadását támogatni tudjuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is el kell mondjam, hogy ha a felszólalásom után elmegyek - és nem tudom, mikor térek vissza -, az azért lesz, mert az Igazságügyi bizottságnak sikerült most összehívni az ülését, ahol olyan témák vannak, mint például Handó Tünde beszámolója, és nagyon jó, hogy múlt hétfőn a 10 órai munkakezdés is korainak minősült a Fidesz-KDNP-s képviselőknek, úgy tűnik, mert 8-kor is megtarthattuk volna a bizottsági ülést, illetve hallhattunk arra hivatkozásokat is, hogy ez a parlament ülésével ne csússzon egybe. Most ezt sikerült pont két nagyon fajsúlyos témában megtenni. Ezt csak előljáróban szerettem volna elmondani.

Az előttünk fekvő javaslattal kapcsolatosan valóban volt egy egyeztetés, és ezen örömmel részt vettünk. Annyit azért hozzá kell tennem, hogy valóban normaszöveget nem láthattunk az egyeztetésen. Tehát sok mindenről tudtunk beszélni, sok javaslatot meg tudtunk fogalmazni, de nyilvánvalóan a normaszöveget áttekintetni most volt lehetőségünk, és ez sok szempontból még árnyalhatja a képet, amit el tudunk mondani róla.

Az is igaz, itt hallgatva Aradszki képviselőtársunkat, hogy azért olyan távolságokba szerintem, mint mondjuk, a bibliai ószövetségi idézetek, nem biztos, hogy a Ptk. kapcsán vissza kellene tekinteni, hiszen akkor talán még a házasságtörő nőket is megkövezték, ha jól emlékszem, illetőleg Gaudi-Nagy Tamást önök kinevezték, amikor a Tripartitumra hivatkozott, Werbőczy Hármaskönyvére, ami évezredekkel vagy legalábbis másfél ezer évvel nyilvánvalóan későbbi, még ha az Újszövetséget nézzük, akkor is.

Ez után a felvezető után szeretnék néhány lényeges kérdésre kitérni. Vannak persze a javaslatnak pozitív oldalai is, az idő hiányában nem ezeket szeretném kiemelni, bár néhányszor utalni fogok rá. Már az általános indokolásban is feltűnt nekem, hogy egyrészt, ami még természetes is, az EU-s rendeletre hivatkoznak, hogy ezért kellett módosítani most a Ptk.-t, viszont az önálló zálogjognál a kamatszint alacsony tartása, illetve a lakosság biztonságos megtakarításainak bővítése mint indok, az számomra egy igazságügyi tárca által előterjesztett javaslatnál csak másodlagosan szerepel indokként. Ha mondjuk, ezt valamelyik, gazdasággal foglalkozó tárca terjeszti elő, fontos lehet, de a javaslatban inkább a bankoknak és a pénzügyintézeteknek az érdekét látom megfogalmazódni, miniszter úr; annál is inkább, mert egyébként alacsonyok a kamatok ma is, tehát a jegybanki alapkamat 1 százalékos körűli. Tehát nem tudom, hogy ezt hogy kívánják lejjebb tolni, de attól tartok, hogy ez csak egy magyarázat arra, hogy itt a bankoknak bizonyos könnyítéseket adjanak.

De még mielőtt erre rátérnék, hogy mik ezek a könnyítések, és mik azok a jogi aggályok, amik megfogalmazódtak, előtte engedjék meg, hogy néhány más témára is kitérjek. Az, hogy a magán- és családi élet, otthon védelme bekerül, ez rendben van. Még a kapcsolattartás is az lenne, bár amit Bárándy Gergely mondott, az elgondolkodtatott, megmondom őszintén. Hogy egy államtitkár munkaidőben kivel tartja a kapcsolatot, azt nem feltétlenül kell a magánélet védelméhez sorolni szerintem, de attól tartok, hogy oda fogják. És erre nagyon jó példa volt különben, ami megjelent a sajtóban, amikor Rubovszky és Vas képviselőtársunk egy bizottsági ülés előtt képviselőként és levezető elnökként, amikor a nyilvános ülésre a Hír TV stábjába megérkezett, és egyébként készült arra, hogy felvételeket készítsen, ott egymás közt képviselőként beszéltek, és arra a KDNP úgy reagált, hogy az egy magánbeszélgetés, és a Hír TV miatt hozta nyilvánosságra azt, hogy Orbán Viktor véleménye az, hogy Áder Jánost nem szabad újrapasztázni. Hogy miért, azt nem tudtuk meg, de azt már tudjuk, hogy Rubovszky elnök úrnak erről információja van. Ezt magánvéleménynek vagy kapcsolattartásnak, tehát egy Vas Imre-Rubovszky-kapcsolattartásnak, egy magánjellegű kapcsolattartásnak szerintem egy kicsit perverz lenne minősíteni. De remélem természetesen, hogy önök nem erre gondoltak, és megnyugtató, ha ezt cáfolják.

Aztán a vezető tisztségviselőknél valóban egy hosszú polémia volt az egyeztetésen, és részben meg

is fogadták, amit mondtunk. Én itt a második szakasznál még a szándékosság mellett a súlyos gondatlanságot is beemelném szívem szerint, erre be is tudunk terjeszteni egy módosító javaslatot a múlt héten, miniszter úr. Hiszen a súlyos gondatlanságnak kidolgozott törvényi kritériumai vannak, tehát ami már túlmutat azon, amit elvárhatunk egy vezető tisztségviselőtől; tehát már-már egyfajta eshetőleges szándék körébe tartozik. Én ebben az esetben is megteremteném a lehetőségét. És itt most nemcsak a nagy cégekre kell gondolni, akik valóban tudnak biztosítást kötni, hanem akár az olyan kis cégekre, amelyek felszívódnak azután ugyanúgy, ha mondjuk, egy komolyabb igény a cég irányába megállna, és ha a vezető tisztségviselőn ezt nem lehet behajtani, aki sok esetben a tulajdonos is, akkor gondok lehetnek.

Aztán továbbhaladva, mert 15 perc nem is olyan hosszú, ha ennyi témát kell érinteni: a gyermektartás intézménye. Ez talán az egyik legvitatottabb... Szülő-tartás, bocsánat! A gyermektartás szerepel, de ez kevésbé vitatott. A szülő-tartás intézménye viszont, én azt mondtam el önöknek az egyeztetésen, hogy ez egy politikai atombomba, és úgy érzem továbbra is. Természetesen, ha ezt valaki fönt kitalálta, mondjuk, aki Áder János sorsáról is dönthet, mondjuk, egy olyan szinten született meg, akkor ezt önöknek végre kell hajtani. Tehát én ezt meg tudom érteni.

(10.10)

De azért jogilag ez problémákat fog okozni. Anál is inkább, mert nem arról a szolidaritásról van szó, ami természetesen keresztény emberekben is megfogalmazódik, illetve általában megvan, illetve a Ptk.-ban is, önök az indokolásban is elismerik, hogy jelenleg is szerepel a szülő-tartás, és pert lehet indítani a szülőnek a gyermeke irányába. Sőt, a járási hivatal segít is, ha a szülő erre alkalmatlan.

Önök azt válaszolták az egyeztetésen, hogy de hát a szülők nem indítanak pert. Ha viszont a szülők nem indítanak pert, akkor egy nagyon érdekes dolog egy magánjogi viszonyba beavatkozni olyan formában, hogy esetleg a szülő nem is akarja vagy nem is akarta, ha adott esetben ő meghal, és akkor utána kerül sor erre a dologra - erre is ki fogok mindjárt térni. És ennél fogva itt valójában már nem a szülő-tartásról beszélünk, hanem való igaz, azok az érvek, amelyek elhangzottak, igaznak látszanak, hogy az állam megpróbál kivonulni a szociális szektorból és a gyermekekre hárítani ennek a költségeit. Azt is hallhattuk a sajtóban, hogy a krónikus ágyakat a kórházakból kiszervezik a szociális szektorba, és utána jön egy ilyen javaslat, akkor nem lehet azt mondani, hogy véletlen - a politikában nincsenek véletlenek -, és ennél fogva tulajdonképpen az állam a felelősségét fogja átruházni, és akár egy krónikus osztályt is ilyen formában fizetőssé tenni és megpróbálni behajtani.

Ez csak azért problémás vagy azért is problémás, miniszter úr, mert ebben az esetben akkor az adókat és a járulékokat át kellene dolgozni. Tehát akár még legitim is lehet. Azt mondom, hogy akár,

tehát ez egy döntés kérdése, nem azt mondom, hogy ez egy jó dolog, de a világban vannak olyan rendszerek, amikor az adók minimálisak, amikor az állam azt mondja, hogy nem szedek vagy minimális nyugdíjjárulékot szedek, mindenki gondoskodik az időskoráról, vagy úgy, hogy sok gyermeket felnevel, akik ezt el tudják látni, vagy úgy, hogy nagy pénzeket félretesz és vígan kifizeti. De ebben az esetben az állam nem nyújtja a markát azért, hogy beszedje ezeket a Magyarországon nagyon komoly járulékokat.

Szerintem az sem jó megoldás, ha az állam kivonul, de megint egy speciális helyzet fog Magyarországon megvalósulni, ami egyébként a közbiztonságban is sok esetben megvalósul, tehát hogy az állampolgár nem védheti meg magát, de az állam sem védi meg. Itt is az lesz, hogy az állam beszedi a járulékokat, de ha fizetni kell, akkor ki fog vonulni. És az, hogy most mi a helyzet, az egy dolog, de egy év múlva, öt év múlva, tíz év múlva, húsz év múlva ezen a megnyitott kapun önök hogyan fogják betenni a lábukat, vagy egy következő kormányzat hogyan fogja bővíteni a lehetőségeket, az már a jövőnek a zenéje.

Aztán az, hogy beemelik azt a passzust az alkotmányból, hogy nagykorú gyermekek kötelesek rászoruló szüleikről gondoskodni, ez a jogalkotási törvénnyel szembe megy. Módosítási javaslatot is benyújtottunk, a jogalkotási törvény egyértelműen megfogalmazza, hogy a hierarchiában feljebb lévő passzusokat szó szerint megismételni nem lehet. Most pedig bekerül, és az általános indokolásban és a részletesben is el is ismerik, hogy szó szerint átemelik az alkotmányból. Ez így a jogalkotási törvénnyel szembe megy, tehát ezt így egy kicsit pontosabban kellett volna kigondolni kodifikációs szempontból.

És hogy még néhány érvet felhozzak, legalább egy egyéves jogvesztő határidő bekerült az egyeztetésekkel kapcsolatosan. Ez persze jobb, mint ahogy indult a dolog. Jómagam vetettem fel, hogy az alapjavaslat alapján az általános elévülési idő öt év, amíg visszamenőlegesen ezt lehetne érvényesíteni, és a fő gond itt is az - továbbmenve és kifejtve -, hogy nem is kell feltétlenül tudnia a gyermeknek arról, hogy mondjuk, a szülő eltartásra kerül. Mert, mondjuk, a gyermek Londonban dolgozik - van ilyen -, a szülő esetleg nem is szorul rá a tartásra, de mondjuk, a szomszéd besegít, egy kicsit besegít, néha átmegegy, megnézi, hogy van. És akár a szülő tudta nélkül, vagy akár mi van akkor, ha a szülő időközben meghal, akkor ezeket az igényeket ugyanúgy lehet érvényesíteni. Mert hiszen a szülő halálával az az igény - legalábbis most egy évre visszamenőleg - nem szűnik meg, tehát egy-két lelkes szomszéd, egy-két trükkös ügyvédi iroda nagyon szépen ráállhat, mint a strasbourgi perekre, hogy az egyedülálló idős ember elhunyt a szomszédban, néha ránézett, akkor be lehet perelni az esetleg külföldön lévő gyermeket.

Tehát a magánjogi viszonyokba ily módon beavatkozni szerintem nem praktikus, és ráadásul általában a tartási perekben is hat hónap az, ameddig visszamenőlegesen lehet érvényesíteni. Ebből csinálnak egy évet. És tudom, hogy itt nem két személy

egymás irányába a tartásért benyújtott igényéről van szó, hanem a tartás nyújtója egy összegszerű igényt fog benyújtani a gyermek irányába, de akkor is ez egy megfontolandó dolog, hogy kétszeresére, ebben a formában is, de kétszeresére nő ez az időintervallum. Persze, az öt évnél jobb az egy év, de a fél évnél még így is kétszer nagyobb. És önök az indokolásban le is írják, hogy állami, egyházi intézményekről is beszélhetünk, és ezekben az esetekben attól tartok, ha ez leírásra kerül, akkor ez meg is fog valósulni.

Aztán még egy-két gondolat, hogy miben látom azt, hogy a bankokat azért sokkal jobban védik, mint az állampolgárokat.

Az önálló zálogjogba - kevés idő van - nem szeretnék belemenni. Valóban, garanciákat beépítenek a törvénybe. De egy dolgot nekem nem tudnak megmagyarázni: azt, hogy egy automatikus átalakítást miért tesznek bele a javaslatba. Egy automatikus átalakítást a jelenlegi jelzálogjogokról, tehát ha valakinek van egy ingatlana jelzálogjoggal megterhelve, akkor a bank egyoldalú nyilatkozattal önálló zálogjoggá alakíthatja. Ez így nem korrekt. Mert ha a jövőben megengedjük, lehetne vitatkozni, pró, kontra érveket felhozni, de azt, hogy ezt a bank megtehesse, és csak egy tértivevényt kell becsatolnia, hogy ő értesítette az ügyfelét, én ezt egy kicsit durvának tartom. És az rendben van, hogy beleírják, hogy helyzete nem válhat terhesebbé, hát, tízéves jogi perek szoktak erről szólni, hogy mi az a terhesebb és mi nem, mik azok, amik a mérleg két serpenyőjébe bekerülnek. Tehát ezzel nem vagyunk előrébb.

Raadásul az túl mechanikus, hogy a jelzálogszerződést - a 29. §-ról beszélek - egyszerűen biztosítéki szerződésnek kell tekinteni. Tehát két jogi konstrukció, egy most bevezetett jogi konstrukció és egy korábbi konstrukció kapcsán egy egyoldalú nyilatkozattal a bank átalakítja, és egy korábbi szerződést, amit nem erre kötöttek, azt önök az új szerződésnek mechanikusan betudják. Ez bizony nagyon sok esetben a fogyasztó kárával fog járni.

És még egy dolgot elmondanék a végén, és higgyék el, nagyon sok vita lesz ebből is, illetve abból is, hogy a 21. §-ban azt találhatjuk: a biztosíték kötelezettje - ami általában, sok esetben a fogyasztó vagy a kiszolgáltatóbb helyzetben lévő ember, persze nem mindig van így, de őt kell védeni -, ha a szerződéses viszonyok megváltoznak, új felek lépnek be a szerződésbe, akkor annak, aki a kötelezettség biztosítékát nyújtotta, annak ahhoz, hogy nyilvánvalóan fennmaradjon ez a biztosíték, a hozzájáruló nyilatkozata kell, az ő védelmében.

Igen ám, de erről előzetesen le lehet mondani. Előzetesen le lehet mondani, és ez azt fogja jelenteni a gyakorlatban... - és ha előzetesen lemond valaki arról, mint a biztosítéknak a kötelezettje, hogy ő meghatározhatta azt, hogy az új felet, aki belép a szerződésbe, azt ő elfogadja vagy nem, és csak az értesítéssel már hatályosná válik a félnek a cseréje, akkor ez sok esetben bizony sérelmes lehet rá nézve. És még csak azt sem mondják, hogy ezt visszavonhatja, hanem az eredeti nyilatkozat megtételekor

fenntarthatja a jogot arra, hogy később visszavonhassa.

Mit fog ez jelenteni? Blankettaszerződéseket a bankok részéről, amiben természetesen le fogják írni, hogy a visszavonás jogáról lemond az adott fél, aki a kötelezettséget biztosítja, és a jövőben sem kívánja visszavonni. Tehát előre alá tudják íratni vele megint azt, hogy a vágóhídra felkísérik, és tulajdonképpen később az apróbetűs részben majd elmondják neki, hogy hát, kérem, a 21. §-sal módosított Ptk. 6:209. §-a ezt lehetővé teszi. És ezek problémát fognak okozni, miniszter úr és államtitkár úr, és attól tartok, hogy ezekben az esetekben megint a banki igények kerültek befogadásra és nem kellőképpen átgondolásra. Ezért kellett volna egy normaszinten megtervezett egyeztetés.

Még nem késő, miniszter úr, mi megyünk, és szívesen elmondjuk ezeket a javaslatokat egy szűkebb körben is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Bevezetőben szeretném azért én is rögzíteni, hogy természetesen méltányoltuk az igazságügyi tárca által az azt a gesztusát, hogy bár feles törvényről van szó, összehívott egy ötpárti egyeztetést. Azt gondolom, jó volna, ha ez a politikai kultúra úgy általában a kormányzásban polgárjogot nyerne. Mondom ezt azzal együtt, hogy az egyeztetésen is jeleztük azt, hogy koncepcionális problémáink vannak a legfontosabb pontjaival ennek a Ptk.-módosításnak, sőt önmagában azzal is problémánk van, hogy egyáltalán most a polgári törvénykönyvhöz hozzá kíván nyúlni a kormány.

(10.20)

De szeretném hangsúlyozni, hogy egy konstruktív kormányzásra készülő ellenzéki pártnak az a dolga, hogy ha és amennyiben ötpárti egyeztetést hív össze akár a kormány, akár egy másik parlamenti frakció, arra menjen el, és próbálja meg az álláspontját ütköztetni a politikai ellenfelekével.

Ugyanakkor el kell mondanom azt, hogy ez a polgári törvénykönyvi módosítás gyakorlatilag két aknát, sőt két atombombát tartalmaz; egy szociális atombomba, illetve egy pénzügyi atombomba ketyeg. Az egyik a szülőtartás, a másik pedig az önálló zálogjogra vonatkozó módosító javaslat. De mielőtt ebbe belemennék, én önmagában vitatom azt, hogy ennyi idővel az új polgári törvénykönyv hatálybalépése után - összesen eltelt három esztendő, ha jól számolom - szükséges-e egyáltalán a polgári törvénykönyvhöz hozzányúlni úgy, hogy az a közel 20 ezer normatartalom, ami egyáltalán alkalmazásra kerül

het, ennek a döntő többsége még nem is lett peresítve, alig-alig van olyan ügy, ami már a Kúriát, tehát a legfelsőbb bírói fórumot megjárta volna. Így például jogegységi kezdeményezések sem nagyon történhettek. Nem nagyon lehet arról beszélni, akár ha a vezető tisztségviselők kárfelelősségére gondolok, hogy a joggyakorlat, a bírói gyakorlat ilyen vagy olyan - nem tudjuk. Három évvel azután, hogy ezt az óriási jogszabályköteget, az új polgári törvénykönyvet a jogalkalmazók egyáltalán kézbe vették, alkalmazzák, nem is nagyon vannak végigvitt ügyek, amelyek alapján azt lehet mondani, hogy a joggyakorlat tapasztalatai okán egyik vagy másik paragrafushoz hozzá kellene nyúlni. Ezt azért is fontos hangsúlyoznom, mert annak idején, bő évtizeddel ezelőtt Vékás professzor úr kezdett el dolgozni az új polgári törvénykönyv koncepcióján, az ő munkáját akasztotta meg a Gyurcsány-kormány, és 2010-ben az új parlamentnek az egyik első döntése volt az, hogy hatálytalánította a korábbi parlament által és Vékás professzor úr mellőzésével elkészített Ptk.-konceptiót, és újra felkérte a Vékás Lajos által vezetett bizottságot ennek a most módosításra kerülő Ptk.-nak a kidolgozására. Ehhez képest azt látjuk, hogy Vékás professzor úr, aki az egyik szellemi atyja ennek a Ptk.-nak, nemcsak hogy élesen tiltakozott a tervezett módosítás ellen, de az igazságügyi tárca nem is volt kíváncsi a véleményére, felteszem, másoknál sem a véleményére, akik egyébként ennek a kodifikációs bizottságnak a munkájában részt vettek.

Itt azért ezen a ponton szeretném azt hangsúlyozni, hogy miután a polgári törvénykönyv, egyáltalán a személyek jogállásának, az üzleti forgalomnak a legalapvetőbb törvénye egy civil kódex, a polgári törvénykönyv esetében a kiszámíthatóság, a jogbiztonság fontosabb, mint nagyon sok más törvény esetében. Éppen ezért nagyon lényeges az, hogy csak valóban nagyon megfontolt módon, nagyon indokolt esetben nyúljunk hozzá. Ilyen volt például az, amikor a törzstőkeemelési határidőt meghosszabbította a parlament, egy gyakorlati problémába ütközött a jogalkotó. De a legalapvetőbb civil jogi szabályoknak a folyamatos módosíthatóságától én nagyon óvnam az Országgyűlést, például azért, mert ami az egyik indok a zálogjognál, hogy a kamatszintet hogy lehet lent tartani, például ha kiszámítható viszonyok vannak a gazdasági forgalomban.

2013-ban az LMP már előterjesztett a Háznak egy kiszámíthatósági törvénycsomagot, ami keretek közé szorítja, hogy a legalapvetőbb pénzügyi, polgári jogi szabályokat hány alkalommal és milyen terjedelemben és hogyan megszerkesztve lehet csak módosítani, egész egyszerűen azért, mert beruházások akkor lesznek egy országban többek között, ha a potenciális befektetők, a kockázatot vállaló emberek számára kiszámítható jogi környezet van. Ezt pedig az ilyen ad hoc, különböző érdekcsoportok nyomására végrehajtott Ptk.-módosítások finoman szólva nem segítik.

Ami a zálogjogi módosítást, ennek a törvénycsomagnak a pénzügyi atombombáját illeti, az önálló

zálogjog hatályban volt egészen az új Ptk. hatálybalépéséig, ha jól emlékszem, talán 1997-től. Az önálló zálogjog eltért a zálogjog, a hagyományos jelzálogjog alapesetétől. Az önálló zálogjog lényegileg a már megszerzett zálogjog elzálogosítása egy harmadik személynek, így ebben az esetben a járulékoság megtörik, és minimum két zálogjogot, egyébként van, hogy többet biztosít egy ingatlan. Ennek az a veszélye, hogy ha és amennyiben ez a dominó sor megborul a láncolatban, akkor borul az egész. És pontosan ezek azok a jelenségek, amelyek egyébként részben a 2008-as pénzügyi válságot elindították Amerikában.

Dogmatikailag is óvakodnék attól, hogy olyan elemeket visszacsempésszünk a magyar polgári törvénykönyvbe - éppen elég, ha más országok esetleg alkalmaznak ilyen jogintézményeket -, ahol fiktív fedezetek szerepelnek. A pénzügyi lufik kialakulásához pontosan az ilyen jogi konstrukciók vezethetnek el. Arra tudunk gondolni, hogy ez a módosítási javaslat szoros összefüggésben van a CSOK-kal, illetve a kormánynak azokkal a terveivel, hogy ösztönözni kívánják a lakásvásárlást, felpörgetnék a hitelezést. A jegybank októberben jelentette be, hogy szeretnék felpörgetni a jelzáloglevél-piacot, beszállnak a bankok refinanszírozásába. A jegybankon kívül, akik jól járhatnak ezzel a módosítással, azok az alapok, akik bizonyos százalékban fognak tartani jelzáloglevelet a portfóliójukban. Ebben a legnagyobb kockázat, hogy a jelzáloglevél kamata, illetve tőkéje úgy kerül visszafizetésre, ahogy az adós törleszt.

2007-ben pontosan innen indult el a tengerentúlon a lavina, mert a bankok egyre több kockázatos hitelt nyomtak ki. Ez úgy nézett ki, hogy olyan emberek is megkapták a hitelt, akik nem voltak stabilak már a hitelminősítés szempontjából sem. Itt arra lehet gondolni, hogy az első hitelfelvevő nem tudni, hogy fog-e fizetni vagy tudja-e tartani a határidőket. A bankokat ez nem érdekelte, mert úgy pörgött a jelzáloglevél-piac, hogy nem is voltak érdekelték, hogy csak jó adósnak és megbízható, stabil hiteletet adjanak ki, és így teljesen felhígult ez a piac, kikerült rengeteg rossz hitel. Itt a pénzügyi lufi kidurranásához kellett az, hogy az emberek túlságosan eladósodtak, mert ezen a lakáshitelen kívül volt három-négy másik hitel, de ez időben történt Amerikában alapkamat-emelés is, ami megnövelte a hitelkamatokat. Ezért nem tudtak fizetni az adósok, így nem kerültek kifizetésre a kötvényesek, és ez robbantotta be a pénzügyi válságot.

A bankoknak ez azért érdek, és ezért akarják ezt visszahozni, hogy ne ők fussák a nem fizető adósok után a kockázatot, hanem a jelzáloglevelet megvásárló befektető. És itt érkezünk el oda, hogy ez a törvénymódosítás teljesen nyilvánvalóan nem szakmai érdekekből születik. Ez a törvényjavaslat nem az emberek érdekében születik, ez a törvényjavaslat a bankok érdekében születik. Hogy egy népszerű roganizmust idézzek, az a helyzet, hogy önök, tisztelt kormánypartiak, az emberek helyett a bankok oldalára álltak. Ez a helyzet! Ez a törvényjavaslat külön-

böző banki érdekcsoportok igényének a kielégítése. Amit nem tudtak elérni a Vékás-bizottságnál, azt most a Fidesz különböző pillanatnyi megfontolásokból teljesíti.

Három probléma van tehát ezzel az egész új vagy reaktivált önálló zálogjogi intézménnyel. Fellazítja a hitelbírálást, mert a hitelnyújtó bank abban a tudatban dönt a hitelezés mellett, hogy a) a követelést eladja és b) az üzlet lebonyolításáért kap egy jutalékot, tehát kockázatvállalás nélkül jut bevételhez. 2. A megnőtt hitelállomány a kamatok emelkedését eredményezi, hiszen több hitel keres finanszírozást a változatlan mennyiségű forrásból. 3. Buborék keletkezik az ingatlanpiacon, mert a hitelezés megnő, de a felkínált ingatlan mennyisége nem változik.

Mindezek a jelenségek észlelhetőek voltak a 2008-as pénzügyi válság előtt, 2008-ban mindenki fogadkozott itt, Magyarországon is, külföldön is, hogy levonják a tanulságait ennek a pénzügyi válságnak. Az ember arra várt annak idején, hét-nyolc évvel ezelőtt, hogy ezek a jogi konstrukciók, amiket most a kormány is feltalált a magyar parlamentnek, egész egyszerűen betiltásra kerülnek az OECD-országokban, ehhez képest azt látjuk, hogy miután a nagy veszedelem elmúlt, mindenütt egyébként, nem csak Magyarországon, újra kezdik játszani azokat a szerencsejátékokat, amik egyszer már egy globális pénzügyi válsághoz vezettek. Ezek a javaslatok bizonyos banki érdekcsoportoknak és a spekulánsoknak kedveznek.

(10.30)

Én értem azt a kinyilatkoztatott gazdaságpolitikai célt, hogy a Fidesz-kormányának a fő szempontja az, hogy a kamatokat alacsonyan tartsa. Ez rendben van, ezzel egyet is értünk. Csakhogy a kamatokat pontosan nem ilyen eszközökkel lehetne alacsonyan tartani. A kamatokat akkor lehet egyrészt alacsonyan tartani, ha van keresletbővülés. Jelenleg a gazdaságpolitika pedig pont nem a keresletbővülés irányába hat, hanem mesterségesen leszorítja, alacsonyan tartja a jövedelmeket. Most nem a jegybanki vezetők jövedelméről beszélek természetesen.

Másodszor, akkor lehetne alacsonyan tartani, tartósan alacsonyan tartani a kamatokat, ha a Magyar Nemzeti Bank, tehát a központi bank tartalékol pénzmennyiséget, és így többletforrást biztosít a bankrendszer számára. Ehhez képest azt látjuk, hogy a jegybank nem ezt csinálja, hanem törvénytelen módon alapítványokat hoz létre, és a rokoni hálózatoknak kifizeti azt a pénzmennyiséget, amit egyébként tartalékolni lehetne, vagy többletforrásként lehetne a bankrendszer számára biztosítani.

Harmadrészt pedig az alacsonyan tartott kamatoknak hosszú távon az egyik feltétele az, hogy kiszámítható viszonyok legyenek egy nemzetgazdaságban, ha kiszámítható viszonyok vannak, akkor a külső adósságnak az ára sem emelkedik, tehát közvetve ez is a kamatok alacsonyan tartása mellett szól.

Ehhez képest azt látjuk, hogy Magyarországon nincsen kiszámíthatóság a gazdasági forgalomban, személyre szabott törvények születnek meg, a befektetők, hazai befektetők nem lehetnek biztosak abban, hogy egy utólagos törvénymódosítással nem változtatják meg az alapvető gazdasági környezetet, ahol ők egyébként beruháztak volna. Azt látjuk, hogy ez az egész önálló zálogjogi intézmény banki érdekcsoportok érdekeit szolgálja, és egyáltalán nem megfelelő eszköz a kamatok tartós alacsonyan tartására.

Amiről még szeretnék szólni, ugye, a fiducia-tilalom feloldása, tehát hogy átruházhatóak legyenek a biztosítékok. Azzal, hogy azt mondja a módosítás, hogy a fogyasztói ügyleteknél továbbra is tilos lesz, tehát továbbra is fennmarad a fiducia-tilalom, igen, de a Ptk. vitájánál mi már kezdeményeztük azt, hogy a fogyasztó fogalmát bővítsük ki, tehát például legyen egyértelmű, hogy a mikrovállalkozások is fogyasztói körbe tartoznak.

Ami a szülőtartást illeti, teljesen egyértelmű, hogy az idősgondozásból való kivonulást készíti elő az állam. Annak a brutális neoliberális gazdaságpolitikának az egyik féregnyúlánya ez a javaslat, ami gyakorlatilag a jóléti rendszereket felszámolja. Olyan szülőtartási perekre kell majd felkészülni, ahol egyrészt majd azt bizonygatják, hogy nem tartóképes egy gyerek, másrészt pedig, hogy értelmetlen a szülő. Ezt kívánja bárki józan ember, hogy ilyen perekkel legyenek tele a bíróságok?! Az időskori szegénységet a Fidesz-kormány legalább három lépéssel idézte elő, ezeket kellene helyrehozni. Egyrészt a magánnyugdíjpénztári vagyonnak az elégetése; kettő: önkéntes szüntették meg a méltányossági ápolási díjat; három: önként fagyasztották be a nyugdíjminimumot. Ezeket az intézkedéseket kellene korrigálni, de itt ájtatosan szövegelni arról, hogy a gyermekeknek milyen kötelességük van a szülőkkel szemben, mikor önként szándékkal nyomorba taszítottak idős embereket, ez egész egyszerűen pofátlanság. Kivonulnak az idősgondozásból, és az egyszerű emberekre hárítják át a felelősséget. Mászt kellene tenni, azt javasoltuk egyébként az egyeztetésen is, hogy egyébként az ingyenes juttatásokat - tehát akár öröklési jog, akár ajándékozási juttatások - a különböző idősgondozási intézmények számára kellene a polgári törvénykönyvben megtiltani.

Ami pedig a vezető tisztségviselők felelősségét illeti, én azt gondolom, hogy félreértés az, amiről a törvényjavaslat szól. A Ptk. szövege nagyon egyértelmű, ha egyébként az ügyvezető a jogi személy nevében jár el, akkor egyetemlegesen felelnek. Nincsenek még a Kúrián végigvitt jogerős döntések, én azt gondolom, hogy éppenséggel pont a mögöttes felelősség intézményének a tágításán kellene gondolkodni, éppen a kisvállalkozók, illetve a fogyasztók érdekében. Ezt a célt kellene szolgálnia a polgári törvénykönyvnek. Köszönöm szépen. (Dr. Bárándy Gergely tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Trócsányi László mi-

niszter úrnak, aki reagálni kíván az elhangzottakra. Miniszter úr, ön é a szó.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Vezérszónokok! Tisztelt Ház! Nagyon érdekes észrevételeket hallgattunk az általános vita alatt. Néhányra szeretnék reagálni, hisz úgy gondolom, hogy az expozéban egyébként már reagáltam ténylegesen a vezérszónoki felszólalásokra, hiszen érintettem ezeket a kérdéseket, és az Igazságügyi Minisztérium álláspontját is elmondtam.

Talán kezdeném azzal, hogy teljesen egyetértek Schiffer képviselő úrnak azzal az álláspontjával, hogy minden egyes jogszabály módosításakor rendkívül nagy óvatossággal kell eljárni, és ez különösen igaz akkor, amikor egy kódexről beszélünk. Magam is így gondolom jogászember lévén, hogy az Igazságügyi Minisztérium törvény-előkészítő részlegének megfelelő odafigyeléssel és gondossággal kell eljárnia, amikor arról dönt, hogy szükség van-e egy jogszabálynak, egy kódexnek a módosítására vagy nincs.

Amikor hivatalba léptem 2014. június 6-án, akkor én azt gondoltam, hogy az is feladatom, hogy az egyes kódexeknek a hatályosulását vizsgáljuk. Ezért is született döntés arról 2015 januárjában - és most 2016 májusát írjuk -, tehát 2015 januárjától egy munkabizottság keretén belül vizsgáljuk a nagy kódexeknek a hatályosulását, működési tapasztalatait. Azt is hozzá kell tenni, hogy nem titokban készítettük és dolgoztunk, a munkabizottságban rendkívül kiváló jogászok vettek részt, azt hiszem, őket a képviselő urak is jól ismerik, tehát nem banki szakemberek ültek ott, hanem jogászprofesszorok ültek ott, bírák ültek ott, ügyvédek, olyanok, akik a jogot szeretik, és adnak magukra, arra, hogy amit mondanak, arról valamifajta módon már kifelé is tudjanak nyilatkozni.

Vitathatatlan, hogy a szakmában különböző nézetek vannak. Természetes, ez így is van rendjén, és azt gondolom, hogy ez a demokrácia. Tehát van olyan, aki úgy gondolja, hogy ennek van igaza, a másik meg azt gondolja, hogy annak van igaza. De én azt gondolom, hogy ez így van rendjén. Azt is hozzá kell tennem, hogy amikor ezeket a szakmai egyeztetéseket folytatjuk, akkor azt nem egy zárt körben csináljuk, hanem konferenciákat szervezünk, ezekről a konferenciákról mindenki tudomással rendelkezik, hogy vannak, mert a Magyar Jogász Egylet szervezi ezeket. Tehát azt nem tudom elfogadni, hogy mi ezt a munkát úgy csináltuk, hogy a képviselők előtt vagy a politikai pártok előtt ez nem volt ismert. A Magyar Jogász Egyletnek rá kell menni a honlapjára, tessék a Sárközy Tamással mint elnökkel beszélni. Arra is ügyel Sárközy Tamás - hozzá kell tennem -, hogy különböző nézetű emberek jelenjenek meg, és vita alakuljon ki arról, hogy szükséges-e a jogszabályhoz hozzányúlni vagy nem.

Tehát azt kénytelen vagyok - nem szeretem ezt a szót használni, de - visszautasítani, hogy ezt a munkát mi úgy csináltuk, hogy ez nem volt transzparens.

Erre mint igazságügyi miniszter különösen adok, és ezért is tartom fontosnak, hogy ötpárti egyeztetéseket tartsak akkor is, amikor ez - idézőjelben téve - nem lenne jogi kötelezettsége a tárcának, csak kétharmadosnál érdemes, a magam részéről azonban úgy gondolom, hogy a nyilvánosság a jogalkotásnál rendkívül fontos. Tehát Bárándy Gergelynek is csak azt tudom mondani, tisztelt képviselő úr, mi ezt a munkát nagy nyilvánosság mellett folytattuk hónapokon keresztül, több mint egy éven keresztül. Tehát az, hogy a normaszöveget valóban nem küldtük ki az egyeztetésre, kiküldtük azt a koncepciót, ami alapján van a vita.

És ezen kívül azt is el kell mondanom, hogy Vékás Lajostól kezdve az összes nagy professzornak kiküldtük az anyagot véleményezésre. Tehát ők is tisztában vannak ezzel, sőt nagyon tiszteltem Vékás Lajost magam is, az ő munkásságát is nagyon elismerem, mert való igaz, hogy a Ptk. megszületése atyjának is nevezhető, mindazonáltal mi ezt a munkát oly módon végeztük, hogy Vékás Lajos és mások is folyamatosan képből voltak a munkánkról, arról is, hogy mit csinálunk. Ezért is írta meg az ő nyílt levelét, ami egyébként természetesen egy szakmai vélemény, de ő másképpen látja ezt a dolgot.

De mégis nézzük tulajdonképpen a főbb kérdéseket! Ja, és előbb befejezésképpen annyit még, hogy ezért is döntöttünk úgy, hogy a novelláris módosításra sincsen szükség. Az első, amikor az önálló zálogjogról beszélünk. Az önálló zálogjognál azt is kénytelen vagyok visszautasítani, hogy lobbierdekek alapján dolgozott volna a tárca. Azok az emberek, akik ugye, ebben a munkában részt vettek, bírák voltak, ügyvédek, ügyészek, ezenkívül a tudományos élet képviselői voltak, de vitathatatlan, hogy a kormánynak vannak olyan szervei, akik a gazdaságélénkítésért felelnek. Ilyen a Nemzetgazdasági Minisztérium, Varga Mihály miniszter úr vezetésével, és nyilvánvalóan, amikor az Igazságügyi Minisztérium erről egy koncepciót készít, akkor várja azokat az észrevételeket, amik a kormányzat más részéről érkeznek hozzánk.

(10.40)

S ebben, hozzá kell tennem, Varga Mihállyal teljes egyetértésben voltunk, amikor azt mondtuk, hogy az önálló zálogjog visszaállítását szorgalmazzuk. Sőt, azt kell mondanom, az NGM, a gazdasági tárca valóban szerepet játszott abban, hogy az Igazságügyi Minisztérium a Nemzetgazdasági Minisztériummal szorosban együttműködött.

Természetesen megkérdeztük a Bankszövetséget is, ezt sem fogom titkolni, mert az, hogy Magyarországnak jó bankrendszere legyen, egy természetes érdek. De szeretném hangsúlyozni, hogy amikor a devizahitelek ügyét rendeztük, akkor pont a bankokkal szemben lépett fel az igazságügyi kormányzat, és körülbelül ezermilliárdot hoztunk vissza az adósoknak. Ebben az esetben azt hallottuk, hogy mi a bankok oldalán állunk. Én nem így látom ezt a kérdést. Azt gondolom, hogy ez egy álvita, mert nem

a bankok érdekei mellett áll a kormányzat - amikor a devizahitelek ügyét rendeztük, akkor ezt bizonyítottuk -, hanem arról van szó, hogy gazdaságélénkítési feladata van a kormánynak. Mi azt gondoljuk, ahhoz, hogy a gazdaság jobban működjön, szükség van arra, hogy ezt az intézményt bevezessük. Ezenkívül, mint már az expozémban is említettem, egy európai uniós norma is előírja ennek a bevezetését, mint egy kedvező és pozitív feltételrendszer.

Azt is szeretném hangsúlyozni, hogy ne keltsünk rémhíreket, mert a zálogkötelezettek helyzete nem válik terheesebbé. Az ténylegesen a zálogjogosult ügye, hogy közte és az általa létrehozott jelzálogbank között van jogviszony, és ha a zálogkötelezett kifizeti a kereskedelmi banknak az adósságát, akkor neki gyakorlatilag, illetve nem gyakorlatilag, hanem ténylegesen törlik a zálogkötelezettségét. Tehát semmiféle terhet nem rovnak a zálogkötelezetre pluszban. Nem is jön létre jogviszony a jelzálogbank és a zálogkötelezett között. Csak azért mondtam, hogy ezt pontosítsuk, nehogy az a félreértés legyen, hogy mi a zálogkötelezettek akarjuk ténylegesen valamilyen hátrányosabb helyzetbe hozni, mert erről nincs szó.

Ami pedig a továbbiakat illeti, még két témáról beszélnék nagyon röviden. Az egyik téma a szülőtartás kérdése. Erről nagyon sok hozzászólás volt, ez szinte mindenki nagyobb mértékben érintette, mint a zálogjogot, mert a zálogjognak valóban vannak olyan hívei, akik azt mondják, hogy nem ezt a zálogjogot akarják. Mi viszont demokráciában élünk, és a kormánynak volt egy álláspontja arra nézve, hogy az önálló zálogjog gazdaságélénkítő szerepe jelentős, és emellett tette le a voksát. Természetesen lehetne másfajta zálogjog is, Németország példája azonban azt mutatja, hogy ez egy működő rendszer. Az természetesen a mi felelősségünk, hogy olyan szabályozást alakítsunk ki, amelyik a visszaéléseket meg tudja akadályozni.

A következő kérdés a szülőtartás. Itt megint azt kell mondanom, hogy a szülőtartásnál az állam nem vonul ki. Amikor azt mondják, hogy az állam kivonul a szociális ellátásból, nos, az állam nem vonul ki, ez a jogszabály ezt nem tartalmazza. Ez a jogszabály azt tartalmazza, hogy egy bizonyos, Alaptörvényben megfogalmazott követelménynek - amit egyébként gyakorlatilag alacsonyabb rendű jogszabály is tartalmaz - az anyagi jogi alapjait teremti meg. Pusztán tehát, ha szabad így mondanom, egy anyagi jogi alapot teremt meg egy olyan rendelkezésnek, amelyik létezik a magyar jogrendszerben.

Én azt gondolom, hogy a nagy átlagban alapvetően nem fognak perek megindulni. Ne gondoljuk tehát azt, hogy nagy perek indulnak meg tömegesen, és ne próbáljunk olyan képet alkotni, hogy ez tömeges perindítást fog maga után vonni. A leszármazók, a gyermekek 70 százaléka gyakorlatilag ma is hozzájárul a szülők tartásához. De én azt gondolom, az erkölcsi követelmény is, hogy a gyermek a szülő tartásáról öregkorában gondoskodik. Ahogy a szülőnek kötelessége a gyermekéről gondoskodni, amikor kicsi, ugyanígy elvárható az, hogy a gyermek a szülő-

ról gondoskodik. Ez egy fontos szempont. Ez most is része a jogrendszernek. Azt pedig, hogy milyen esetben mentesül ezen kötelezettség alól, egyrészt mi is rögzítettük, másrészt pedig a bírói gyakorlat is fogja rögzíteni. Azt nehezen tudom elképzelni, ami néha előfordul - de nem is néha, hanem elég gyakran -, hogy bevágják a szülőket egy öregotthonba, és elfeledkeznek arról, hogy kötelezettségük van a szülők irányába. Amikor a Ptk. módosításakor ezt bevetjük, az vezetett bennünket, hogy az erkölcsi szempontoknak érvényesülniük kell, tehát a jogszabályoknak erkölcsösöknek kell lenniük, az erkölcsnek érvényesülnie kell a jogszabályban. Amikor az erkölcs és a jogszabály között konfliktus van, akkor nem jogszolgáltatásról és nem igazságról beszélünk. Minket Igazságügyi Minisztériumnak hívnak, és az Igazságügyi Minisztérium cselekedeteinek az igazságot is tartalmaznia kell, ezt pedig az Alaptörvény implementációja teszi szükségessé.

Mindazonáltal nyitottak vagyunk, és a módosító indítványokat természetesen meg fogjuk vizsgálni, alaposan fogjuk elemezni, és ez alapján fogjuk a döntést meghozni a tekintetben, hogy mi az, amit ebből el tudunk fogadni, mert koherens. Például a vezető tisztségviselőnél felmerült a gondatlanság. A gondatlanság nem egy polgári jogi fogalom, hanem büntetőjogi fogalom, ezért annak beépítése a polgári törvénykönyvbe nem megfelelő. Azt hoztuk vissza ténylegesen a polgári törvénykönyv módosításával, amit a régi társasági törvény tartalmazott.

Álláspontom szerint a Ptk.-nak ez a minimális módosítása egy rendkívül nagy, széles körű egyeztetést követően kerül előterjesztésre. Novelláris módosításról nem beszélünk, de ez nem jelenti azt, hogy az Igazságügyi Minisztérium ne vizsgálná folyamatosan egy jogszabály hatályosulását. Ha ezt elmulasztanánk, akkor joggal lehetne számon kérni rajtunk, hogy az Igazságügyi Minisztérium nem reagál megfelelően. De bízunk abban, hogy a Kúria nagyon sok dolgot meg fog oldani. Egyetértek Schiffer képviselő úrral, hogy a Kúriának fontos szerepe van abban, hogy jogegységi határozatokat hozzon.

Mindazonáltal szeretném jelezni, hogy sem a gyakorló ügyvédek, sem a világ számára nem az a legjobb megoldás, hogy öt-hat év múlva jön egy jogegységi határozat, hanem a jogszabályoknak kiszámíthatónak, normavilágosnak kell lenni, hogy az ügyvéd, aki eljár az ügyfél ügyében, azt tudja mondani, hogy ezt mondja a jog. Amikor a jogszabály nem világos, akkor azt mondjuk, hogy nem tudjuk, majd meglátjuk, hogy a jogegység mikor jön. Persze, legyen jogegység, én ezzel teljesen egyetértek, legyen jogegységi határozat, de a jogszabályokat igyekezzünk úgy megfogalmazni, hogy ez a kérdés ne tíz év múlva kerüljön majd megvilágításra, hogy tulajdonképpen mi is az a felelősség, hanem ezek a jogszabályok lehetőség szerint korrektek, azonnal értelmezhetők és mindenki számára világosak legyenek.

Bízunk abban, hogy a Ptk.-nak ezeket a szabályait a bíróság fogja kidolgozni. De ha úgy ítéljük meg, hogy szükséges fellépni, mert a jogbiztonság ezt

követeli meg, akkor az igazságügyi kormányzattal szemben az az elvárás, hogy lépjen, és a módosítási javaslatait terjessze elő. Ma is vannak korrekciós javaslatok, s úgy vettem észre, hogy azokhoz nem is érkezett észrevétel, mert azokban egyetértünk. Amiben nem értünk egyet, az az önálló zálogjog vagy nem önálló zálogjog, valamint a szülőtartás. Úgy gondolom, hogy a többi kérdésben csak minimális differencia van az ellenzéki pártok és a kormánypártok között. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr reagálását. Tisztelt Országgyűlés! Mivel független képviselők nem vesznek részt a mai vitában, ezért most kettőperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én egyrészt köszönöm szépen, hogy bekapcsolódott a vitába, mert ez nem szokás a kormánytagok részéről. Másrészt szeretném világossá tenni, én azzal biztosan nem vádoltam önöket, hogy nem átláthatóan csinálják ezt a törvény-előkészítést. Pusztán annyit bátorodom leszűrni, és ezt az álláspontomat fenntartom, hogy ami az önálló zálogjog visszavezetését illeti, ez így egész egyszerűen csak néhány banki érdekcsoport érdekét szolgálja.

Viszont szeretném egy elemmel kiegészíteni azt, amit elmondtam. Hozzánk közel eső példa Szlovénia példája, ahol bevezették az önálló zálogjogot, és ez gyakorlatilag a pénzügyi rendszernek majdnem a teljes összeomlásához vezetett. Ezért hivatkoztam a 2007-2008-as pénzügyi válság tanulságaira.

(10.50)

A másik: az nagyon helyes, hogy az igazságügyi tárca folyamatosan követi a nagy kódexek hatályosulását, de pontosan arról van szó, hogy odáig nem lehet a Ptk. esetében ma még eljutni, hogy levonjunk törvénymódosításra okot adó következtetéseket, mert egész egyszerűen még a joggyakorlat nem tart ott. És innentől kezdve válik ugyanolyan sorsúvá ez az új Ptk., mint a megelőző 20-25 évben a korábbi Ptk.

És továbbra is fölvetném azt, hogy ha valamit az idősek esetében módosítani kellene, az idősekkel szembeni visszaélések miatt módosítani kellene a Ptk.-n, az pontosan az, hogy ne tudják kisémmizni az időseket adott esetben haszonleső bitangok, akik idősotthonoknak álcázva magukat különböző ingyenes ügyletekkel és öröklési jogi megállapodásokkal kiforgatják a vagyonukból ezeket az embereket.

Egy dolog a szülőtartás, ezzel nem értünk egyet, és ez az államnak a szociális szférából való kivonulását jelenti, de e vitánk mellett mellé kellene tenni minimum, hogy ezek az ingyenes ügyletek, amelyeknek a kedvezményezettje egy szociális intézmény, idősgondozó intézmény, legyenek semmisek, és ezt a

Ptk.-ban mondjuk ki, mert ez egész egyszerűen az idős emberek jóhiszeműségével és kiszolgáltatott helyzetével való visszaélésnek a tárháza. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel több kétpérfesz felszólalásra senki nem jelentkezett, most folytatjuk a képviselők felszólalásokat. Megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Amikor ezt a vitát az ember hallgatja, akkor a szakmai érvek mellett néha az az érzése az embernek, mintha egyes képviselőtársaim Rorschach-tesztnek tekintenek ezt a jogszabályt, és ránézésre, ami képi módon eszükbe jut, azt mondanák róla. Én ezért szeretném, hogyha visszatérnénk a jogszabály eredeti értelméhez, és hogy tulajdonképpen miért is van szükség egy ilyen jogszabály-módosításra, és miért van szükség a polgári törvénykönyv időnként való felülvizsgálatára.

Való igaz, nagyon komoly munka volt a polgári törvénykönyv megteremtése, és elismerés is illeti mind Vékás Lajos professzort, mind Harmathy Attila professzort, akik komoly munkát végeztek a tekintetben, hogy ez a polgári törvénykönyv létrejött. De ez természetesen nem azt jelenti, hogy egy ilyen jogszabály, mint a polgári törvénykönyv, örök lenne, és ne kellene folyamatosan figyelemmel kíséreni egyrészt az európai uniós jogalkotás folyamatát, ami hatással van a magyar magánjogra, a magyar polgári jog fejlődésére is, másrészt pedig a való életet, hogy milyen kihívások vannak és ezeknek a kihívásoknak hogy lehet megfelelni.

Ennek kapcsán nagyon fontos módosítás, amiről most szó van, és ami talán a legjelentősebb része ennek a polgári törvénykönyvi módosításnak, az pontosan a zálogjog rendszerének megváltoztatása, az önálló zálogjog rendszerének visszavezetése a magyar jogba, és nem hiszem, hogy ezt bármilyen lobbierdek indokolná, hanem egyszerűen a magyar emberek érdeke. Hogyha figyelemmel kíséreni az európai uniós jogalkotást, akkor azt is pontosan látják, hogy a tartalékképzési kötelezettség a bankok mögött hogyan alakul, és a tartalékképzés hogyan alakul, mondjuk, egy jelzálog-hitellevél esetében, és nyilvánvaló tény az, hogy ha a jelzálog-hitellevél esetében alacsony a tartalékképzési kötelezettség, amögött mindig alacsonyabb kamatok is vannak. Azaz a bankrendszer úgy működik, hogy a bank nem csak a semmiből veszi elő a pénzt, a bank mögött refinanszírozás áll, tehát valaki finanszírozza a bank hitelezését, és ha a refinanszírozási oldalon a bank olcsóbban jut hitelhez, abban az esetben tud olcsóbban hitelezni a másik oldalon, márpedig én azt gondolom, hogy a magyar emberek érdeke, a magyar vállalkozások érdeke az, hogy egyébként olcsón alacsony hitelhez jussanak. Ezt segíti elő ez a mostani jogszabály: a mostani rendszerben, az új jogszabály alapján olcsóbban tudnak majd hosszú távú finanszí-

rozáshoz jutni a bankok. Ugye, a jelzálog-hitellevelek esetében az az alapvető tulajdonsága minden ilyen jelzáloglevélnek, hogy arra ad alapot, hogy a bank hosszú távú, tehát 5-25 éves hosszú távú hitelhez tud jutni, tehát refinanszírozási oldalon, ami egyrészt lehetővé teszi azt, hogy hosszú távú kihelyezéseket csináljon a másik oldalon, másrészt, hogy le tudja nyomni a kamatokat.

Amit Schiffer András az előbb mondott - kár, hogy most nincs a teremben -, az egy egész más okozati összefüggés, az amerikai banki krízist hozta közvetlen összefüggésbe a jelzálog-hitellevelekkel. Ott egy egészen más rendszer működik, ott a hitelfinanszírozás mögött egyszerűen csak ingatlanfedezet áll, tehát valós hitelviszony úgy jön létre az adós és a bank között, hogy amögött egyedül fedezetként az ingatlan áll, és az adós csak az ingatlanával felel a tartozásért. Ott egy egészen más rendszer jött létre annak idején, ott kalkulálták a hitelviszony tekintetében azt is a végén már, hogy nemcsak, mondjuk, az ingatlan értékének 40-50 százalékáért adtak hitelt, hanem 70-80, sőt a végén már a jövőbeni értéket is kalkulálták, és akár 120 százalékon is finanszírozták az ingatlanokat. Majd utána ezeket a tartozásokat kötvénybe csomagolták, és mint AAA-s kötvényt, tehát legjobb minőségű kötvényeket adtak. Ugye, ez egészen felelőtlen gyakorlat volt - egész más a magyarországi banki gyakorlat -, abban nyilván megvolt az amerikai központi bank, tehát a Fednek is a felelőssége. Magyar viszonyok mellett hitelt nyújtani sokkal szigorúbban lehet csak, tehát ez a veszély egyáltalán nem áll fenn.

Hogyan működik ez a jelzáloglevél és az önálló zálogjog? Úgy láttam, hogy ez a képviselőtársaim egy része számára nem teljesen világos. Itt arról van szó, hogy a jelzálog-kötelezett szempontjából ez tulajdonképpen a biztosítéki rendszer miatt, ami emögött áll, különösebb változást nem jelent. Tehát az ő jogviszonya tekintetében ő továbbra is a bankkal áll jogviszonyban, és fedezetként áll rendelkezésre az ingatlan, tehát ha kifizette a tartozását, akkor a jelzálogjogot törölni fogják az ingatlanáról. Az más kérdés, hogy ez lehetőséget biztosít a bank számára, hogy több jelzálogjoggal együtt hitellevelet, tehát jelzáloglevelet bocsásson ki, amit aztán a későbbiek során akár egy jelzálogbankon keresztül, de a piacon értékesíteni tudnak. Így jut tehát a bank forráshoz, hosszú távú forráshoz, olcsó forráshoz tud jutni, ami olcsó hitelezést fog az üzleti világ számára és a magyar emberek számára biztosítani. Így működik tehát ez a rendszer, és ennek a magyar jogba való bevezetése vagy visszavezetése egyrészt szerintem magyarországi érdek, elengedhetetlen érdek, minden magyar embernek és minden vállalkozásnak az érdeke. Szerintem, aki ez ellen szól, az vagy nem látja át ennek a következményeit, vagy nem érdekelt abban, hogy a magyar gazdaság jól menjen, és a magyar emberek olcsó hitelekhez jussanak.

Van még két nagyon fontos kérdés, amit jogi oldalról kell megközelíteni, és a jogi oldal pedig az, hogy egyértelmű és világos szabályok legyenek, tehát

ez mindenkinek az érdeke. Ez például a gazdasági társaságok tisztségviselőinek a felelőssége. E körben a jelenlegi szabályozás nem teljesen egyértelmű. Miért mondom ezt? Egyrészt van egy dogmatikai indok, ami azt jelenti, hogy ha van egy jogi személy, akkor a jogi személy felelőssége önállóan kell hogy megálljon, de a jogi személy felelősségét feloldani mind a gazdasági életben, mind pedig egyáltalán a jogbiztonság érdekében az üzleti életben, a szerződéses viszonyokban csak nagyon ritkán lehet. A mostani szabályozás tulajdonképpen feloldja ezt a felelősséget azzal, hogy elmosza a jogi személy vezetője és a jogi személy közötti felelősségi viszonyt.

Nem teljesen világos tehát a mostani szabályozásból, hogy mikor, milyen esetekben felel a jogi személy vezetője, vezető tisztségviselője az általa okozott kárért, minden esetben felel-e, mondjuk, egyetemlegesen a gazdasági társasággal; elég-e az ok-okozati összefüggés, vagy arra sincsen szükség; van-e egyáltalán szükség felróhatóságra vagy nincsen. Adott esetben tehát, ha egy gazdasági társaságban a döntéshozatalban több ügyvezető vagy pedig egy gazdasági társaság esetén, mondjuk, részvénytársaság esetén az igazgatóság hoz egy határozatot, a határozatban egyébként részt nem vevő vagy ellene szavazó személynek a felelősségét is felállíthatja ez a mostani szabályozás. Ez semmiképpen sem jó, egyrészt nem felel meg azoknak az igényeknek, amelyek szerintem alkotmányosan a felelősségi viszonyt kellene hogy szabályozzák, a másik oldalról pedig az üzleti élet kihívásainak sem fog megfelelni, és nem fogja világossá tenni a felelősségi rendszert.

Azt hittem Bárándy Gergelyről az előbb, amikor hozzászólott ehhez a kérdéshez, akkor azt a kérdést fogja felvetni, ami egy dogmatikai kérdés, hogy vajon egy büntetőjogi fogalomnak, tehát a szándékosság fogalmának a beemelése a polgári törvénykönyvbe dogmatikailag helyes-e vagy nem. Volt már erre egyébként korábban példa. Ez kérdésként felvethető és megbeszélhető kérdés lenne, hogy ezt a két jogterületet hogyan lehet e tekintetben összemosni, hiszen valóban megjelenő kérdéstről van szó. Ugye, Staudt képviselőtársunk e tekintetben azt a kérdést vetette föl, hogy a szándékosságnak melyik formájára terjed ki ez a mostani szabályozás. Ugye, ez csak dogmatikai kérdés, mert az eshetőleges és az egyenes szándék e tekintetben, mondjuk, ugyanúgy kell hogy minősüljön, hogyha csak szándékosságról beszélünk.

(11.00)

De itt valóban egy olyan fogalomnak a polgári jogba való beemeléséről beszélünk, ami alapvetően büntetőjogi fogalom, de nyilvánvaló kérdés az, hogy ebben az esetben, mivel már a korábbi joggyakorlat is ismerte ezt a szabályozást, ezzel kapcsolatban értelmezési probléma nem fog felvetődni. Tehát itt a jogi szabályozás ilyenformán való megfogalmazása szerintem egyébként indokolt lehet.

És a harmadik alapvető kérdés, ami valóban a szülőtartást illeti, egyrészt egy világnézeti kérdés is,

másrészt pedig egy erkölcsi kérdés is. Az itt elhangzott indokok, amelyek arra vonatkoztak, hogy ez talán túlzó, az állam felelősségének a csökkentését jelenti, ezek azért furcsa hivatkozások, mert ha ezeket a hivatkozásokat behelyettesítenénk, akkor tulajdonképpen a gyerek tartására is kiterjeszthetnénk, holott abban a kérdésben nincsen vita. Tehát abban a kérdésben, hogy egyébként a szülőnek van-e kötelezettsége a gyermekével szemben, és hogyha nem teljesíti ezt, akkor egyébként belép az állam, és az állam ellátja ezeket a kötelezettségeit, jogszabályi alapon, hangsúlyozom: nem önkéntes alapon, hanem jogszabályi alapon, e tekintetben nincsen vita. Ha ugyanezt a kérdést megfordítjuk, és a szülőltartásra tesszük rá ezt a kötelezettséget, akkor ugyanilyen alapon nem lehet kifogást emelni, hiszen abban az esetben, akinek nem önkéntes, hanem egyébként jogszabályon alapuló tartási kötelezettsége van, akkor ezt a kérdést - mint a másodlagos felelősség kérdését - fel sem lehet vetni.

A megtérítési kötelezettség is csak az önkéntes alapon nyújtott szolgáltatások vonatkozásában áll fent. Tehát abban az esetben, ha valakinek jogszabályon alapuló ellátási kötelezettsége van, az nem feltétlenül eredményezi ilyen formában a felelősség kiterjesztését, azaz a megtérítési kötelezettségét. Tehát a kettő között e tekintetben különbséget kell tenni, de úgy gondolom, hogy ennek az erkölcsi kötelezettségnek a beemelése mindenképpen fontos, jogszabályi szinten is, hiszen valóban, ahogy a miniszter úr elmondta, az erkölcs és a jog összhangját ilyen szempontból meg kell teremteni.

A felelősség tekintetében és a jogi felelősség tekintetében egyébként jogértelmezéssel ma is el lehetne jutni arra a szintre, hogy a megtérítési kötelezettséget beemeljük egyébként a joggyakorlatba, hiszen abban az esetben, ha valakinek egy kötelezettsége van, és a kötelezettsége helyett egy harmadik személy teljesít, akkor a megtérítéshez több lépésen keresztül jogi érveléssel is el lehetne jutni. Nyilván sokkal világosabb helyzetet tud teremteni, ha ezt a kérdést a jogszabály már közvetlenül tartalmazza. Tehát ezért gondolom, hogy indokolt ennek a részletes beemelése és az elévülés szabályainak a meghatározása is.

Én csak kérni vagy javasolni tudom a szocialista képviselőknek, hogy ezekre az egyeztetésekre járjanak el, azért, mert itt nem csak formális egyeztetésekről van szó. Ezt a jogszabályt is egy részletes tartalmi egyeztetés előzte meg. Én magam is jelen voltam ezen az egyeztetésen. Nem véletlen az, hogy például ez az egyéves kötelezettség, ami a Jobbik javaslata volt, de bekerült ebbe a jogszabályba, ez egy jogi indok volt, és egy jól meghatározható jogi indok, hogy egy ötéves elévülési periódus túl hosszú lehet egy ilyen típusú tartásnál annak a bizonyítása szempontjából is. Egy egyéves idő ebből a szempontból elégséges és megfelelő lehet.

Nagyon sok szakmai kérdés vetődik fel, amiben részt vehetnek természetesen az ellenzéki képviselők is, azokon a fórumokon túl, amiket itt még a minisz-

ter úr említett, ami egyébként széles társadalmi és szakmai egyeztetést eredményez. Egy ilyen jogi egyeztetési folyamatban indokolt szerintem részt venni, és méltánytalan legalábbis az igazságügy-miniszter úrral szemben ezt az egyeztetést formális egyeztetésnek nevezni. Ez igenis egy komoly tartalmi egyeztetés volt, aminek az eredményei meg is lettek. És az, hogy egyrészt a jogszabály, a jogszabálytervezet vagy -javaslat már így került az Országgyűlés elé, ennek a következménye. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Képviselő úr, öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egyrészt azért jelentkeztem ismételt szólásra, mert volt olyan téma, amiről nem tudtam beszélni. Erről egyébként rövidebben fogok tudni beszélni, hiszen ellenzéki képviselőtársaim már az én érveim jó részét is elmondták itt a plenáris ülésen, ez a zálogjogi kérdés.

Kezdem viszont hátulról. Tuzson képviselőtársam az egyeztetésről és annak a szükségességéről beszélt, és a miniszter úr is kitért erre a válaszában, amikor felszólalt a vitában. Én azt készséggel elismerem, hogy egy komolyabb szakmai egyeztetés előzte meg ennek a törvényjavaslatnak a benyújtását, mindössze szeretném jelezni, hogy ezekre a szakmai egyeztetési körökre egyre sem kaptunk meghívást mi, képviselők, ami önmagában nem probléma, csak ezért arra hivatkozni, hogy ezeken mi már megismerhettük volna, hogy mi szerepel ebben a törvényben és milyen módosításokat tervez az igazságügyi tárca, én azt gondolom, hogy nem érdemes ezekre hivatkozni. Ezekre akkor lenne érdemes hivatkozni, ha egyébként kialakulna az a gyakorlat, hogy ellenzéki pártok és kormánypártok szakpolitikusaikat is meghívják ilyen egyeztetésekre. Ez Magyarországon ma nem divat. Érdemes lenne divatba hozni, mert egyébként attól, mert egy képviselő ezt a pozíciót betölti, attól még érthet szakmai szempontból is valamihez; ahogy például Tuzson képviselőtársamat egy kiváló polgári jogásznak tartom, gondolom, hogy érdemi felszólalásokkal részt tudott volna venni akár a szakmai vitákban is. Én is azt tudom mondani, hogy nálunk is vannak képzett jogászok, akik érdemben részt tudnak venni egy-egy szakmai vitában, sőt olyanok is vannak, akik tudományos fokozattal rendelkeznek, tehát akár még ilyen szintű vitában is kompetensek tudnak lenni. Tehát érdemes lenne a szakmai egyeztetésekre is képviselőket odahívni. Talán megalapozottabb és egyhangúbb döntéseket tudna az Országgyűlés hozni, ha ez megtörténne.

Ugyanakkor persze megtartható az a metódus is, hogy csak ötpárti egyeztetéseken vesznek részt képviselők. Akkor viszont én azt gondolom, hogy két dolgot érdemes lenne szem előtt tartani, ha érdeminek kívánja nevezni az egyeztetést. Főleg, ha hóna-

pokig vagy évekig tartó szakmai egyeztetés előz meg valamit, akkor nem elegáns dolog és nem is praktikus dolog egy vagy két munkanappal az ötpárti egyeztetés előtt kiküldeni a meghívót és a szakmai anyagot, ugyanis nekünk is kell idő arra, hogy bizonyos szakmai megfontolásokat meg tudjunk tenni, illetve szakmai konzultációt tudjunk folytatni nemcsak a saját szakértőinkkel, hanem adott esetben a szakma képviselőivel is. Tehát az a szokása a kormánypártoknak, hogy kiküldik a meghívót, majd gyakorlatilag egy nap múlva várnak választ arra, hogy megyünk-e vagy nem, és mondjuk, péntekről hétfőre meg is tartják az egyeztetést, ez szerintem nem érdemi egyeztetés - egyrészt.

Másrészt, az sem érdemi egyeztetés, hogy egy ötoldalal koncepciót küldenek nekünk valamiről, és nem ismerjük a normaszöveget. Az érdemi egyeztetés akkor mondható el, hogyha elküldik a normaszöveget, ahogy egyébként a Belügyminisztérium megtette, szeretném még egyszer hangsúlyozni, és megfelelő időt adnak arra, hogy az adott normaszöveget tanulmányozva ki tudjuk alakítani a saját álláspontunkat és felkészülten tudjunk menni erre az egyeztetésre. Én ezt tartom egy érdemi ötpárti vitának és egyeztetésnek. Ezek olyan feltételek, amik nem léte esetén kár részt venni egy ilyen megbeszélésen.

Az pedig, hogy mennyire fontolják meg az ellenzéki érveket: hogy egy időpont, illetve hogy az öt év helyett egy év kerül be, amit olyan sokszor hangoztatnak, az egyetlen rendelkezés vagy észrevétel volt. Ahogy én hallom ellenzéki képviselőtársaimtól, az ötpárti egyeztetésen is ennél lényegesen több felvetésük és kritikai észrevételük lehetett. Hogy az ötpárti után egy nappal nyújtanak be egy törvényjavaslatot, az megint arra utal, hogy egyáltalán nem kívántak önök semmiféle érdemi egyeztetést lefolytatni. Kész volt a normaszöveg, amit nem küldtek meg. Egy nappal később benyújtották, azért, hogy elmondhassák azt a vitában, hogy figyelembe vettek ellenzéki érveket, ezért egyet sikerült megfogadni, az összes többit meg nem. Magyarán szólva, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, hogy nagy különbség van az érdemi egyeztetés és aközött, amit önök ebben a témában lefolytattak.

De térjünk rá az érdemi felvetésekre! Szeretném azzal kezdeni, amire nem jutott időm, ez a zálogjog. Itt nem arról van szó pusztán, elsősorban Tuzson képviselőtársamnak mondom - de mondhatnám a miniszter úrnak is, sajnós azóta elment -, hogy itt van két megoldás, ki tudja, hogy melyik a jobb, ki tudja, hogy minek milyen veszélyei vannak; kipróbáljuk az egyiket, utána kipróbáljuk a másikat. Arról van szó, hogy az önálló zálogjogi intézményt ismerjük, mert már volt ilyen, és pontosan tudjuk azt, hogy milyen negatív gyakorlati tapasztalatok merültek fel ezzel kapcsolatban.

(11.10)

Negatív gyakorlati tapasztalat volt például az önálló zálogjog szabályozásával kapcsolatban, hogy

homályos tranzakciók keretében alkalmazták, amelynek lényege, hogy létrejöjjön egy olyan hitelezői pozíció, mely pozíciónál nem akarták, hogy kiderüljön, hogy ez a pozíció milyen jogcímen, alapon és hogyan keletkezett, kihasználva az önálló zálogjog forgalmképességét. Ez például olyan negatívum, amit már tudunk, hogy probléma volt, amikor az önálló zálogjog hatályban volt.

Aztán azt is tudjuk, hogy a kétezres évek elején az önálló zálogjogot a jelzáloghitelezésben az állami kamattámogatások keretében alkalmazták, sokan mondták el most is azt, hogy a CSOK bevezetése indokolja az újbóli szabályozását ennek, mely a tervek szerint elősegítheti a kamatszintek alacsonyan tartását a lakossági hiteleknel.

Nagyobb probléma azonban az, hogy persze, ahogy miniszter úr elegánsan mondta, hogy van ilyen szakmai álláspont meg olyan is, én persze egyetértek azzal, pontosan idézni nem tudom most, ha jól emlékszem, akkor Deák Ferenc mondatát, de a lényege az, hogy tudományos vitatkozásokról soha nem a tekintély bír elsősorban jelentőséggel, hanem az érvek igaz volta vagy indokoltsága. Tudományos vitatkozásokra ez igaz, mégis, amikor jogot alkotunk, akkor azért a vélemény és vélemény között, azt gondolom, hogy van különbség. Van különbség aközött, hogy mi az, amit mondjuk, bizonyos szakemberek vagy akár az ügyvédi karból állítanak, és van különbség aközött, hogy mondjuk, a jogalkalmazás legfelső szintjét képviselő Kúria és annak Polgári Kollégiumának mi az álláspontja.

Volt egy jogászegyleti vitaülés, ahol Csizmadia Norbert, a Kúria főtanácsadója egészen egyértelműen kifejtette azt, hogy a Kúria Polgári Kollégiuma nem támogatja a Ptk.-nak ezt a tervezett módosítását, és azt gondolom, hogy ez a vélemény elég erősen kellett volna hogy a latban nyomjon. Szóval, vannak a jogalkotás során olyan vélemények, amik adott témában elsődleges véleménynek számítanak az én meglátásom szerint. Ilyen egyébként a Kúria véleménye, mondjuk, egy polgári jogi vagy büntetőjogi vagy közigazgatási jogi törvény módosításánál, vagy - hogy visszautaljak egy korábbi törvényjavaslatra - ilyen a Nemzeti Választási Iroda vagy Választási Bizottság véleménye, mondjuk, egy népszavazásra vonatkozó törvény módosításának tükrében.

Éppen ezért azt gondolom, hogy nem csupán az esetleges lobbierdekek miatt megfogalmazott kritikák helytállóak, hanem bizonyos illetlenség volna ennél azért erősebben figyelembe venni a Kúria Polgári Kollégiumának negatív véleményét, mielőtt betervezzük egy ilyen javaslatot két évvel azután - még egyszer mondom: kettő évvel azután -, hogy az új polgári törvénykönyvet elfogadta az Országgyűlés, és gyakorlatilag az sem látszik, hogy ez az új jogi szabályozás valójában megállná-e a helyét, vagy valóban szükséges van-e annak a visszaalakítására.

Ami a dogmatikai kérdést illeti, Tuzson képviselőtársam, a felelősség kérdésében: valóban, a büntetőjogi fogalomrendszer és a polgári jogi fogalomrendszer e vonatkozásban eltér egymástól. Én ma

gam polgári jogász nem vagyok, büntetőjogász vagyok, ezért óvakodom belemenni a polgári jogi dogmatikai kérdésekbe annál inkább, hiszen tudom azt, hogy ennek az inverze vonatkozásában nagyon sok olyan eset fordul elő büntetőjogi területen is, ahol bizony polgári jogi fogalomrendszer alkalmaz a büntetőjog. Hogy egy példát mondjak - elkezdtem gondolkodni, amíg ön fölszólt -, ilyen mondjuk, a kiskorú veszélyeztetése, ami szintén nem büntetőjogi fogalom, hiszen gyermekkorú és fiatalkorú, ami a büntetőjogi fogalmat illeti, de mégis a kiskorút használja. Éppen ezért én azt nem kifogásoltam dogmatikailag, mert e tekintetben nem érzem magam eléggé szakmailag kompetensnek abban, hogy dogmatikai szempontból firtassam azt, hogy helyes-e, hogy a gondatlanság mint fogalom vagy a szándékoság bekerül-e e tekintetben a Ptk.-ba. De azt viszont tudom mondani jogászként és képviselőként is, hogy a felelősség csökkentése, a tisztségviselői felelősség csökkenése, csökkentése az, amit én kifogásolok. E tekintetben teljesen mindegy, hogy dogmatikai szempontból ez jól vagy rosszul van megfogalmazva. Egy biztos: a felelősségi szint csökken, és én ezzel egyetérteni e vonatkozásban nem tudok.

És végül, ami talán az egyik legfontosabb probléma ezzel a javaslattal, ez a szülőtartási kötelezettség. Tisztelt Képviselőtársaim! Legyen akár vallásos az ember, bármelyik vallást is vallja, legyen akár ateista, azt gondolom, hogy abban nincs különbség az erkölcsi megítélés tekintetében, hogy a gyerekeknek illik és kell a szülőkről gondoskodni időskorukban. Illik azt és erkölcsi köteleességük is azt a gondoskodást - idézőjelbe teszem - meghálálni, amit ők kaptak a szülőktől és azt, hogy fölnevelték őket. Nem ez a vita tárgya, azt gondolom.

Nem ennek az erkölcsi alapja a vita tárgya, hanem az, hogy egy szociális jogállamban - amilyen az én eszményképem szerint Magyarország, legalábbis annak kéne lennie - az állam bizony gondoskodik az állampolgáiról; függetlenül attól egyébként, hogy ez a gondoskodási, erkölcsi kötelezettség mindenkor feláll egy szülő és egy gyermek vonatkozásában; idő kérdése, hogy melyik irányban áll fönn közöttük.

De azt látjuk, hogy a magyar állam mióta az Alaptörvényt megalkották, azóta egyre kijebb vonul a szociális ellátások kötelezettségéből, egyre kevesebb területen kíván felelősséget vállalni szociális téren a saját állampolgáraiért. Jeleztük ezt már akkor az Alaptörvény vitájában, amikor például - és hogy a tárgynál maradjak - az időskori ellátás alapjogból államcélá vált. Mindenki mondta, hogy ó, ez csupán egy nyelvtani megfogalmazás kérdése, ugyanazt a kötelezettséget, ugyanazt a védelmi szintet fogja nyújtani államcélként is majd az állam, amikor az alapjogként volt definiálva. Látjuk, hogy nem.

Látjuk, hogy nem, és ennek a legekleatásabb példája a mostani beterjesztett polgári jogi szabályozás. Ugyanis nagyon jogos volt a felvetése Staudt képviselőtársamnak, hogy valóban el kell azt dönteni, hogy az állam visel-e ilyen jellegű kötelezettségeket, vagy ezt át kívánja hárítani az állampolgárokra.

Az én államfelfogásom alapján, ami egy szociális jogállamról szól, azt mondom, hogy igen, járulékfizetési kötelezettsége kell hogy legyen az állampolgároknak, méghozzá olyan szintű, ami alapján és ami kapcsán vagy ami által az állam tudja ezeket a szolgáltatásokat biztosítani, viszont ha ez így van, akkor az államnak kötelessége ezeket a szolgáltatásokat biztosítani.

Most arról szól a rendszer, hogy az, aki idős ember és akiről szó van, egy életen át fizette a hozzájárulást, a járulékokat - egészségügyit, szociális s a többit -, ugyanígy fizetik a gyerekeik és unokáik ezeket a járulékokat, majd amikor az államnak ilyen kötelezettsége lenne, akkor az ellátási kötelezettséget áthárítják a gyerekekre. És tudják, ha úgy állna Magyarország, hogy ez nem volna probléma, még akkor is kicsit más lenne a helyzet, de ma a valóság az, hogy sokszor az idős szülők - akár a nyugdíjból - gondoskodnak a gyerekeikről és unokáikról, nem pedig fordítva van. Sajnos, ilyen szegénység van ma Magyarországon. És éppen ezért gondolom, hogy bizony lesz perek sokasága, amikor a gyerekek nem képesek majd kifizetni ezeket a kötelezettségeket.

Úgyhogy összefoglalva, azt gondolom, hogy ezeket a problémákat alapul véve ez a javaslat nem támogatható, és örülnék annak, ha az állam revideálna azon álláspontját, hogy visszalép a szociális jogállami keretektől, és valami egészen mást kíván megvalósítani, áthárítva ezen kötelezettségeit az egyes állampolgárokra. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

(11.20)

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr, csak nagyon röviden. A miniszter úr nagyrészt a felmerülő kérdésekre kitérően válaszolt, csak néhány pontosítást szeretnék tenni. Schiffer képviselő úr említette Szlovénia pénzügyi rendszerét. Itt egy teljesen más szabályozás volt érvényben. A jelenlegi új önálló zálogjogi, jelzálogjogi intézmény a korábbival sem azonos, hiszen német mintára bekerült az a biztosíték, hogy nem lehet kétszeresen követelni senkinek a jelzálogjog kötelezettjétől a megtérítését, hiszen ha igazolni tudja, hogy kifizette a tartozását, akkor vele szemben nem lehet fellépni.

A nyilvánossággal kapcsolatban a Jogász Egylet rendezvényén négy alkalommal voltak ezek nyilvánosak, tehát a szakértői kör, a szakértői háttország bármelyik pártnak ezeken részt tud venni.

Még a járulékfizetésekkel kapcsolatban: mind az egészségügyi, mind a nyugdíjjárulék, a nyugdíj, illet-

ve egészségügyi kiadások fedezetét szolgálja, és hogy az állam kivonulna a szociális szférából, ez a fajta módosítás sem jár semmiféle csökkentésével az állami szerepvállalásnak. Ez egy speciális eset, amikor mondjuk, az időotthonoknál a nyugdíjból térítendő rész nem fedezi azt a szükségletet, amelyet az otthon számára ki kell egészíteni. A miniszter úr is említette, hogy legalább 70 százalék azok aránya, akik ezt jelenleg is önkéntesen teljesítik a hozzátartozók közül. Tehát csak a fennmaradó rész vonatkozásában merülhet fel ez a kötelezettség, ha valaki, mondjuk, szándékosan nem akar ezekhez a költségekhez hozzájárulni, és ott is a bírói út garantálja, hogy nem vesztélyeztetheti a saját vagy kiskorú gyerekének az eltartását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10525. számon, valamint az Állami Számvevőszék tájékoztató anyaga a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót L. Simon László úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Másfél évvel ezelőtt, 2015 decemberében az Országgyűlés megvitatta és elfogadta a kulturális örökség védelméről szóló törvény átfogó módosítását. Az elmúlt több mint egy évben folyamatosan monitoroztuk a 2015 végén jóváhagyott új örökségvédelmi szabályokat, és mára kijelenthetjük, hogy jöllehet finomabb korrekciókra szükség van, az akkor jóváhagyott változások alapvetően kiállták az idő próbáját. A kormány továbbra is elkötelezett kulturális örökségünk megóvása mellett, éppen ezért szükséges, hogy az állam a jelenleginél is nagyobb szerepet vállaljon a régészeti örökség és a műemléki értékek védelmében, fenntartásának elősegítésében.

2015-ben előre jeleztük, hogy a megkezdett átalakításokat folytatni kell. Ennek további lépcsője volt a műemléki felújításhoz és jó karbantartáshoz kapcsolódó adókedvezmények, az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosítása, amely időközben szintén az Országgyűlés elé került. A kulturális örökségvédelmi törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosítását az örökségvédelem rendszerének és feladatellátásának még hatékonyabbá tétele indokolja, amely - amint azt már számos fórumon hallhatták képviselőtársaim - a központi háttérintézmények átalakításához is vezethet.

Részleteiben a tisztelt Országgyűlés előtt álló törvénytervezet összesen hat törvény módosítását célozza. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi

LIII. törvény, a közokiratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény, a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény, a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosítása történik meg a most benyújtott törvénytervezet értelmében. A tervezet legtöbb elemében a kulturális örökség védelméről szóló törvény pontosítására irányul, kiterjed a régészeti örökség megóvására, a műemlékek védelmére, a kulturális javakra, és - ami különösen fontos számunkra - két újabb helyszínnel bővül a nemzeti emlékhelyeink köre is.

A régészeti örökségre vonatkozó szabályozás módosításának a következők a lényeges elemei. A kulturális örökségvédelemről szóló törvény régészeti vonatkozású módosítása elsősorban a törvény pontosítására törekszik, a régészeti feladatellátás 2015 januárjától működő új modelljét érdemben egy ponton érinti. Az egyértelműség érdekében meghatározzuk a földmunka, valamint a régészeti feladatellátás fogalmát.

Szintén fogalmi korrekció a próbafeltárás célját érintő módosítás. A régészeti lelőhelyek védetté nyilvánítására vonatkozó szabályokat a Kötv. jelenleg is tartalmazza, de az a törvény átláthatóbbá tétele érdekében új fejezetbe került. Az eddigi tapasztalatokból következő szükséglet, hogy a törvény az előzetes régészeti dokumentáció készítésének kötelezettségét kiterjeszti valamennyi földmunkával járó külterületi közútépítésre annak érdekében, hogy a komoly előkészítést igénylő beruházások megvalósítását a kivitelezési szakaszban ne hátráltassa a korábban kellően fel nem derített régészeti örökség váratlan előke-rülése.

A jogalkotó ügyelt arra, hogy a valóban érdemi földmunkával járó beruházásokra terjedjen ki a módosítás, így a kerékpárutakra nem vonatkozik. A módosítás ezen túlmenően kiterjed a nagyberuházásokat megelőző régészeti feltárások szabályainak további egyszerűsítésére, hatékonyságának növelésére. Ezzel összefüggésben töröltük a nagyberuházások köréből a kormány által rendeletben nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánított beruházásokat, mivel a kiemelt üggyé nyilvánításra, a hatósági eljárásokra általában rövidebb határidők vonatkoznak, amelyek teljesítését nem kívánjuk hátráltatni. Ez a módosítás nem érinti a kiemelt útépítéseket, amelyek továbbra is nagyberuházásnak számítanak.

Talán a legfontosabb változás, hogy a nagyberuházások régészeti előkészítésének gyors és zökkenőmentes lebonyolítása érdekében erősítettük a központi koordináció szerepét és lehetőségét. Ha a feltárásra jogosult akkreditált intézmény a megelőző feltárással vonatkozó szerződést 15 napon belül nem köti meg a beruházóval, akkor jogszabályban kijelölt örökségvédelmi szerv gondoskodik a régészeti feladatellátás elvégzéséről. A szabályozás hátterében

egy tavalyi észak-magyarországi eset áll, amikor a beruházó csak a Miniszterelnökség közvetlen beavatkozásának köszönhetően tudott szerződést kötni, mivel az akkreditált feltárássra jogosult intézmények egymás után álltak el a szerződéskötéstől.

A kiemelt közlekedésiinfrastruktúra-beruházásokat érintő egyszerűsítéseket kifejezetten szorgalmazza a Nemzeti Infrastruktúra-fejlesztő Zrt. A módosítás legfőbb eleme, hogy a kiemelt közlekedési fejlesztések esetében a régészeti feladatellátásról teljeskörűen a Forster Központ gondoskodik, amely ebbe bevonhatja a feltárási jogú intézményeket és az akkreditált szervezeteket. Ez a szervezeti séma azonban nem hozza vissza sem a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálatot, sem a Nemzeti Örökségvédelmi Központot, mivel a régészeti feladatellátás továbbra is a feltárássra jogosult szervezeteknél marad erős koordináció mellett, amelyeket a Forster Központ keres meg - mármint az intézményeket keresi meg, a régészeti feladatellátásra jogosult intézményeket keresi meg a Forster Központ.

Ez a struktúra csakis a kiemelt közlekedésiinfrastruktúra-beruházásoknál áll fenn, mivel ezek esetében fontos az EU-s források minél gyorsabb lekötése és minél hatékonyabb felhasználása. Az egyablakossá váló rendszerben a beruházó Nemzeti Infrastruktúra-fejlesztő Zrt. közvetlenül a Forster Központot keresi meg, és a központtal köt szerződést, a régészeti feltárást azonban a feltárássra jogosult intézmények az akkreditált szervezetek bevonásával végzik.

A régészeti örökség védelméhez kapcsolódó egyéb törvénymódosításokról a következőt kell tudni képviselőtársaimnak. A régészeti örökség védelméhez kapcsolódó lényeges változtatás a fémkereső műszer használatát érinti, amelyet az elmúlt másfél év tapasztalatai alapján szükséges tovább szigorítani. A fémkeresés már gyakorlatilag szabadidős tevékenységgé vált, amelynek különlegességét nemcsak a keresés izgalma és a találás öröme jelenti, hanem kalanddá teszi a tiltott tevékenység végzése, amit már a média is „népszerűsít”, tudomást sem véve arról, hogy az engedélyköteles és korlátozottan véggezhető tevékenység. Hogy tisztelt képviselőtársaim is érzékeljék a helyzet súlyosságát, el kell hogy mondjam, hogy megindult a fémkeresős turizmus, szervezett csoportok buszokkal utaznak a megfelelőnek ígérkező területekre, ahol csapatosan szisztematikusan rabolnak lelőhelyeket, sőt olyan esetekről is tudunk, amikor magát a lelőhelyet is megveszik, hogy ott szabadon fémkeresőzhessenek. Ez a tevékenység nemcsak a leletek eltulajdonítását, eladását és gyakran külföldre vitelét jelenti, de károsítja, sőt gyakran tönkreteszi, megsemmisíti a lelőhelyeket is.

(11.30)

Ezzel a jelenséggel csak akkor szállhatunk szembe, ha a lelőhely-fosztogatók büntetőjogi felelősségét megalapozzuk, és a lelőhelyek védelmében

felsorakoztatjuk a szabálysértési eljárásban közreműködő hatóságokat.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosításával a fémkereső műszer jogellenes használata szabálysértéssé válik, és a fémkeresők helyszíni bírságolására jogosítványt kap a rendőrön kívül a Természetvédelmi Őrszolgálat, az önkormányzati természetvédelmi őr, az erdészeti hatóság arra felhatalmazott ügyintézője, valamint a mezőőr is, sőt lehetővé válik a fémkereső műszer jogszerű elkobzása. A probléma súlyosságára a hatóságok is felhívták a figyelmünket. A fémkeresőkkel szintén naponta szembesülő Készenléti Rendőrség és a Természetvédelmi Őrszolgálat is támogatja a módosításokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A műemlékvédelemre vonatkozó szabályozás módosításának elemei a következők. A műemlékvédelemre vonatkozó módosítások egyrészt kapcsolódnak az aktuális jogszabály-módosítási folyamatokhoz, megteremtve egy olyan koherens és illeszkedő szabályozást az ágazat szempontjából jelentős területekkel és stratégiai irányokkal, például építésügy, nemzeti, állami vagyon kezelése, közigazgatási eljárások reformja s a többi, másrészt a jogalkalmazási gyakorlatból levezethető pontosítások, korrekciók, az értékvédelem eszköztárának hatósági, közigazgatási elemeit erősíti a felügyelet, a végrehajtás és a végrehajtások foganatosítása területén.

A módosítások fő problémakörei a fogalmi pontosítások, a kétlépcsős műemléki védelem új jogintézményének erősítése, a hatósági feladatok miniszteri hatáskörbe kerülésével az eljárások egyfokúvá tétele a kulturális javak és a közhiteles nyilvántartások esetében, sőt egyszerűsítése, az örökségvédelmi hatóság által hozott elsőfokú döntéssel szembeni fellebbezés kizárása; a műemlékek kategóriába sorolása felülvizsgálatának a folytatása, megalapozása és a tulajdonosi terhek csökkentése; az örökségvédelmi hatóság felügyeleti eszközeinek erősítése, az állami beavatkozás hatékonyságának, lehetőségeinek növelése, valamint a veszélyeztetett műemlékek forgalmképességének növelése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az építésügyi szabályok átalakításával összefüggésben e törvénymódosítás során szükséges az építésügyi szakterülettel összefüggő fogalmak pontosítása és összehangolása. Az építésügyi szabályozás meghatározza az épített környezet, azon belül az építészeti örökség, az építészeti érték fogalmát, és e struktúrán belül értelmezi az országos, nemzeti szintű védelemként a műemlék védelmét.

E meghatározás nemcsak a jogalkotási koherencia miatt fontos, hanem a műemlékek klasszifikációja során kialakított kategóriákhoz is jobban illeszthető, ha a műemléki érték fogalmában az országos nemzeti szint jelenik meg. A fogalmak egyértelműsítését szolgálja továbbá a műemlékvédelmi érdek, a műemlékfenntartás, a műemlék-helyreállítás s a többi ágazati specifikumokat mutató meghatározása is.

Az elidegenítési tilalom törlése a megfelelő eszköz arra, hogy a műemlék gondos gazdához kerülhessen. A törvénytervezettel elérhető ugyanis, hogy a műemlékének jó karbantartását elmulasztó, állagának romlását okozó tulajdonos elidegeníthesse a műemléket azért, hogy az olyan felelős tulajdonoshoz kerüljön, aki azt képes fenntartani.

A kulturális örökség védelméről szóló törvény módosításával az állami beavatkozás hatékonyságát növeli a meg nem fizetett örökségvédelmi bírság köztartozásához kapcsolt új joghatások bevezetése: jelzalog, valamint annak fennállásáig további terhelési tilalom. Ez azt szolgálja, hogy a terhelt műemlék forgalomképessége növekedjen, megteremtve ezzel annak a lehetőségét, hogy felelős tulajdonos vásárolhassa meg, biztosítva ezzel, hogy a jelenleg alig-alig befizetett és alig-alig behajtható tartozások végrehajtása megalapozottabb és hatékonyabb lehessen. A kisajátítás jogintézményének erősítéséhez kapcsolódóan jelen módosítás során a műemlékvédelmi érdekek fogalma beépül a szabályozásba.

E törvényt módosítás lehetővé teszi és jogi szempontból megalapozza a műemlékek klasszifikációjának folytatását is, tehát a műemlék kategóriába sorolásának további rendszeres felülvizsgálatának elvégezhetőségét. A klasszifikáció során lehet meghatározni azon műemlékek körét, amelyeket alsóbb - egyszerűbb joghatások - vagy kiemelkedő értéke miatt felsőbb kategóriába - szigorúbb előírások - kell sorolni. A klasszifikáció folyamán megállapíthatóak azok a védettségek is, amelyek fenntartása nem jogszerű, így a védettség megszüntetésével a tulajdonosok terhei jelentősen csökkenthetők. A műemlékek osztályozásának felülvizsgálata a hatályos törvény szerint egyszeri kötelezettség volt, amely már lezárult, ezt a munkát elvégeztük, szükséges azonban a folyamatos felülvizsgálat lehetőségének bevezetése.

A kormány nemzetgazdasági szempontból kiemelten kezelt feladatainak megvalósítását segíti elő, ha műemlékvédelmi érdekből az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénytől a jelenleginél szélesebb körben - az építészeti tervezés során és a hatósági eljárásokban - el lehet térni.

A Kötv. jelenleg is tartalmazza az országos építési szabályoktól és a kötelezően alkalmazandó szabályoktól való eltérést a műemléki értékek megőrzése érdekében. E törvényt módosítás ezt az eltérési lehetőséget terjeszti ki a településrendezési eszközökre.

A módosítás a műemléki érték nyilvántartásba vételének folyamatában meghatározza az ügyfél fogalmát, és ezáltal azt, hogy a nyilvántartást vezető hatóság döntése ellen ki élhet jogorvoslattal. Ezzel összefügg, hogy a műemlékké nyilvánítás folyamata során az érintetteket a védetté nyilvánítás előkészítésének befejezését követően történik, és ezt követően tehetnek majd észrevételeket. (Sic!)

A védetté nyilvánítás és a védettség megszüntetése terén újdonság, hogy az ideiglenes műemléki védelem a jogintézménnyel való visszaélés megakadályozása érdekében nem rendelhető el ismételt,

és a védettség megszüntetésének esetköreit is pontosítja a javaslat. Ez a jogbiztonságot is erősíti. Az utóbbi idők műemlékvédettség-megszüntetéseknek nagy részére azért került sor, mert a műemlék tulajdonosa sajnálatos módon nem tett eleget jó karbantartási és fenntartási kötelezettségének, így a műemlék védett értékeit elveszítette vagy adott esetben teljes egészében elpusztult. A műemlékek fenntartása igen költséges feladat, és a kormány ebben segítséget kíván nyújtani a tulajdonosoknak. Az Országgyűlés előtt van a T/10537. számú törvényjavaslat, amelyben szerepelnek a műemlék épületek fenntartásához és felújításához kapcsolódó adókedvezmények. A műemlékvédelmi adókedvezményeket a társaságiadó-alanyok vehetik igénybe, amennyiben az általuk nyilvántartott műemlék épületen jó karbantartási vagy felújítási munkát végeznek. Ezzel várhatóan nagymértékben élénkülnek a magántulajdonban álló műemlékek védelmét célzó beruházások anélkül, hogy az a költségvetésre jelentős terhet róna, hiszen nem vissza nem térítendő támogatásról, hanem adóalapcsökkentő tételről van szó.

A javaslat a személyi jövedelemadó rendszerében bevezetné, hogy a magánszemély tulajdonában vagy tartós vagyonkezelésében álló műemlékek más általi felújítása vagy jó karbantartása által szerzett jövedelem adómentes legyen. Az előttünk fekvő módosítást egyfokúvá teszi az örökségvédelmi hatósági eljárásokat azzal, hogy ellenük csak bírósági úton lehet jogorvoslatot kezdeményezni. Ezen változtatásokat a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell majd.

Tisztelt Képviselőtársaim! A műemlékvédelemhez kapcsolódó egyéb törvények módosításáról is ejtsünk néhány szót a Házban! Jelen törvény a Kötv. mellett a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény kulturális javakra vonatkozó rendelkezéseinek, a közokiratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény, a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény, továbbá a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásokról, a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény pontosítására, módosítására is irányul.

A közokiratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló törvény módosítása azért szükséges, mert ez a törvény, a levéltári törvény a kulturális örökségvédelmi hatóságot nevezi meg a kulturális javak hatóságaként. A módosítás pontosítja a hatóság megnevezését, így az örökségvédelem szempontjából jelentős területtel való koherens és illeszkedő szabályozást teremt.

(11.40)

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvényt az örökségvédelmi hatóság által jogsértő magatartást tanúsító műemlék-tulajdonossal szembeni kötelezettség biztosítékaként a magyar állam javára bejegyzett jogok fennállásáig további terhelési tilalom tényének egyértelmű feljegyezhetősége miatt szüksé-

ges módosítani. A két szabály párhuzamosságának megszüntetése az egyértelmű jogalkalmazást segíti.

A kisajátításról szóló törvény módosítása a Kötv. 35. §-ával összhangban új jogcímet vezet be a műemlék kisajátításának indokai közé: a méltatlan használat, a helyreállíthatatlan sérülést eredményező állapot és a veszélyeztetettség fogalma jelenik meg.

Új szabályozási elem a Kötv. szerinti állami teher, például kényszer-helyreállítás költsége, részösszeggel beszámítható a kisajátítandó, árverezendő ingatlan árába, így az a pénzbeli kártalanítás összegét csökkenti. Az örökségvédelmi hatóság által a kötelezett helyett annak költségére és felelősségére elvégzett munkák ellenértékét olyan arányban kell csökkentő tényezőként figyelembe venni, amilyen arányban az a műemlék forgalmi értékére hatással volt.

A kisajátításról szóló törvény jelenleg csak a környezetkárosodás felszámolása érdekében szükséges kisajátítás esetkörében szabályozza azt, hogy a kétszeres fizetés elkerülése érdekében a kártalanítási összeget csökkenteni kell a kisajátítást kérő állam, önkormányzat, illetve szervei által a kártalanításra jogosult költségére jogszabály alapján elvégzett és máshonnan meg nem térült értéknövelő munkák értékével.

A műemlékvédelmi vonatkozások mellett az Igazságügyi Minisztérium javaslatára indokolt ezen esetkört a kisajátításról szóló törvényben szereplő összes védelmi célú kisajátítási esetkőre kiterjeszteni, így jelen előterjesztés ezt a bővített szabályozási kört tartalmazza. A kisajátításról szóló törvény módosítására vonatkozó szövegjavaslatot éppen ennek értelmében az Igazságügyi Minisztérium készítette el.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kulturális javakat érintő módosításokról is ejtsünk pár szót! A kulturális javak tárgyában a szabályozás módosításai elsősorban technikai jellegűek. Kisebbségi fogalmi és szabályozási pontosítások történnek. Az állam alapvető érdeke megakadályozni, hogy a hatóság látóköréből kikerülhessenek a védetté nyilvánított kulturális javak, ugyanilyen lényeges, hogy a végrehajtás során lefoglalt védett kulturális javak adatai hatósági nyilvántartásba kerüljenek, illetve, hogy a lefoglalt, arra alkalmas kulturális javak védetté nyilvánítására irányuló eljárást lefolytassa a hatóság. A fenti, a jogalkalmazás során felmerülő problémák orvoslását szolgálják a módosítások, amelyek biztosítják a koherens és egyértelmű szabályozást.

Végül, tisztelt képviselőtársaim, ejtsünk pár szót a nemzeti emlékhelyeket érintő változásokról! A módosítás javaslatot tesz nemzeti emlékhelyeink körének kibővítésére, két új helyszín, a nagycenki Széchenyi-kastélyegyüttes és a szigetvári vár nemzeti emlékhelyévé nyilvánítására. Kiemelkedő jelentőségéhez méltó elismerést jelent Széchenyi István, a legnagyobb magyar születésének 225. évfordulója tiszteletére a nagycenki Széchenyi-kastélyegyüttesnek, továbbá Zrínyi Miklós és a szigetvári várvédők 450 évvel ezelőtti hősiességének helyszínéül a szigetvári várnak nemzeti emlékhelyévé történő minősítése. A nagycenki Széchenyi-kastélyegyüttes elválaszthatatlan a hazai pol-

gári átalakulás és nemzeti modernizáció első programalkotó egyéniségétől, a legnagyobb magyartól, Széchenyi István gróftól. Tehát gondolom, itt nem is kell részletesebben indokolnom a nemzeti emlékhelyévé való minősítését. Ugyanígy abban a rendkívül izgalmas identitásküzdelemben, amely ma zajlik, nem kell különösebben részletesen indokolnom itt a parlamentben az 1566. évi szigetvári ostrom jelentőségét, Zrínyi Miklósnak és a vele harcoló magyar és horvát katonáknak a hősiességét, ennek a történelmi súlyát és jelentőségét. Így kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek támogatni ennek a két kiemelt értékét képviselő műemléknek a nemzeti emlékhelyévé történő minősítését.

Végül néhány egyéb apró változásról. A törvény módosítás koherens és illeszkedő szabályozást teremt az ágazat szempontjából jelentős területekkel: építésügy, nemzeti, állami vagyongazdálkodás, közigazgatási eljárások reformja, ezekről már szoltam is. További cél, hogy a törvénytervezet, a kormány bürokráciacsökkentő programjának megfelelően még átláthatóbb szabályozást, az eljárás könnyítését, ezáltal gyorsítását, a bürokrácia csökkentését szolgálja. Az örökségvédelmi hatóság által hozott elsőfokú döntéssel szembeni fellebbezés kizárása a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel áll összhangban, ami az egyes adminisztratív kötelezettségek megszüntetésével az új általános közigazgatási rendtartás fokozatos bevezetését szolgálja.

A tervezet figyelembe veszi a kormány álláspontját a törvények, illetve a törvényi rendelkezések tartalmi deregulációjának érvényesítésére vonatkozóan, mivel az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti alapvető jogok és kötelezettségek megállapítására, valamint a jogalkotásról szóló törvény előírása alapján az alapvető jogintézmények és szabályozási cél megvalósulásával összefüggő lényeges garanciák meghatározására tesz javaslatot. A deregulációs követelményeket azzal érvényesíti a törvényjavaslat, hogy a tárgykör fogalomhasználatát azonos szinten egységesíti. A törvényjavaslat a tárgykör fogalomhasználatát egységesíti, és ezzel egyidejűleg közel húsz rendelkezést helyez hatályon kívül. Ezzel a tervezet teljesíti a kormányzatnak a jogszabályok tartalmi deregulációjának érvényesítésére vonatkozó elvárását.

Mindezek fényében arra kérem tisztelt képviselőtársaimat az Országgyűlésben, hogy szíveskedjenek támogatni az önök előtt fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatjuk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Hiller István alelnök úr kíván felszólalni a mai általános vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezethető az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy Hiller István alelnök úr az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az Or-

szágyűlést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége indítványomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Simon Róbert Balázs képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, abban mindannyian egyetértünk, hogy kulturális örökségünk hazánk múltjának és jelenének pótolhatatlan, egyedi és meg nem újítható forrása, a nemzeti és az egyetemes kultúra elválaszthatatlan összetevője.

Abból a célból, hogy a nemzeti és az egyetemes történelem során felhalmozott kulturális örökség feltárásának, tudományos feldolgozásának, megóvásának, védelmének, fenntartható használatának és közkinccsé tételének törvényi feltételeit megteremtse, az Országgyűlés 2001-ben megalkotta a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvényt, amelynek átfogó módosítására 2015 decemberében került sor. A törvény módosítását követően, 2015. március 12-ével hatályba léptek a kapcsolódó végrehajtási rendeletek, amelyek stratégiai szemléletváltást tükröznek a régészeti és a műemléki értékek védelme terén, mert erőteljesebben összehangolják a gazdaság, a tulajdonosok és az örökségvédelem érdekeit.

Legfőbb változások a régészeti örökségvédelem területén a területiség elvének megerősítése, a feltáráshoz jogosult intézmények akkreditációja, a régészeti feladatellátásban differenciált, maximalizált hatósági árak bevezetése, valamint a fémkereső detektorok használatának a szigorítása, a műemlékvédelem területén pedig az egyszerűsítés érdekében a nyilvántartott műemléki értékek kategóriájának bevezetése, valamint a felesleges terhek és szigorítások megszüntetése. Véleményem szerint a most előttünk álló legfontosabb feladat olyan új ösztönzők és szolgáltatók bevezetése, amelyek a műemlékek tulajdonosai, vagyonkezelői, használói és a befektetők számára vonzóbbá teszik az épületek megőrzését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az általunk most tárgyalt T/10525. számú törvényjavaslatban foglalt módosítás tehát egyrészt az eltelt több mint egy év tapasztalatait áttekintve pontosítja, korrigálja a szabályozást, másrészt összhangot teremt a kormány által meghatározott stratégiai döntések kapcsán bekövetkezett változásokkal, mint például az építésügyi eljárás egyszerűsítése, a bürokráciacsökkentés, a hatósági eljárások egyszerűsítése vagy a jogbiztonság növelése.

A törvénytervezet összesen hat törvény módosítását célozza, ezeket most nem sorolom fel, hiszen államtitkár úr az imént ezt megtette. A tervezet legtöbb elemében a kulturális örökség védelméről szóló törvény pontosítására irányul, kiterjed a régészeti

örökség megóvására, a műemlékek védelmére, a kulturális javakra, és ami különösen fontos, két új helyszínnel bővül a nemzeti emlékhelyeink köre is.

Elsőként a régészeti örökségre vonatkozó szabályozás módosításának elemeiről fogok röviden beszélni. A kulturális örökség védelméről szóló törvény régészeti vonatkozású módosítása elsősorban a törvény pontosítására törekszik, a régészeti feladatellátás 2015 januárjától működő új modelljét érdemben mindössze egy ponton érinti. A kiemelt közlekedési-infrastruktúra-beruházásokat érintő egyszerűsítések legfőbb eleme, hogy a kiemelt közlekedési fejlesztések esetében a régészeti feladatellátásról teljeskörűen a Forster Központ gondoskodik, amely ebbe bevonhatja a feltárási jogú intézményeket és az akkreditált szervezeteket.

(11.50)

A régészeti örökség védelméhez kapcsolódó lényeges változtatás a fémkereső műszer használatát érinti, amelyet az elmúlt másfél év tapasztalatai alapján szükséges tovább szigorítani.

A továbbiakban a műemlékvédelemre vonatkozó szabályozás módosításának elemeiről néhány gondolat. A törvényt módosítás egyrészt kapcsolódik az aktuális szabályozási, módosítási folyamatokhoz, megteremtve egy összetartozó és illeszkedő szabályozást az ágazat szempontjából olyan jelentős területekkel, mint az építésügy, a nemzeti állam vagyonkezelése vagy a közigazgatási eljárások reformja, másrészt a jogalkalmazási gyakorlatból levezethető pontosítások, korrekciók az értékvédelem eszköztárának hatósági, közigazgatási elemeit erősítik a felügyelet, a végrehajtás és a végrehajtások foganatosítása területén. Ez a törvényt módosítás lehetővé teszi és jogi szempontból megalapozza a műemlékek klasszifikációjának a folytatását, vagyis a műemlékek kategóriába sorolása további rendszeres felülvizsgálatának az elvégezhetőségét. A műemlékek osztályozásának felülvizsgálata a hatályos törvény szerint egyszeri kötelezettség volt, amely már lezárult, szükséges azonban a folyamatos felülvizsgálat lehetőségének bevezetése.

Amint korábban említést tettem róla, az általunk most tárgyalt anyag a kulturális örökségvédelmi törvény mellett a műemlékvédelemhez kapcsolódóan egyéb törvények módosítását, illetve pontosítását is tartalmazza. Így a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény módosítása azért szükséges, mert a levéltári törvény a kulturális javak hatóságaként a kulturális örökségvédelmi hatóságot nevezi meg, a módosítás pontosítja a hatóság megnevezését, így az örökségvédelem szempontjából jelentős területtel való koherens és illeszkedő szabályozást teremt.

A másik az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény, az örökségvédelmi hatóság által a jogsértő magatartást tanúsító műemlék-tulajdonossal szembeni kötelezés biztosítékául a magyar állam javára bejegyzett jogok fenntartásáig további terhelési tilalom tényének egyértelmű feljegyezhetősége miatt

szükséges módosítani ezt a törvényt, a két szabály párhuzamosságának megszüntetése az egyértelmű jogalkalmazást segíti. A kisajátításról szóló 2007-es CXIII. törvény módosításának pedig az a célja, hogy új jogcímet vezessen be a műemlék kisajátításának indokai közé, a méltatlan használat, a helyreállíthatatlan sérülést eredményező állapot és a veszélyeztetett ség fogalma jelenik itt meg.

Végezetül a nemzeti emlékhelyeket érintő változásokról. A törvénymódosítás javaslatot tesz nemzeti emlékhelyeink körének bővítésére, két új helyszínt, a nagycenki Széchenyi-kastélyegyüttes és a szigetvári vár nemzeti emlékhellyé nyilvánítására. Győr-Moson-Sopron megyei országgyűlési képviselőként örömmel emelem ki, hogy jelentőségéhez méltó elismerés gróf Széchenyi István, a legnagyobb magyar születése 225. évfordulójának tiszteletére a nagycenki Széchenyi-kastélyegyüttes nemzeti emlékhellyé történő nyilvánítása. Ez az emlékhely nem kizárólag egy történelmi családhoz és annak legjelesebb képviselőjéhez kapcsolható, hanem a legnagyobb magyar életútjának, szellemi törekvéseinek, gyakorlatias alkotásainak bemutatásán keresztül a nemzet felemelkedésében kiemelkedő és máig meghatározó szerepet játszó korszakot, a reformkort is kiválóan reprezentálja.

Zrínyi Miklós és a vele harcoló katonák hőstette, a szigetvári vár pedig olyan kiemelkedő történelmi esemény helyszíne országunk és nemzetünk függetlenségének védelmében, ami a magyar összetartozás számára kiemelkedő fontossággal bír, ezért kell a nemzeti emlékhelyek sorába emelni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján a Fidesz-frakció vezérszónokaként jelzem, hogy frakciónk támogatni fogja a törvényjavaslatot. Kérem, hogy önök is tegyenek így. Elnök úr, köszönöm a szót.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, a Ház alelnökének, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszony és Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előterjesztést érdemes két részre bontani. Az első részben azokról fogok beszélni, ahol semmilyen vita nincsen közöttünk, sőt azt is elmondhatom, hogy olyan gondolatokat találok benne, amelyeket javaslatként kimondottan előremutatónak tartok, helyesnek és az ország érdeke érdekében hasznosnak.

Ez a nemzeti emlékhelyekről történő kiegészítő rész. Lehetne hosszabban emlegetni azokat a történelmi eseményeket, amelyeknek helyszíne vagy részben helyszíne a két most nemzeti emlékhellyé sorolni kívánt terület, illetve hely, de mivel teljes az egyetértés közöttünk, és azt gondolom, hogy a helyszínekről, illetve az ott történt események megítélésében is nagyon hasonlóan gondolkodunk, fölöslegesnek tartom az időt húzni.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azért mégis hangozzék el, hogy Nagycenk, gróf Széchenyi István és családjának lakhelye, birtokközpontja, a politizálási tevékenységi körének egy meghatározó színtere volt. Érdemes nem csak az évforduló miatt, amelyet valóban mindenütt a világon, ahol magyarok élnek, meg fognak ünnepelni, és erre gondolni helyes; az egész életmű, amit Széchenyi letett, a nagycenki Széchenyi-kastély, az ő tevékenységét bemutató kiállítás vagy kiállításrész, egyáltalán mindaz, amit a születési évfordulóján gondolni kívánunk, ez helyes megjelenítést nyer akkor, amikor nemzeti emlékhelyeink körébe a nagycenki kastélyt odasoroljuk.

Hasonlóképpen Szigetvár és Zrínyi Miklós emléke nem is az aktualizálás miatt, hanem egyszerűen a magyar nemzeti öntudat, az identitásunk valóban meghatározó pillanatai, napjai, hetei voltak azok, amelyeket 1566-ban Zrínyi és a vele harcolók a magyarság egészének számára teljesítettek. Nyilván a történelmi emlékezet nemcsak forrásokon alapul, hanem azon, később legendárium részévé vált gondolatok mentén is, amelyek ezt a hőstettet, az ellenállást, az önfeláldozást a hazáért és az ország egészéért vívott küzdelemben jelzik.

Hogy ennek szintén évfordulója van, és hogy ezen évforduló kapcsán 2016-ban Szigetvár, illetve Zrínyi Miklós-emlékévet hirdetett a kormány, ezzel teljes mértékben egyetértek, szerintem ez egy helyes dolog. Nem könnyű méltó módon megünnepelni, de minthogy ezen ünnepsorozat nem tárgya a jelen előterjesztésnek, javaslom, hogy egy másik alkalommal beszéljünk erről. Itt érdemes hallgatni a költő és hadvezér, késői leszármazott Zrínyi Miklós gondolataira, aki az előd szigetvári hőstettet emelte ki az életút egészéből, és azt kell mondjam, hogy ezt nem véletlenül tette, és igaza is volt. Mindamelllett, ami 1566-ban Szigetváron történt, az a nemzet egészének, a nemzeti emlékezetben mind a mai napig joggal hőstettként, egy olyan példaként áll, amellyel minden magyar fiatalnak és felnőttnek érdemes megismerkedni és azonosulni, tehát a nemzeti emlékhellyé való besorolással e tekintetben, e helyszínt tekintetében is teljesen egyetértünk.

Meglepetésre van még olyan rész, amivel egyetértünk - most már nem lesz sok -, példának okáért azon technikai jellegű módosításokkal, amelyeket inkább pontosításnak nevezhetnénk, illetve olyan, állandóan szükséges kiegészítésekkel, mint az államtitkár úr előterjesztésében is viszonylag részletességgel szereplő fémdetektoros álturizmus, amelyek valóban a közös javainkat veszélyeztetik.

Ezért helyes dolog, hogyha az állam e tekintetben lép. Nyilván a technika fejlődésével meg a mindenkori gondolkodás változásával lépést kell tartania a törvényhozásnak, ez tehát helyes dolog.

(12.00)

Ami érdemben a törvény másik felét és - nem is terjedelmi okokból mondom - a lényegi részét érinti, ott erős vita van közöttünk. Én egy irányt látok, egy irányban egy lépésnek nevezném ezt a jelenlegi módosítást, amelynek az előzményei 2010 második felétől kezdődően nagyjából kitapinthatók a kormány egész tevékenységében. Azt kell mondjam, hogy ebben persze következetlenség is van, hiszen az intézményszervezésben, a műemlékvédelem, az örökségvédelem teendőiben nagyon látható, hogy önöknek nem volt és most sincs világos és egyértelmű politikai döntéssel meghozott döntésük, hanem hol létrehoznak intézményt, hol módosítják, hol meg saját létrehozott intézményüket szétbontják és kvázi szétverik, de ezt egy jelenlegi felfogás különböző megnyilvánulásainak tekintem - az biztos, hogy nincsen hasznára a magyar örökségvédelemnek. Mennyire szerencsésebb lenne, hogyha kormányokon átívelve képesek lennének megteremteni azt az intézményrendszert, amely egyébként közös kincseinket, az örökségvédelmet, a műemlékvédelmet kezeli, és legföljebb annak tevékenysége megítélésében lenne közöttünk különbség!

Mínthogy a ciklus, a 2014-ben kezdődő ciklus közepén vagyunk - háromnegyed úton az ember ne csináljon célfotót -, abban reménykedve és azért dolgozva, hogy ez már csak egy negyed ideig tart, azért inkább az irányokról szeretnék bemutatni vélekedést, de a végeredményt kétségkívül majd 2018-ban mondjuk és hozzuk. Én egy olyan küzdelmet látok a törvényjavaslat, a módosítás egészében, amely - még egyszer mondom - nemcsak ebben a módosításban ölt testet, de e módosításban egészen világosan testet ölt. A mindenkori két ellenérdekelt fél egyike a gazdaság oldala, az egyszerűség kedvéért nevezzük beruházóknak; mindannyian tudjuk, hogy nemcsak beruházókról van szó, hanem kormányzatban, kormányzatokban a gazdasági érdeket megjelenítő tárcák és érdekek jelenítik meg az egyik felet. A másik oldalon a műemlékvédelem, az örökségvédelem, az a fajta kulturális szakember-társaság áll, amelyik értelemszerűen elhivatottsággal és saját érdekeit az ország érdekei egészében látva próbálja a már ismert, még nem ismert, illetve ismert, de még nem feltárt kulturális örökségünk védelmében megtenni a szükséges lépéseket. Nem a jelenlegi kormány, nem is a korábbi, a mi kormányunk, és nem is a minket megelőző vagy korábbi, még korábbi kormányok specialitása, a mindenkori kormányzat időszakában föllelhető volt ennek a két jelentős érdeknek az összeütközése. Időnként sikerült egyensúlyt tartani, időnként pedig ez az egyensúly egyre inkább felborulni látszik. Én ebben a módosításban ezt az erőegyensúly-felborulást látom, nem első jelként, de megerősítő irányként.

Javaslom, hogy ne arról folytassunk itt vitát, hogy fel kell-e újítani a budai Várat, még mielőtt különösebb politikai vitát kavarnánk ebből, az, aki nem akarja helyrehozni, tisztességben látni a budai

Várat, az ostoba. Háromnegyed évszázaddal a második világháború pusztítása után igenis a budai Várat eredeti szépségében, lehetőleg a legalaposabb szakmai munkával fel kell újítani. Nem ez a vita közöttünk, a politikai funkciója a vita közöttünk, de mint-hogy ez jelen előterjesztésnek nem tárgya, csak szeretném azt érzékeltetni, hogy én nem tartozom azok közé, és a mi véleményünk sem áll abban a sorban, amelyik nem akarná az ország kulturális javait a lehető legjobb állapotban látni, tartani vagy ezért lépéseket tenni. De itt, kérem, igazából nem kormányzati filozófia, hanem nagyon erőteljes gazdasági érdekek diktálják azt az előterjesztést, ami előttünk van. Ez a gazdasági érdek abban fogható meg, hogy amennyiben egy beruházás tervezésre kerül, majd a kivitelezése elkezdődik, akkor az minél gyorsabban, kizárólag a gazdasági érdekek megfelelően, lehetőleg minden más érdeket háttérbe szorítva vagy negligálva, és lehetőleg a számukra minél olcsóbban, minél nagyobb profittal megvalósuljon. Ez a valóság.

Ebben érdekes módon a mindenkori örökségvédelem, régészet sajátos szerepet játszik, hiszen valljuk meg őszintén, hogy nem ismerünk minden feltárható régészeti terepet, nincs úgy feltérképezve az országunk, hogy tudjuk, mi van minden egyes négyzetméterünk alatt - mint ahogy nagyon kevés ilyen ország van -, így annak az eshetősége, hogy amennyiben történik egy beruházás, már tudjuk, hogy ott mi van, ezért azt időben elő lehet készíteni, irreális. Ezt nem tudjuk. Értelemszerűen, minthogy régészeti, kulturális javakban gazdag terület, ország a miénk, beruházás esetén erre időt kell fordítani, és én a véleményemet abban szeretném összegezni, hogy sikerült az évek során átlépni azt a normál határt különböző törvénymódosítások eredményeként, amikor még ilyen beruházások esetében az örökségvédelem, régészet biztonsággal, garantálva a színvonalas feltárást, a munkáját el tudja végezni. A korábbi törvénymódosítás esetén a határan mozgott, ennél a törvénymódosításnál pedig átlépi azt.

Nem tudom megítélni, de nem is akarom kifejteni, hogy milyen előnyökkel jár egy kormány számára, hogyha az előbb említett mindenkori létező két érdek közötti erőegyensúlyt felborítva vagy épenséggel azt nem tartani tudva az egyiknek behódol - itt a gazdasági érdekek előtti behódolást látom az örökségvédelem kárára. Biztos lennének más terület iránt elkötelezett képviselők, akik hogyha ez az erőegyensúly a másik irányba borult volna fel, történetesen a gazdasági beruházások ellenében, akkor felszólalnának - korábban, kormányzati megbízatásaim idején sokszor találkoztam ilyen véleményekkel. De a status quót, a bilanzot meg kellett volna tartani, mert a törvénymódosítás eredményeként a legjobb jó szándékkal sem fogják tudni adott esetben a törvénymódosítás elfogadásával az egyébként - nem vitatom - önök által is fontosnak ítélt kulturális örökségvédelmi javaink megőrzését.

Egy általánosságról van szó, mint a törvények esetében döntő többségében, viszont ez a módosítás túllép azon a határon, amit már közelítettek az elmúlt

években is törvénymódosításaik révén, most viszont végérvényesen a gazdasági érdek, a beruházói érdek javára kívánnak döntenek. Ezért a törvénymódosítás azon részével, amely a nemzeti emlékhelyekről szól, teljes mértékben egyetértünk, a lényegi részével, az örökségvédelem megkurtításával nem. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(12.10)

ELNÖK: Köszönöm, Hiller alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjének.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A XX. század a széthordás, az elherdálás százada volt Magyarországon, emberi és anyagi javaink veszttek oda és szórattak szét a világban. A kár felbecsülhetetlen. Azért történt mindez, mert a nemzet néha nem tudott, néha pedig nem is akart megfelelően vigyázni az örökségként ráhagyott értékeire. Tűrnie kellett, hogy idegenek elpusztítsák vagy elrabolják azokat, de néha éppen saját maga dobta tűzre a kincseit. Ezen változtatni kellett.

A kormány 2010 óta több területen bátor lépéseket tesz azért, hogy visszaadja a magyarság önrendelkezését. Azon dolgozik a kormány és a Fidesz-KDNP-frakció, hogy javainkat újra feltárba vegyük és megbecsüléssel, tisztelettel, okosan gondozzuk. A széthordás, az elherdálás korszakát felváltotta és felváltja az összegyűjtés és a gyarapodás korszaka az észszerűsítés keretében. Ezt szolgálja az előttünk fekvő indítvány, a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/10525. számú előterjesztés. Ebből egy-két dolgot kiemelnék. Nyilván államtitkár úr, az előttem szólók több mindent megjegyeztek a törvénnyel kapcsolatban, én a bürokráciacsökkentést emelném ki, amelyet szolgál az örökségvédelem szempontjából jelentős területtel való koherens és illeszkedő szabályozás módosítása, a párhuzamos intézkedési lehetőségek megszüntetése. A módosítás ezen túlmenően kiterjed a tapasztalatok figyelembevételére a régészeti örökség, a nagyberuházásokat megelőző régészeti feltárások szabályainak további egyszerűsítésére és koordinálási feladatainak erősítésére.

A korábbi törvényjavaslat, törvénymódosítás óta eltelt idő jogalkalmazása során nyert tapasztalatok szerint pontosításokat tartalmaz a törvénymódosítás jelentős része. További cél, hogy a módosítás még átláthatóbb szabályozást, az eljárások könnyítését, ezáltal gyorsítását, a bürokráciacsökkentést szolgálja, illetve az örökségvédelmi hatóság által hozott elsőfokú döntéssel szembeni fellebbezés kizárása az egyes adminisztratív kötelezettségek megszüntetésével az új általános közigazgatási rendtartás fokozatos bevezetését szolgálja. Nagy örömmel vettem, amikor

a nemzeti emlékhelyekről szóló részét olvastam ennek a tervezetnek, hiszen Nagycenk, Szigetvár, Széchenyiék bekerülnek ebbe a fantasztikus környezetbe, nemzeti emlékhellyé válnak, és bizony ez a magyarság kiemelkedő területét szolgálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kulturális javak megóvása, okos kezelésük és gondozásuk közös feladatunk, nemzeti hatáskör, az örökösök szent kötelessége. Ezek hordozzák magukban a magyarság megmaradásának kulcsát, ezekbe kódolták őseink, ezek által üzennek a múltból a jelennek, hogy jövője csak annak a közösségnek van, amelyik ismeri és féltő gondoskodással óvja a múltját. Jussunk van, legyünk büszkék rá és legyünk méltóak erre!

A KDNP-frakció támogatja a törvénytervezet elfogadását, és erre kérjük tisztelt képviselőtársainkat is. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Hegedűs Lorántné jegyző asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy látom, hogy az előttem szóló felszólalók, tehát az összes parlamenti frakció lényegében véve a nemzeti emlékhelyek kibővítése kapcsán teljes egészében egyetért, én magam is, sőt a frakcióm nevében mondhatom, hogy az egész frakció is ezt a bővítést támogatja, én magam különösen is ünneplem ezen pontok bekerülését a nemzeti emlékhelyek közé.

Ugyanakkor nem tudom elhallgatni azokat a kritikai észrevételeimet, amiket már korábbi felszólalásaim kapcsán is, amikor ezt a törvényt módosítottuk, el kellett hogy mondjak az Orbán-kormányhoz az elmúlt hat évre jellemző, örökségvédelmünket érintő törvényjavaslataink kapcsán. Ugyanazok a kritikai észrevételeim vannak tehát, amiket korábban, a korábbi törvényjavaslatok kapcsán elmondtam, és ennek összegzésképpen azért hadd mondjak el egy-két pontot.

Nem támogattuk, nem támogathattuk a nagyberuházások, illetve egyes nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások kapcsán a régészeti feltárások lehetőségének a durva beszűkítését, illetve egyes hatósági eljárások felgyorsítását. Nem támogathattuk azon lehetőség kibővítését, amit önök csak elfedésnek hívnak, hiszen a múltunkat nem elfedni kell, hanem feltárni. Az előbbieken említett pont kapcsán is elutasítottuk azt, hogy teljes területi feltárások esetén 30 napra szűkítették a feltárás idejét, időjárástól totálisan függetlenül. De az intézményi háttér leépítésével is gondunk volt, tiltakoztunk a Műemlékvédelmi Hivatal, illetve utána a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal megszüntetése ellen, illetve ezen egész hivatali rendszer szétverése ellen. Azt sem támogattuk a régészetnél - hogy egy mondat erejéig visszatérjek -, hogy az akkreditált intézmények mellett nem akkreditált szervezetek is feltárásokban

közreműködjenek, illetve hogy a gazdaságossági szempontok miatti funkcióváltás lehetőségét megadjuk bizonyos műemlékek esetén.

Ez tehát a múlt, korábbi törvényjavaslatok kapcsán a véleményünk, és meg kell mondjam, hogy ugyanez az irányvonal, ami az előzőekben felsorolt törvényjavaslatok kapcsán vagy törvénymódosítások kapcsán is tükröződött, ez az, ami tovább folytatódik, és ami a jelenlegi törvényjavaslatból is tükröződik számunkra. De még egy dolgot kénytelen vagyok megemlíteni itt, a Ház színe előtt, ez pedig az előbbiekben is elhangzott, hogy a tavalyi év végén lezajlott, illetve be is fejeződött a műemléki védetség felülvizsgálata egyes ingatlanok kapcsán, és több mint 80 ingatlan esetében az MVM megszüntette a műemléki védetséget - ez a 4/2016. MVM-rendelet -, és most kénytelen vagyok, már csak azért is, hogy méltó módon vagy eléggé szemléletesen ábrázoljam az Orbán-kormány műemlékekkel kapcsolatos politikáját és valódi indulatát, egypár elemet idézni ebből az MVM-rendeletből.

Tehát milyen esetekben szűnt meg vagy szüntette meg a minisztérium a védetséget? Például - most csak tényleg példálózó jelleggel egy-két dolgot engedjenek meg nekem - megszűnt jellemzően nagyon sok népi lakóháznak a műemléki védetsége, megszűnt egy kerektemplom alapfalainak a műemléki védetsége. Miért is fontosak nekünk a kerektemplomok általában a Kárpát-medencében? Mert azt bizonyítják, hogy a magyarság keresztényként érkezett a Kárpát-medencébe, tehát ismertük a kereszténységet, és ezzel kapcsolatos építő kultúránk is volt. Ezért tehát ezek megszüntetése különösen is fájdalmas és szerintem felülvizsgálendő.

Megszűnt egy csomó szélmalom védetsége, tájház, kántorlak, a Szent Mihály-kápolna romjainak a védetsége a budapesti belvárosban. Megszűnt egy zsinagógának a műemléki védetsége, egy Szentháromság-oszlop műemléki védetsége, aztán megszűnik, mondjuk, egy kovácsműhely műemléki védetsége, mert nem található, nem találták meg, amikor felül akarták volna vizsgálni. Egyáltalában döbbenetek azok az indokolások - persze tudom, hogy a törvény szerint ezeket kellett önöknek beírni -, hogy például a műemlékileg védett valami ingatlan vagy ingóság nem található, a műemlékké nyilvánítás céljának nem felel meg.

(12.20)

Akkor felteszem a kérdést: vajon egyszer hogyan lett mégis annak nyilvánítva? Megsemmisült a műemléki érték vagy helyreállíthatatlanul elveszett és így tovább. Aztán például különösen is érdekes, amikor azt írják, hogy egy telekalakítást követően a valahol található Nepomuki Szent János-szobor megsemmisült. Hát ne tessék haragudni, a teodolit nem rézagyú! Nem tudom, hogy egy telekalakítás kapcsán milyen módon semmisülhet meg egy egyébként műemlékileg védett szobor.

De ami az egyik legfurcsább, és ezt hadd említsem meg, hogy pont most valamilyen kifürkészhetetlen okból kifolyólag a Vajdahunyad vára, a Mezőgazdasági Múzeum, a kápolna és egyáltalában a történelmi épülethelyzetére vonatkozó műemléki védetség megszűnik. Ezt azért elég nehezen tudom értelmezni, már csak azért is, mert amit önök ideírnak, az csak annyi magyarázat, hogy a műemlékké nyilvánítás céljának nem felel meg. Ez a Városligetnek az a része, ami a vizesárkon belül van. Tulajdonképpen miért is nem tudjuk ezzel kapcsolatban fenntartani a műemléki védetséget? Nagyon örülnek, ha államtitkár úr segítene ennek a magyarázatában, már csak azért is, mert ezzel kapcsolatban egy részletes választ kértem írásban, hogy tételesen indokolják meg nekem, ezeknek a műemlékeknek miért szűnt meg a védetsége. De nem történt semmi.

Még egy dolgot hadd említsek meg! Megszűnt református haranglábnak, lelkéslaknak, présháznak, magtárnak a védetsége, és így tovább, s mondom még egyszer, egy pálos templomrom védetsége is. Mindenesetre összességében 86 ilyen egységben szűnt meg a műemléki védetség. Felmerül az emberben a kérdés, hogy hol volt a hatóság akkor, amikor ezek a műemléki védetség alá tartozó ingatlanok olyan helyreállíthatatlanul károsodtak, hogy utána le kellett venni róluk a védetséget. Hány ellenőrzés volt az elmúlt időszakban, milyen felszólítások történtek a tulajdonosok részére, milyen kötelezések, milyen bírságokat szabott ki a hatóság? Ja, hogy már nincs is hatóság, mert önök annyira leépítették, annyira beszűkítették ezt a keretet, hogy nincs ember, aki ellenőrizze ezeket a műemlékeket?

Én azt gondolom, hogy nincs jellemzőbb, mint ez a bizonyos MVM-rendelet az Orbán-kormány kulturális örökség védelmére vonatkozó politikájának a szemléltetésére. Önök leegyszerűsítik a saját maguk dolgát a tekintetben, hogy nem védik meg a műemlékeket kellő gondossággal, ahol csak lehet, a gazdaságossági fenntarthatóság miatt erőltetik a funkcióváltást és a tulajdonosváltást is. Magyarul, ahogy itt a korábbiakban is elhangzott, a beruházói érdekek előtérbe helyezése folyik. Lehet persze, hogy ezek a beruházók állami beruházóknak álcázzák magukat, bizonyos rokonok. Tudjuk, az Orbán-kormány politikájából elég ismerős a retyerutya, sógor, koma kapcsolatrendszer. Mindazonáltal én úgy gondolom, hogy jelentős károkat okoznak összességében a magyar örökségvédelemnek.

Egypár gondolat még - hogy ne húzzam túlságosan államtitkár úr drága idejét -, amelyek szerintem alátámasztják a törvényjavaslat egy-egy paragrafusából az általam elmondottakat. Egyrészt például az, hogy a folyamatban lévő ügyekre is vonatkozik. Melyek azok a folyamatban lévő ügyek, amelyek olyan nagyságrendűek, amelyek esetlegesen igényelhetik azt, hogy egy törvényt is módosítsanak hozzá? Nem tudok nem gondolni a Vár átépítésére, de persze nyilván a Liget is fölmerülhet, szőba kerülhet, vagy a legutóbb megvásárolt alicsútdobozzi műemlék kérdése is felmerülhet ilyen értelemben.

Ezen túl a 36. § szerint a történeti kertek kapcsán nem az egészre vonatkozik majd a védettség, hanem csak a védett részeit nem lehet majd megszüntetni. Továbbmegyek: a 43. § szerint a védett műemléki érték részleges elbontására lesz lehetőség, illetve átépítésére, bizonyos energetikai korszerűsítések nem okozhatnak helyrehozhatatlan károkat, ez még rendben is van, de igen jelentősen bővítik az elbontás lehetőségét akkor, ha például „a méltó használat érdekében ez szükséges”. Én nem gondolom, hogy jogilag különösebben pontos fogalom lenne a „méltó használat”. Csakúgy, mint a 23. §-ban a műemléki érdek érvényesítése kapcsán az OTÉK-tól, HÉSZ-től el lehet térni, írja a jogszabálytervezet, bizonyos közérdekű szempontok miatt. Hát, kérem tisztelettel, mi lehet közérdekűbb szempont, mint maga az OTÉK, illetve a helyi építési szabályzat, amit egy közösség hoz létre nem is rövid, hanem igen hosszú eljárás folyamán?

Aztán a 23/E. § szerint, ha a nagyberuházóval nem hajlandó szerződést kötni az akkreditált intézmény bizonyos feltárás kapcsán, akkor a kijelölt örökségvédelmi szervnek kell azonnali hatállyal gondoskodni a régészeti feltárásról. A próbafeltárás célja és módja a 21. § szerint ezentúl már nem fogja tartalmazni az előzetes régészeti dokumentáció készítését. Továbbá még egy pontosítás: a műemlékké nyilvánítás kapcsán az ügyfélköröket bővítik, ugyanakkor viszont a műemlékké nyilvánítás tudományos előkészítésének a lehetőségét beszűkítik, és így tovább. Tudnám még hosszabban sorolni, de megígértem államtitkár úrnak, hogy próbálom összefogottan elmondani a véleményünket.

Összességében azt kell mondjam, hogy a törvényjavaslat abba az általunk elutasított politikába illeszkedik bele szervesen, amiről már korábban is beszéltem. Olyan további lehetőségeket teremt meg a nagyberuházók, beruházók számára, amelyek nem a magyar kulturális örökség védelmét szolgálják, ezért ezt a törvényjavaslatot nem tudjuk elfogadni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő felszólalásra nem jelentkezett. Most kétperces felszólalások következnek. Jelzést erre nem látok. További képviselői felszólalásokra sem jelentkeztek. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)*

További felszólalásra senki nem jelentkezett, ezért az általános vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, L. Simon László államtitkár úrnak, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a vitában részt vevő képviselőtársaim felkészülését és hozzászólásait. Ha jól értelmeztem, akkor a kormánypárti frakci-

ók támogatják a törvényjavaslatot, az ellenzék részéről pedig csak két frakció szólott hozzá, az LMP nem vett részt a vitában.

Hiller István képviselőtársam alapvetően a törvény egyik részével egyetértett. Én mindösszesen csak annyit szeretnék mondani, hogy megköszönve azt, amit a budai Vár felújításáról mondott, és méltányolva is ezeket a gondolatait, jelezve azt, hogy nyilvánvalóan amire gondolt, azt alapvetően a palotára értette, ha én jól értettem, és minthogy a palotába kulturális funkciókat szánunk, ezért ezt a vitát itt valóban nem érdemes tovább folytatni.

Viszont egyetlenegy dologra szeretnék reagálni. Képviselőtársam azt mondta, hogy az örökségvédelem behódol a gazdasági oldalnak, illetve a beruházói oldalnak, és hogy nem sikerül azt a status quót megtartanunk, amelyik sokáig jellemző volt. Én nem így látom ezt, tisztelt képviselő úr. Én azt gondolom, hogy szükség van olyan racionális lépésekre, amelyek nem a beruházói oldal érdekeit szolgálják, hanem egyszerűen normális keretek közé helyezik a régészeti feltárások mindennapjait. Utaltam egy konkrét példára, ez a salgótarjáni eset volt. Egyébként önök annak idején hasonló megfontolásokból, vélelmezem, hogy hasonló megfontolási okokból hozták létre a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálatot. Itt bizony van olyan probléma, hogy hiába van akkreditált régészeti tevékenységet folytató múzeum. Megtartottuk, amit ígértünk, és ez a törvényjavaslat se változtat azon, hogy a területileg illetékes múzeum gyűjtőkörét, illetve feladatellátási lehetőségeit nem fogjuk csorbítani, tehát ez továbbra is így van.

(12.30)

Viszont azzal a problémával kell szembenéznünk, hogy hatóság jár ide, hatóság jár oda, akkreditáció ide, akkreditáció oda, sajnos vannak olyan helyzetek, amikor a beruházó egyszerűen nem tud megegyezni a konkrét múzeummal, amelyiknek azon a területen feltárási jogosultsága van, hónapokig húzódhat el az egyezkedés. Ha tetszik, ez az üzleti tárgyalás megakadályozása, ami hónapokkal kitolhat egy útépítést vagy bármilyen beruházást. Tehát itt ennek a felgyorsításáról van szó, ami nem jelenti azt, hogy a régészeti érdekek sérülnek, csak arról van szó, hogy abban az esetben, ha nem tud megegyezni a beruházó a területileg illetékes múzeummal x időn belül, akkor ezt a jogosultságot átveszi tőle a Forster Központ, és aztán a Forster Központ majd az akkreditált intézmények közül mással fog megállapodni.

Tehát egyszerűen racionális irányba kellett elmozdulnunk. Nem gondolnám, hogy ezzel bármilyen módon is az örökségvédelem érdekei sérülnének, vagy az örökségvédelem behódolna a beruházói oldalnak. Én egyébként se tartom ezt értelmes dolognak, hogy szembeállítjuk állandóan a gazdasági érdekeket, az infrastrukturális fejlesztéseket meg a kulturális érdekeket vagy az örökségvédelem érdekeit. Az az érdekünk mindannyiunknak, hogy egyrészt a régészeti leletek Magyarországon, amelyek a föld-

ben vannak, ne sérüljenek, másrészt, amit lehet, azt tárjuk fel, és mutassuk meg, tudományosan dolgozzuk fel őket a múzeumokban, harmadrészt ezt a munkát szakszerűen végezzük el, a nemzeti kulturális érdekeket figyelembe véve. Szerintem ennek a háromnak ez a törvény megfelel. Konkrétumokat pedig nem mondott a képviselőtársam arról, hogy mégis miben látja ezt a behódolást, csak ilyen politikai szlogeneket hangoztatott, úgyhogy nem tudok egyetérteni a felvetésével.

Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak is köszönöm a hozzászólását. Azt szeretném mondani, hogy egyrészt a konkrét felvetésére, amit a Vajdahunyadvárral kapcsolatosan megfogalmazott az írásbeli kérdésben, Lázár miniszter úrtól megkapta a választ a képviselő asszony. *(Hegedűs Lorántné jelzésére:)* Tehát megkapta a választ a képviselő asszony, de én azt tudom önnek felajánlani, minthogy ennek a törvénynek ez nem tárgya, amiről ön beszélt, hogy a képviselő asszonynak bármelyik konkrét törlés esetében tudunk tájékoztatást adni, és magát a dokumentációt, a műemléki dokumentációt meg tudjuk mutatni a képviselő asszonynak, bele tud tekinteni a műemléki dokumentációba.

Tehát azért higgye el, hogy a kollégáink nagyon alapos munkát végeznek, amikor arról van szó, hogy rendelettel kell törölni a műemlék-nyilvántartásból műemléki értéket! Abban az esetben, ha valami bekerül a rendeletbe a félévenként felülvizsgálat során, annak nagyon alapos indoka van. Nem érdekünk az, hogy műemléket elveszítsünk, de sajnos szembe kell nézni azzal, hogy az állam eszközei nem elég hatékonyak, a pozitív ösztönzés irányába most indultunk el éppen ezzel a törvényjavaslattal, illetve az adókedvezmények nyújtásával. Tehát sajnos nagyon sok műemléki érték pusztult el az elmúlt két és fél évtizedben is, ha pedig ezek elpusztultak, elvesztek, vagy ha éppen a szakszerű felújításuk nem megoldható, akkor indokolt adott esetben kivenni őket a műemléki körből.

De még egyszer mondom, a képviselő asszonynak nem kell írásbeli kérdés formájában feltenni. Ha engem megkeres, szívesen állok rendelkezésére, és bármelyik, az elmúlt időszakban, az én államtitkárságom idején a Miniszterelnökséget vezető miniszter rendeletébe bekerült műemlékkel kapcsolatosan, illetve a törlési listára felkerült korábbi műemlékkel kapcsolatosan tájékoztatást tudok adni a képviselő asszonynak, hogy megnyugtassam, a kollégáink nagyon tisztességes és alapos munkát végeznek. De erről nem szeretnék részletesebben beszélni, mert a törvényjavaslatnak ez nem tárgya, erről nem szól a törvényjavaslat. Ha gondolja, hogy érdemes arról politikai polémiát folytatnunk itt a Házban, akár egy bizottsági ülés keretében, hogy hogyan néz ki a magyar műemlékek helyzete, állapota, akkor én ez elé nyitottan állok, és szívesen beszélek vagy beszélgetek is erről a képviselő asszonnyal; nem is feltétlenül kell a Ház keretei között, hanem akár az irodámban is. Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, itt a későbbi bizottsági vitában, illetve majd a záróvitában lesz értelme még több mindenre reagálnom, most csak ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes területrendezési tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10531. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Köszönöm szépen a szót. A területrendezés célja, hogy Magyarországon, a kiemelkedő természeti és kulturális örökségeink megóvása mellett, mégis a gazdasági érdekekkel összhangban, a fejlődést szem előtt tartva, meghatározva az ország és egyes térségei hosszú távú fejlesztéseit, harmonikus térszerkezet jöjjön létre.

Mint bizonyára önök is tudják, a területrendezés magyarországi intézményrendszere a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló törvény 1996. évi elfogadásával alakult ki. Az ezt követő időszakban törvénnyel elfogadták az országos, a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet és a Budapesti Agglomeráció kiemelt térségek területrendezési tervét, miniszteri rendelettel a balatoni vízpart-rehabilitációs tanulmánytervet, majd később minden megyei önkormányzat elkészítette saját megyei területrendezési tervét.

Az elmúlt közel húsz év területrendezési tapasztalatait kiértékelve, figyelembe véve az időközben megszületett új önkormányzati törvényt, valamint tekintettel a térinformatikában bekövetkezett hatalmas fejlődésre, a kormány 2015-ben azt a döntést hozta, hogy a területrendezéstervezési rendszert és a területrendezési terveket meg kell újítani.

A kormány döntését két lépcsőben kívánjuk végrehajtani. Az első ütemben, amelyhez kapcsolódik a jelen törvényjavaslat is, változtatni kívánunk a tervek készítésének menetén, a megyei tervek kompetenciáját ki kívánjuk bővíteni, valamint előkészítjük a balatoni tervrendszer egyszerűsítését. E törvényjavaslat a bürokráciacsökkentés, valamint a jogbiztonság jegyében alapozza meg a területrendezési tervek új tervezési rendszerben történő felülvizsgálatát, ami már a második ütemben, 2017-ben válik esedékessé.

A törvényjavaslat négy törvény módosítását tartalmazza, nevezetesen az alábbiakat: a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló törvényét, az országos területrendezési tervről, valamint a két kiemelt térség, azaz a Balaton Kiemelt Üdülőkörzetről és a Budapesti Agglomeráció területrendezéséről szóló törvényét.

A törvények módosítására vonatkozó javaslatokat szakmai munkacsoport keretében dolgoztuk ki, amiben részt vettek neves tervezők és a megyei önkormányzatok főépítészei, a kidolgozott javaslatokat továbbá egyeztetjük a magyar önkormányzatok országos szövetségével, a Magyar Építész Kamarával, a Balaton Fejlesztési Tanáccsal és a megyei kormányhivatalokkal is.

A törvényjavaslat részletesen az alábbiakat tartalmazza. A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló törvény módosítása során egységesíteni kívánjuk az országos, a kiemelt térségi és a megyei területrendezési terv felülvizsgálatának idejét úgy, hogy azokat egy időben, hétévente, az európai uniós fejlesztési-tervezési ciklusokhoz igazodóan szükséges elkészíteni.

Ennek az az indoka, hogy a különböző szintű területrendezési tervek időben távol készülnek el, összhangjuk csak csekély időintervallumban biztosított. A tervek egy időben történő készítése tehát a jogbiztonságot és a kiszámíthatóságot szolgálja.

E törvény módosítása még további két kisebb módosítást tartalmaz. Ezek közül az egyik az összhang igazolására vonatkozó területrendezési hatósági eljárás ügyintézési határidejét csökkenti, a másik a területrendezési tervek egyeztetésére szánt határidőt is rövidíti. Ez utóbbi az informatika fejlődésének köszönhetően valósulhat meg, és a digitális úton történő egyeztetéssel megspórolható a postázásra szánt költség és idő egyaránt. Az egyeztetések részletes szabályai kormányrendeletekben lesznek szabályozva.

A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területrendezési tervének módosítása során a kormány számára kiemelten fontos szempont a parti sáv beépíthetőségének megőrzése. A módosítási javaslat e célt szem előtt tartva két nagyon lényeges elemet tartalmaz. Az első a balatoni tervrendszer egyszerűsítését, átláthatóbbá tételét és alkalmazhatóságának javítását célozza. A Balaton-törvény és a parti települések rendezési tervei közé beékelődtek a vízparti rehabilitációs tanulmánytervek, amelyek a part menti területek területfelhasználását szabályozzák, szinte túlzóan részletesen.

(12.40)

Ezek a tanulmánytervek miniszteri rendelettel kerültek elfogadásra 2004-2006 között. Elhatározásai vagy beépültek a már települési tervekbe, vagy olyan, az akkori kor szellemének megfelelő döntéseket tartalmaznak, amelyek már idejét múltak, az önkormányzatok nem tudnak azokkal azonosulni.

A változó önkormányzati elképzelés megvalósításához szükséges e tanulmánytervek módosítása, amely nehézkes, időben elhúzódó, és sok esetben növeli a bürokráciát, tehát terheli a közigazgatást. A kormány ezért úgy döntött, hogy a vízparti rehabilitációs tanulmányterveket ki kell vezetni a tervrendszerből úgy, hogy azok természeti és épített környe-

zeti, védelmi elképzelései ne szűnjenek meg. A tanulmánytervek kivezetésének előkészítését e törvényjavaslat tartalmazza, de végleges kivezetésük csak a Balaton-törvény felülvizsgálatával párhuzamosan történhet úgy, hogy a tanulmánytervek legfőbb védelmi jellegű elhatározásai beépülnek a törvénybe, tehát a védelmi szint nem csökkenhet.

Egyes nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások esetében viszont már most lehetővé tesszük, hogy amennyiben azok egyéb jogszabályi előírásokba nem ütköznek, a vízparti rehabilitációs tanulmánytervek elhatározásait azok ne hátráltassák. Természetesen ez az engedmény csak az érintett települési tervekre nézve jelent mentességet, a beruházás engedélyezése alól azonban nem. A parti sáv beépíthetőségére vonatkozó követelményeket, valamint a Balaton-törvényben meghatározott zöldterület védelmét még ezen beruházások esetében is biztosítani szükséges.

Az országos területrendezési terv módosításának legjelentősebb eleme a megyei önkormányzatok szabályozási önállóságának a kiterjesztése. A megyei területrendezési tervek eddig nem hozhattak önálló kötelező területhasználati döntést a településekre nézve, csak az országos területrendezési terv elhatározásait közvetíthették a települések felé. A megváltozott önkormányzati rendszer viszont most lehetővé teszi, hogy ezen a szigorú tervezési szabályon oldjunk. Ennek megfelelően felhatalmazást javaslunk adni a megyei önkormányzatoknak, hogy a speciális területi adottságaiknak és fejlesztési lehetőségeiknek megfelelő önálló, egyedileg meghatározott övezeteket alkothassanak. Természetesen ezen övezetek és szabályai csak a területfelhasználás meghatározására vonatkozhatnak, és indokolatlanul nem hozhatják hátrányos helyzetbe egyik települést sem.

A területrendezésért felelős miniszterrel való többkörös egyeztetést ezért rögzítjük a törvényben. Az országos területrendezési terv továbbá kisebb módosítást tartalmaz az erdőterületek telepítési tervében való kijelölésre vonatkozóan. Ennek indoka, hogy egyes települések a szigorú szabályok miatt olyan területeket is kénytelenek erdőként jelölni, amelyek jelenleg nem erdők, és még hosszú távon sem reális, hogy erdőtelepítés ott történjen. Természetesen ezzel nem veszélyeztetjük a Magyarország 27 százalékos erdőszűrségére vonatkozó cél elérését.

A budapesti agglomeráció területrendezési tervére vonatkozó módosítás a terv felülvizsgálatának határidejére vonatkozik. Mivel ez egységesen került rögzítésre a területfejlesztésről és területrendezésről szóló törvényben, itt már felesleges rögzíteni.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A kormány döntésének megfelelően a területrendezési, -tervezési rendszerre vonatkozó bürokráciacsökkentést, az egyszerűsítést, a jogbizonytalanságok felszámolását e törvényjavaslat teljesíti, és kellően megalapozza a területrendezési terv 2017-ben történő korszerű felülvizsgálatát. A kormány nevében kérem a képviselőket a javaslat támogatására. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő javaslat célja a területrendezési tervek között az összhang biztosításával a jogbiztonság erősítése, valamint a területrendezési tervezési rendszer egyszerűsítése, a bürokrácia csökkentése, az adminisztratív terhek csökkentése. Cél továbbá a területfejlesztés és a területrendezés tartalmi rendszerének egymáshoz való közelítése azért, hogy a fejlesztési szempontok, egyes beruházások területi elhelyezése kellően megalapozott legyen.

A törvényjavaslat négy területrendezési témájú törvény módosítására tesz javaslatot: úgymint a területfejlesztésről és területrendezésről szóló törvényre, ez az 1996. évi XXI. törvény, a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területrendezési tervéről szóló törvényre, azaz a 2000. évi CXII. törvény, az országos területrendezési tervről szóló törvényre, valamint a budapesti agglomeráció területrendezési tervéről szóló törvényre. Előljáróban szeretném elmondani, hogy a törvények módosítására vonatkozó javaslatok szakmai munkacsoportok keretében kerültek kidolgozásra, amelyben részt vettek neves tervezők és megyei önkormányzati főépítészek. A kidolgozott javaslatok továbbá egyeztetésre kerültek a Megyei Önkormányzatok Országos Szövetségével, a Magyar Építész Kamarával, valamint a Balaton Fejlesztési Tanáccsal és a megyei kormányhivatalokkal is.

A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló törvény módosítása abból a szempontból kiemelkedő, hogy a területrendezési tervek felülvizsgálatát az Európai Unió tervezési ciklushoz igazítja, valamint az ország területrendezési tervének elfogadását az országos területfejlesztési koncepció elfogadása után egy éven belül írja elő, ezzel biztosítva a területfejlesztési dokumentumban foglaltak területrendezési aspektusainak realizálását.

A módosítás kivonja a térségi területhasználati engedélykérelemre vonatkozó határidő alól az összhang igazolására vonatkozó területrendezési hatósági eljárást, amelynek határidejét 15 napon határozza meg, ami hozzájárul a bürokráciacsökkentéshez. A területrendezési tervek egyeztetési idejének két hónapról egy hónapra való csökkentésével gyorsításra kerül a területrendezési terv készítése, amely a mai digitális világban reális célként tűzhető ki. A javaslat az építésügy átalakítását célzó intézkedési tervről és a hozzá kapcsolódó feladatokról szóló 1567/2015. kormányhatározat területrendezési vonatkozású pontjai végrehajtásának első ütemére vonatkozik.

A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területrendezési tervének elfogadásáról és a balatoni területrendezési szabályzat megalapításáról szóló 2000. évi CXII. törvény módosítása megteremti a jogszabályi feltételeit a partvonal-szabályozási és vízpart-rehabilitá-

ciós tervezés területrendezési tervbe történő integrálásának és egyszerűsítésének.

Szükséges a vízpart-rehabilitációs tanulmánytervek kivezetésének előkészítése a tervrendszerből úgy, hogy a Balaton partjának közcélú használhatósága, a természeti és környezeti értékek védelme megmaradjon, valamint a kiemelt beruházások támogatása azáltal, hogy a vízpart-rehabilitációs tanulmányterveket nem kell figyelembe venni akkor, ha a beruházás miatt szükséges a településrendezési eszköz módosítása. A tanulmánytervek beékelődnek a Balaton-törvény és a településrendezési eszközök közé, amelyek majd hogyanem átvéve a településrendezési eszközök feladatát, túlzott részletettséggel szabályozzák a part menti területfelhasználást. Ezek a tanulmánytervek miniszteri rendelettel kerültek elfogadásra 2004-2006 között, elhatározásai vagy beépültek már a települési tervekbe, vagy olyan, az akkori kor szellemének megfelelő döntéseket tartalmaznak, amelyek már idejét múltak, az önkormányzatok nem tudnak azokkal azonosulni.

A tanulmánytervek kivezetését véglegesen csak a Balaton-törvény átfogó felülvizsgálatával párhuzamosan tervezzük azért, hogy a tanulmánytervek értékei beépülhessenek a törvénybe, tehát a védelmi szint ne csökkenjen, viszont a területfelhasználásról a települési önkormányzat maga dönthesse a törvény adta keretek között.

(12.50)

Célunk volt a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósulásának, a pályázati források magas szintű felhasználásának könnyítése azáltal, hogy a vízpart-rehabilitációs tanulmányterveket, amelyek területfelhasználásra vonatkozó előírásai számos esetben idejét múltak, nem kell figyelembe venni akkor, ha a beruházás miatt szükséges a településrendezési eszköz módosítása. Ez a könnyítés szükséges azért, hogy a kiemelt beruházások megvalósulása a következő egy-két évben se lehetetlenüljön el a tanulmánytervek nehézkes módosítása miatt. Tapasztalat alapján a tanulmánytervek módosításának időigénye egy-két év. Ezután szükséges még a településrendezési eszköz módosítása is. Az engedmény tehát csak az érintett települési tervek nézve jelent mentességet, a beruházás engedélyezése alól azonban nem. Továbbá a Balaton partjának lehetőség szerinti közcélú használata továbbra is az elsődleges cél a minőségi idegenforgalmi fejlesztésekkel összhangban. Ezért a parti zöldterületek és parti sétányok védelmét, a partok beépítményességét továbbra is be kell tartani. A védelmi szint tehát nem csökken.

Ez a törvény vezeti át a köztársasági elnök 13/2013. számú határozatát is, amely alapján Balatonakarattya község 2014. október 12. napjától önálló településsé vált. Ennek a figyelembevételével a javaslat a Balaton-törvény 1/1. számú, a Balaton Kiemelt Üdülőkörzetéhez tartozó települések mellékletének Balatonakarattya községgel történő kiegészíté-

sére tesz javaslatot. Ennek kapcsán hadd említsem meg, hogy a község régóta küzdött azzal a problémával, hogy a fejlesztési forrásokból a nagy testvér, Balatonkenese részesült a kisebb testvér, Akarattya rovására; hasonlóképpen egyébként, mint a központi régióban, Budapest és Pest megye esetében. Ez a kis település egyébiránt gyönyörű panorámával, jó adottságokkal rendelkezik, ezért bízhatunk abban, hogy a függetlenedés a település virágzásával fog járni, amennyiben ezzel a lehetőséggel jól gazdálkodik.

A javaslat ezenkívül a vízpart-rehabilitációs szabályozási követelményekre vonatkozó felhatalmazó rendelkezést kiegészíti a partvonal-szabályozási követelményekre vonatkozó felhatalmazással.

Az országos területrendezési tervről szóló 2003. évi XXVI. számú törvény módosításával a megyei önkormányzatok számára megteremtődik az önálló térségi övezet és vonatkozó szabályok megalkotásának lehetősége, amely segítségével a megyék a területi sajátosságokat hatékonyabban érvényesíthetik a településrendezési eszközökben. Ezeket az előírásokat a településeknek kötelezően alkalmazniuk kell. Tekintettel arra, hogy a megyei területrendezési tervek önkormányzati rendeletek, a módosító javaslat garanciális szabályokat tartalmaz a megyei önkormányzatok túlszabályozásának elkerülésére.

Az országos területrendezési tervről szóló törvény módosítására, amit az 1/1. melléklet tartalmaz, azért van szükség, mert az egyes közúti és vasúti közlekedéssel, valamint fogyasztóvédelemmel összefüggő törvények módosításáról szóló 2015. évi CCXXV. számú törvény 2016. január 7-i hatállyal módosította a közúti közlekedéssel kapcsolatos szöveges mellékletet, amelyből törlésre került a 2. főutak felsorolása. A módosítás a jogbizonytalanságot szünteti meg azzal, hogy az 1/1. melléklet 2. főutak elemeit tartalmazó melléklete 2016. január 7. előtti állapotát újra hatályba helyezi.

A budapesti agglomeráció területrendezési tervéről szóló 2005. évi LXIV. számú törvény módosítása az agglomerációs törvény felülvizsgálatára vonatkozó határidő hatályon kívül helyezését végzi el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztés elfogadásával megszüntethető a jogbiztonság... - a jogbizonytalanság, ami hozzájárul a területrendezési tervek és településrendezési eszközök kényszerű módosításai számának csökkentéséhez. Reményeink szerint a megyei tervek önállóságának kiterjesztésével a megye hatékonyabban hozzá tud majd járulni a számára dedikált uniós fejlesztési pénzeszközök felhasználásához. A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területrendezésiterv-rendszere egyszerűsítését biztosító jogszabályi feltételek megteremtésével pedig a javaslat segíti az átláthatóbb, költséghatékonyabb és rugalmasabb tervrendszer létrejöttét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák a javaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Heringes Anita képviselő asszony-

nak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat, ami előttünk fekszik, alapjaiban rövid, 13 szakaszból álló javaslat, mégis sok kérdést vet fel a mi frakciónkban is, mint egyébként a Balaton környékén élő emberek többségében is. Eleve érdekes, amikor a 2017-es költségvetés betervezése alatt tömértelen mennyiségű törvényt terjeszt be a kormány, amivel el lehet leplezni azokat az apró dolgokat, amiket nem szeretnének, hogy észrevegyen a lakosság, a választópolgárok vagy esetleg a helyi polgármesterek.

A Balaton-törvényt módosító javaslatban a partvonal-szabályozásra vonatkozó garanciális rendelkezéseket hagyják el, szerintünk ez nem biztos, hogy előnyös. Különösen aggasztónak tartjuk azt az átmeneti szabályt, miszerint kiemelt beruházások esetében figyelmen kívül hagyhatók a vízpart-rehabilitációs tanulmányi tervben foglalt követelmények. A hatályos szabályozás látványos felpuhítása felveti annak gyanúját, hogy a javaslat a Balaton-partot célzó hatályos szabályoknak meg nem felelő beruházások megvalósítását szolgálja majd a jövőben. Ugye, tisztelt képviselőtársaim, a kételyek egyre nagyobbak az ellenzéki képviselők és az állampolgárok fejében is, hiszen láttunk mostanában nagyon sok mindent.

Fellazítja a balatoni partszabályozás előírásait ez a törvényjavaslat. Ez nemcsak az eddigi illegális partfeltöltéseket legalizálhatja, hanem az új beruházásoknak is szabad utat adhat. A lépés igazi ajándék a vizes vb-nek, ezt láthatjuk előre.

A Balaton-törvény jelenleg kategorikusan megtiltja a tómeder csökkentését, a partvonal megváltoztatását és a tómederbe benyúló állandó építményeket, létesítményeket. Ez a korlátozás elvben hatékonyan védi a tavat, a valóságban viszont tudjuk, hogy nem. Az utóbbi években rendszeresen figyelmen kívül hagyják és hagyhatják ezen előírásokat a környéki települések. Balatonfenyvesen például zavartalanul építhettek a tóba 500 méter mélyen beékelődött óriásmólót. A kormány azonban most jogilag is megkönnyítené a partvonal átalakítását, a területrendezési törvények módosításáról benyújtott törvényjavaslatban úgy változtatnák meg a Balaton-törvényt, hogy a jövőben ne legyen szükség a vízpart-rehabilitációs tanulmánytervekre.

Képviselőtársam, a fideszes vezérszónok úr elmondta - és valószínűleg csak nyelvi tévedés volt -, hogy megszűnhet a jogbiztonság. Mi reméljük, hogy ez nem fog megtörténni. Reménykedem benne, hogy ez tényleg csak egy tévedés volt a felszólalásában, és ezért javította rögtön, ahogy tehetette.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy önök is elmondták és a vezérszónok úr is elmondta, az Ab által előírt lépéshez a kártalanítási szabályokat már az előző ciklusban meg kellett volna alkotni, de azok máig hiányoznak a jogszabályból. Bekerült viszont a

törvényszövegbe a Balaton Kiemelt Üdülőkörzethez tartozó települések közé Balatonakarattya, amit bizonyára örömmel lát majd Matolcsy György is, hiszen az ő felesége ott a polgármester. Gondolom, a rokonok közé a tisztelt felesége is tartozik, bár ezt cáfolta tegnap Matolcsy György, hogy nem a rokonokról szólnak ezek a javaslatok, de gondolom, a felesége valahogy csak a rokona, és ha éppen pont Balatonakarattya az, amely bekerül ebbe a kiemelt üdülőövezetbe, annak azért, gondoljuk, hogy van oka. És ez nem régen vált önálló településsé, azóta lehet polgármestere Matolcsy György úr felesége ennek a területnek. A településen egyébként a közelmúltban a Magyar Nemzeti Bank alapítványai vetek egy volt MÁV-üdülőt, ez is azért érdekes pontja ennek a történetnek.

De nem baj, ennek az urambátyám világnak, tisztelt képviselőtársaim, egyszer csak vége lesz! Éppen fél órával ezelőtt nyújtottuk át a Magyar Nemzeti Bank elnökének - a Magyar Szocialista Pártfrakció képviselői - a felmondólevelét, amelyet, reméljük, hogy komolyan is vesz, és meg is teszi a felmondását.

(13.00)

Ami megdöbbentő, hogy ahogy belép az ember a Magyar Nemzeti Bankba, ki van rakva egy nagy táblán, hogy „családbarát munkahely”. Most már értjük, tisztelt képviselőtársaim, hogy mi az a családbarát munkahely, amikor a rokonoknak minden jár, aki pedig a rokonságon kívül esik, annak semmi sem jár.

Igy az MSZP-frakció természetesen ezt a javaslatot nem fogja tudni támogatni. Nem lehet jobb csak a haveroknak, barátoknak és rokonoknak, itt még van 9 millió 800 ezer állampolgár legalább, aki szeretne jól megélni ebben az országban. Úgyhogy tisztelt képviselőtársaim, őket is hagyni kell élni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót Hegedűs Lorántné jegyző asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Talán nem nagy meglepetés, hogyha elárulom, hogy a Jobbik-frakció sem fogja támogatni az előttünk fekvő törvényjavaslatot, és most kérem, engedje meg, hogy akkor most tételről tételre, tehát törvénymódosításról törvénymódosításra végigelemezzem, hogy miért is nem.

A területfejlesztési törvény módosítása talán a legkisebb horderejű kérdés ezen előttünk fekvő csomagban. Én megmondom őszintén, még tulajdonképpen egyet is lehetne érteni azzal, hogy az országos, a kiemelt térségi, illetve a megyei területrendezési terveknek a felülvizsgálatát összhangba hozzák az európai uniós pénzügyi ciklusokkal, finanszírozási ciklusokkal. Ugyanakkor kérdés az, hogy mit üzen ez

tulajdonképpen, azt, hogy nem önállóan döntjük el, hogy az országos területrendezési tervet, a kiemelt térségi, tehát megyei térségi terveket mikor, milyen ütemben szeretnénk felülvizsgálni, hanem az Európai Unió szekeréhez kötjük ilyen értelemben is magunkat. Én azt gondolom, hogy azt üzeni - legalábbis részben -, hogy ahhoz fogjuk a terveinket szabni, hogy mire ad pénzt az Európai Unió. Tehát nem arra kérünk vagy arra követelünk pénzt, nekünk jogosan járót - önök mondják, hogy tulajdonképpen a saját pénzünket kapjuk vissza, tehát tulajdonképpen ezért nyugodtan mi diktálhatnánk az Európai Uniónak e tekintetben -, tehát nem arra kérünk pénzt, ami a terveinkben szerepel, hanem a terveinket módosítjuk ahhoz képest, hogy az Európai Unió mire hajlandó pénzt adni. Én azt gondolom, hogy ez az üzenet rossz, és ezért már ez a pont is vitatható szerintünk.

Az, hogy a társadalmi egyeztetést önök két hónapról egy hónapra lecsökkentik, ez nem olyan nagy meglepetés számunkra, nyilván ezt sem fogjuk támogatni, de itt mondjuk ki, hogy nem az elektronikus eljárás az, ami megkönnyíti. Elektronikus eljárás eddig is volt, sokkal inkább nyilvánvalóan önök szeretik leegyszerűsíteni és leszűkíteni a vita lehetőségeit és kereteit, és erről szól ez a javaslat, semmi másról.

A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet törvényének a módosítása már sokkal súlyosabb aggályokat vet fel. A kommunizmus után, miután megszűnt az Országos Tervhivatal - egy rövid kis történeti kitekintést engedjen meg, elnök úr, államtitkár úr -, hat év kellett ahhoz, hogy a területfejlesztés keretrendszere kiépüljön Magyarországon. De miután ezek a keretek kiépültek a '96. évi törvényben, utána nem rögtön született meg az országos területrendezési terv és abból a kiemelt térségi tervek, a megyei tervek és így tovább, hanem valami miatt az Országgyűlés elsődleges fontosságot a Balaton Kiemelt Üdülőkörzetnek adott. Tehát láthatjuk, annak van 2000-es dátuma is, ahhoz képest az Otrt. csak 2003-ban született meg. Nyilván nem volt véletlen ez a sietség, és az, hogy ennyire fontos volt ennek a törvénynek, ennek a tervnek az elkészülte. Valószínűleg azért, mert ez már annyira sérült táj volt, hogy hovatovább már nem lehetett tovább húzni ennek a nagyon komoly és különleges szabályozásrendjének a kiépítését.

Most ezt önök már nem az első alkalommal, hanem a többedik alkalommal próbálják felpuhítani, és mondjuk ki: nem igaz az, amit az államtitkár úr mondott, hogy a cél a beépíthetőségnek a megtartása, mert éppen az indokolásnak - ha tovább tetszett volna lapozni - egy másik részében azt írják, hogy a beruházói érdekek megvalósulása érdekében fontos, hogy a vízpart-rehabilitációs tanulmányterv mint fogalom előbb-utóbb kikerüljön a szabályozásból. Önök azt mondják, hogy a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások vannak itt különösen szem előtt tartva, de tudjuk, hogy ilyenek bármilyen beruházást lehet minősíteni, egyetlen kormányrendelet kérdése csak az egész.

És ha már a vízpart-rehabilitációs tanulmányterv kérdése merült fel, noha ebben a kérdésben

Kepli képviselőtársunk fog még bővebben szólni, azért egyet hadd említsek meg: a Club Aliga esetét. Tudjuk, hogy a Joav Blum által tervezett sukorói beruházáshoz képest tízszeres kárérték jelenhetett meg ott körülbelül, ami a magyar államot érte, itt egy Zvi Frank nevű beruházóval találkozhatunk, mind a kettő a kies Izraelből érkezett Magyarországra. Na, ezt csak úgy zárójelben gondoltam megemlíteni.

Viszont mind a két esetben, különösen itt a Club Aliga esetében volt problémás a vízpart-rehabilitációs tanulmányterv, ami egy TNM-rendeletben vált jogszabállyá, és igen, a beruházásnak az egyik fő akadálya volt. Akkor, annak idején, amikor még én is, illetve Budai elszámoltató biztos úr is büntetőfeljelentést tettünk ebben a kérdésben, bizony azt a rendeletet sértette meg vagy kívánta volna megsérteni a beruházó, és ez volt a büntetőfeljelentésünk egyik alapja. Tehát önök most ezt a szabályozási keretet akarják eltörölni. Vajon kinek az érdekében? - merül fel joggal a kérdés.

Balatonakarattya tekintetében: hát igen, a rokonok szép számmal vannak, ezért gondolom, hogy a fejlesztési források - amelyekről itt a fideszes képviselőtársunk beszélt - szűkössége akadályozta a balatonakarattyai terület rész vagy település rész fejlődését. Most ezek után ez meg fog változni, és valóban a felvirágzás ideje fog következni. Már csak azért is, mert egyébként Kenese és Akarattya viszonylatában igenis jól járt Akarattya, pont a vízpart kapcsán, arányosan jóval több vízparti rész jutott neki, mint ami Kenesének maradt. Nem beszélve arról, hogy pont maga a kenesei országgyűlésnek a helye is Balatonakarattya-hoz került, ami egy kicsit furcsa ellentmondás szerintünk.

Az Otrt. kapcsán a következőt akarom elmondani. Nem ez az első eset, hogy az országos területfelhasználási kategóriák, illetve a kiemelt megyei és térségi területfelhasználási kategóriák között, illetve az alatt lévő települési kategóriák vagy egységek közötti százalékokat önök változtatják. Jelenleg ott tartunk, hogy 75 százalék, illetve 75 százalék. Tehát az országos és a megyei, illetve a megyei és a települési között 75 százalék, illetve 85 százalék volt. Ez azt jelenti, hogy körülbelül kétharmada ténylegesen erdő annak az egyébként erdőgazdasági területfelhasználási kategórián belül erdőgazdálkodási térségbe sorolt, az Otrt.-ben megjelenő területeknek, tehát a kétharmada az, ami valójában erdő. Most azzal, hogy önök a 85 százalékról leviszik 75 százalékra, már csak alig több mint a fele lesz valójában erdő. Tehát amit az Otrt.-ben lerögzítünk, hogy az erdő, az a valóságban csak a fele lesz az. Igazából én az indokolásban ezt nem láttam, hogy mi ennek a valódi oka, miért támogatható ez a gondolat, ez a lépés, és ebben a kérdésben államtitkár úrnak az expozéja sem segített, megmondom őszintén.

Azonkívül az Otrt. megváltoztatása arról is szól, hogy önök ajánlott megyei övezeteket törölnek el, és ahelyett gondolják bevezetni a bizonyos egyedi övezeti lehetőségeket. Az ajánlott megyei övezetek mindig is benne voltak az Otrt.-ben, például ilyen a

tanyás térségnek a kérdése. Magyarországon ez egy nagyon jellemző, mondjuk, a dél-alföldi területre, Bács-Kiskunra, Csongrádra jellemző térségi kategória. Persze, van másik, a tájrehabilitációt igénylő terület, a széleróműpark telepítéséhez vizsgálat alá vonható terület, illetve az árvíz kockázat-kezelési terület.

(13.10)

Ezeket az ajánlott megyei övezeteket is eltörlük, de az én számomra különösen is fájó a tanyás térség mint lehetőség eltörlése. Én tudom, én értem, hogy valószínűleg ilyen egyedi térségi övezetként még valamilyen módon benne maradhat majd az egyes megyei tervekben, de tulajdonképpen miért is nem adunk ennek a fajta beépítésnek... - ami Magyarország történetének az egyik legfontosabb és területfejlesztési szempontból az egyik leggazdagabb öröksége, ami cél kéne, hogy legyen. Sőt, nemhogy ajánlott megyei övezetként, hanem kötelezően kellene, ahol megjelenik ez a fajta beépítés, ott kötelezően meg kellene hogy jelenjen a megyei tervekben mint védendő beépítési lehetőség vagy védendő beépítési mód.

De ehhez képest önök egyre inkább beszűkítik ezt a keretet, mert most már nem ez az első alkalom, hogy hozzányúlunk az ajánlott megyei övezetek lehetőségéhez, nem tudom, hogy miért. Aki ismeri az alföldi beépítési formákat, az egyébként rendkívül ritkán lakott, ritka településhálózathoz csatlakozó tanyás térségeket, az pontosan tudja és érti ennek a célját és a létjogosultságát. Tehát ezért nem gondolom, hogy ez fontos lenne. Ön azt mondta, hogy nem tudom, hány szakmai szervezettel beszéltek és egyeztettek e tekintetben. Én nem hiszem, hogy ma Magyarországon van komoly szakmai szervezet, amelyik ezen ajánlott megyei övezet eltörlését támogatná.

Úgyhogy röviden ennyit szerettem volna elmondani. Röviden, összegzőképpen még egyszer: nem fogjuk tudni támogatni ezt a törvénytervezetet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy független képviselő van-e a teremben. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincsen. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki.

Megadom a szót képviselői felszólalásra Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Természetesen a Balaton-törvény és a vízpart-rehabilitációs tervek kapcsán szeretnék hozzászólni mint Balaton-parti képviselő. Amióta a Balaton-törvény megszületett, 2000 óta várunk sok mindenre a Balaton partján, többek között arra, hogy mikor történik meg a Balaton-törvény által előírt szabad parti sétányok kialakítása a jogszabálynak megfelelően. Annak idején ez úgy lett előírva, hogy a települések belterületi partszakaszának 30 százalé-

kát szabad parti sétány formájában hozzáférhetővé kell tenni. Ez az arány a mai napig a legtöbb településen nem valósult meg, és nem tudott megvalósulni.

Készültek különböző tanulmányok és tervek arra vonatkozóan, hogy mennyi ingatlant kellene kisajátítani ahhoz, hogy megvalósulhasson ez az arány, illetve milyen lépéseket kellene tenni, ám konkrét lépések azóta sem történtek ez ügyben. A legutóbbi kérdésekre már az a válasz érkezett, hogy a kisajátítás erre nem megfelelő eszköz, és nem is garancia arra, hogy ezt a 30 százalékos arányt egyáltalán teljesíteni lehessen, és mellette a tó megfelelő biológiai állapotát meg lehessen őrizni. Minden választ el tudunk fogadni, hogyha valamiféle konkrét intézkedési terv vagy egyáltalán jövőkép társul hozzá, hogy mi fog történni a Balatonnal, mert egyelőre óriási káosz és fejetlenség tapasztalható a tó partján.

A másik, éveken keresztül visszatérő vesszőparipám a Balaton partvonalát érintő illegális stégek és mederfeltöltések elbontása, amelyre már sok-sok éve ígéretet tett a kormány. Időről időre írásbeli kérdéssel fordulok a belügyminiszter úrhoz mint a vízügyért felelős miniszterhez, és kapok is válaszokat.

A legutóbbi választ például 2015 decemberében kaptam meg, ahol is arról tájékoztattott a miniszter úr, hogy megtörtént a tó nyíltvízes felületének geodéziai mederfelmérése, és hogy az Országos Vízügyi Főigazgatóság, valamint a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság közösen végzi az illegális feltöltések és bejárók elbontását tartalmazó medervonal-szabályozási kiviteli tervek elkészítését, valamint ezek alapján a szükséges földhivatali nyilvántartási, illetve kivitelezési munkákat. Ennek nyomát azóta sem találjuk, azóta sem látjuk a Balaton-parton.

Nagyon sok helyen tapasztalhatóan illegális mederfeltöltések, illegális bejárók, stégek százaai vannak. Ezek felmérése már konkrétan megtörtént évekkel ezelőtt, hogy hány ilyen létesítmény van, csak ezek elbontásához, hol a pénzhiányra hivatkozva, hol pedig más egyéb akadályra hivatkozva, nem kezdett neki a kormány. Holott ha már partvonal-szabályozásról beszélünk, akkor ezt mindenképpen szóba kell hozni, hiszen ez is hozzátartozik a tó védelméhez és a megfelelő hozzáférés biztosításához. Hiszen ezek az illegális feltöltések sokszor a vízparttól elzárt magáningatlanokon történnek meg, akár vagy a meder egy részének kibetonozása, vagy a nádas kiirtása és még sorolhatnám, illegális bejárók, stégek, hajókikötők létesítése, ami bizony a tó ökológiájának nem tesz jót. Mint ahogy nyilván nem tesz jót az imént már említett balatonfenyvesi 500 méteres móló sem, amelynek nyomán a közeli részeken iszaposodás indult meg.

És mindez annak a következménye, hogy hiába van Balaton-törvényünk és hiába van vízpart-rehabilitációs tervünk, ha a szükséges intézkedések nem történnek meg. Azt érezzük, most már tizenéve, hogy gyakorlatilag sosem volt igazán gazdája a Balatonnak kormányzati szinten, voltak balatoni kormánybiztosok, miniszteri megbízottak, de hogy igazán szakmai kézben összpontosultak volna a Balatonnal kapcsola-

tos döntések, akár vízügyi, akár építészeti, vagy a partvonalal kapcsolatos feladatokról legyen szó, azt nem láttuk. Ennek eredményeként egy ilyen szabad rablógazdálkodás folyt akár a vízparti ingatlanok tekintetében is, itt már elhangzott néhány példa.

Én még hozzávenném ehhez a Balaton-parti kempingek anomáliáját, ami szintén a Balaton-törvényhez kapcsolódik, olyan szempontból, hogy a három, Balatont határoló megye, tehát Veszprém, Zala és Somogy megye önkormányzatainak tulajdonában voltak a Siótour, a Balatontourist és a Zala-tour részvényei, amelyeknek a tulajdonában voltak ezek a Balaton-parti kempingek. A Balaton legértékesebb ingatlanjairól van szó, amelyeket 2007-ben ez a három megyei önkormányzat értékesített. Ez az értékesítés egyébként jóval áron alul történt meg. Ezután történt itt a parlamentben egy olyan momentum, amikor az akkori kormánypárt és a Fidesz, amelyik akkor ellenzékben volt, egységesen megszavazta a Balaton-törvény olyan módosítását, amely egyébként az akkor már az SCD Group tulajdonában lévő ingatlanok értékét megtöbbszörözte, hiszen növelte a beépíthetőséget, az építménymagasságot és még több szempontból is pozitív változásokat hozott létre az ő szemszögükből.

Ott is, akkor is az volt a jelszó, hogy kiemelt jelentőségű beruházások fognak majd ezeken az ingatlanokon megvalósulni, több száz milliárdos nagyságrendben. Tudjuk azóta, hogy ezekből a beruházásokból semmi nem lett, sőt az SCD mint olyan már nem is létezik, a balatoni portfóliójától megszabadult. Azóta ezeket a kempingeket már néhol árverezik és próbálják eladni; az illetékes önkormányzatok próbálják visszaszerezni. Van, amelyiknek ez nagyobb sikerrel jár, van, amelyiknek kevésbé, attól függ itt is, hogy milyen pártállású az illető polgármester, sajnos ezt kell hogy mondjam, mert amíg Balatonfüred városa 700 millió forint vissza nem térítendő támogatást kapott ebből a célból, addig mondjuk, Balatonszemes és Badacsonytomaj önkormányzata sikertelenül kilincselte a Belügyminisztériumnál. Pogácsás Tibor államtitkár úr a hitelfelvételt ajánlotta nekik mint lehetőséget, amivel, én azt gondolom, hogy ezek az önkormányzatok talán még szívesen élnének is azért, hogy visszaszerezzék a kempingjeiket és hasznosítani tudják, de nem olyan feltételekkel, ahogy ezek jelen pillanatban rendelkezésre állnak.

Tehát ez csak néhány azon problémák közül, amelyek a Balatont sújtják jelen pillanatban, és amelyek a Balaton-törvényre is, illetve arra a most megszüntetni kívánt vízpart-rehabilitációs tervre is visszavezethetők, ami egyébként betartás hiányában így sem garantálja a Balaton-part védelmét.

Ugyhogy ezek miatt is mondta azt Hegedűs Lorántné képviselőtársam, hogy nem tudjuk támogatni, hogy még tovább gyengítsük ezeket az eszközöket, vagy még tovább gyengítsük azokat a törvényi szabályozásokat, amelyek jelen pillanatban rendelkezésre állnak. Hiába írja az indokolás, hogy ez egy miniszteri rendeleti szintű szabályozás, ami esetleg törvényerőre fog emelkedni, de nem látjuk ennek a

garanciáját, hogy ez törvényi szintre emelkedve védeni fogja a Balaton-partot, a Balaton érdekeit.

Sokkal inkább az látszik, hogy itt van a sokat emlegetett 300 milliárd forintos uniós forrás, a 2014-2020-as ciklusban rendelkezésre álló forrás, amelyet önök igyekeznek minél inkább a saját érdekelttségi körükbe vonni, és nyilvánvalóan ebből majd akár Balaton-parti fejlesztéseket is megvalósítani, és ennek az útjából el kell gördíteni az akadályokat törvényi szinten is. Ilyen megfontolás is állhat ezen törvénymódosítások hátterében.

(13.20)

Azt már látjuk, mi már megmondtuk annak idején, amikor beharangozták, hogy majd 300 milliárd forintból itt minden meg fog valósulni a Balatonnál, akkor tartottunk egy sajtótájékoztatót, amelyen elmondtuk, hogy oda kell majd azért arra figyelni, mert ahol ekkora összeg megjelenik, ott bizonybizony felüti a fejét a korrupció lehetősége, és felüti a fejét az a szemlélet, ami sajnos eluralkodott az utóbbi időben, hogy a saját érdekelttségi körbe tartozó vállalkozásoknak juttatják ezeket a forrásokat. Meg is történt, a 300 milliárdból már 100 milliárd, tehát az egyharmada Mészáros Lőrinc érdekelttségében landolt, ez a dél-balatoni vasútfejlesztés - megint csak a Balaton-partnál vagyunk. Egy ötvenvalahány, ötven-egynéhány kilométeres, Szántód és Balatonszentgyörgy közötti vasúti szakasz felújítására közel 70 milliárd forintot költ uniós és hazai forrásból a kormány, illetve a Fonyód-Kaposvár vasútvonal felújítása, ami szintén nagyon dicsétes, de amikor kiderült, hogy ezt is Mészáros Lőrinc érdekelttségébe tartozó konzorcium nyerte meg, akkor hirtelen 9-ről 19 milliárdra nőtt a beruházás költsége, mint ahogy a másikon is 53-ról 72 milliárdra növelték, a szántódbalatonszentgyörgyi szakasznál.

Úgyhogy ebből is látszik, hogy ezek a felvetések reálisak, hogy ezek a fejlesztési pénzek kézen-közön el fognak tűnni, és a Balaton igazából nem fog belőle profitálni - és most ennek, ezeknek a folyamatoknak ilyen törvénymódosítások segítségével igyekeznek megágyazni. Mi ezt természetesen semmiféleképpen nem tudjuk támogatni.

Azt támogatnánk, hogyha végre egy olyan kormányzati szándék lenne, hogy a Balatonnak egy egységes gazdája lenne, lenne egy koncepció, amely kijelöli, hogy milyen irányba akarunk elindulni a Balatonnal, legyen szó akár a horgászturizmusról, legyen szó akár a vitorlázásról, hogy hány vitorlázókötőt engedélyezünk még a Balatonon, mennyi az a vitorlás, amit egyáltalán képes a tó befogadni, vagy - rengeteg kérdés felmerül - a vízparttal mi a célunk, az, hogy mindenki számára hozzáférhető legyen, vagy az, hogy mindenki kisajátítsa, beépítse és elzárja az odaérkező emberek elől.

Ezekről a kérdésekről lehetne napestig beszélni, a Balaton egyébként is szívügyem, de nyilván ez már szorosán nem kapcsolódik ehhez a törvényjavaslat-hoz. De szerintem éppen elég indok mindez ahhoz,

hogy ezt a törvényjavaslatot ne támogassuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szólás lehetőségét, elnök úr, és megpróbálok röviden, egyrészt nem visszaélve a képviselők idejével, másrészt mivel a frakciók hamarabb előlegezték meg a nemleges döntést a törvényjavaslat támogatása kapcsán, tehát az elutasítását, és azért az érvek is néha recsegnek-ropognak, ezért engedje meg, hogy csak ezek közül néhányra világítsak rá.

Először is Heringes képviselő asszonynak szeretném mondani, hogy a 2010 óta bekövetkezett kormányváltást követően az ellenzék mindig azzal támadta a kormányzatot, hogy az érintett szervezetekkel nem folytat konzultációt, aztán valahogy úgy látom, hogy ezt az új hozzáállást igyekeznek figyelmen kívül hagyni, hiszen akár ennek a törvénynek, akár más törvényeknek a kapcsán a Megyei Önkormányzatok Országos Szövetsége, az Építész Kamara, egyéb építésszövetségek, a Balaton Fejlesztési Tanács tagjaival, az abban részt vevő több tucatnyi önkormányzat mindegyikével, őket bevonva készült ez a törvényjavaslat. Elfogadom, hogy ez sok munkát jelent a képviselőknek, habár kettőnk közül ön választott képviselő, én nem vagyok az, ezért hogyha kritikát fogalmazok meg, azt, engedje meg, hogy tisztelettel és talán a fejlődésbe vetett bizalommal tegyem meg az ön irányába, de azt mindenképpen érdemesnek tartom elmondani, hogy az egy teljesen értelmes koncepció a kormány részéről, hogy a költségvetési törvény módosításával párhuzamosan hoz számos olyan törvényt, amely értelemszerűen a költségvetési törvényből is fakad. Például a bürokráciacsökkentés: a bürokráciacsökkentés egy olyan típusú lépés, amely a 2017-es költségvetésben bizonyos állami feladatok ellátására kevesebb forrást igényel, de hogyha kevesebb a forrás, ahhoz értelemszerűen a forrásból ellátandó feladatnak a mennyiségét is hozzá kell fűzni. Tehát a bürokráciacsökkentés és a '17-es költségvetés módosítása vagy adott esetben a '16-os költségvetés módosítása ebben a tekintetben mindenképp összefügg egymással.

A Balaton-parti beépíthetőségre vonatkozó kérdések tekintetében egy magasabb jogforrásra szeretnék emelni ennek a védettségét. Én azt gondolom, hogy az az elv, amelyet a képviselő úr, Kepli képviselő úr is megemlített, amely szerint a balatoni települések balatoni partszakaszának a 30 százaléka lenne elméletileg szabad parti sétány, ami nem teljesül, azt gondolom, azáltal, hogy törvényi szintre

emelésre kerül ennek a védelme, a végrehajtás tekintetében is azoknál az ellenőrző szerveknél, amelyek erre jogosultságot kapnak, egy sokkal komolyabb törvényi garanciát ad, hogy ennek valóban érvényt tudjanak szerezni.

Értem a politikai polémiát a balatonakarattyai település, illetve az üdülővezeti körbe vonás tekintetében, de, képviselő asszony, ön mondta, hogy az önkormányzat, illetve, ha jól tudom, a jegybank ott egy üdülőt vásárolt, ami azt jelenti, hogy üdülővezetként eddig is funkcionált, annak ellenére, hogy nem volt az üdülővezeti területnek a része. (*Heringes Anita: De kiemelt lett!*) Parancsoljon! (*Heringes Anita: Kiemelt lett! - Az elnök csenget.*) Kiemelt üdülővezet, ahogy jó néhány másik település is - erről rendszeresen megfeledezünk.

Hegedűs Lorántné képviselő asszony megkért, hogy Kepli képviselő úrnak címezzem a válaszokat, és majd közvetítenek egymás között. (*Derűtség a Jobbik soraiban.*) Egyrészt a tanyák beépíthetőségére vonatkozó kérdés tekintetében, illetőleg a védelem kapcsán, bocsánat, ami a tanyavilágnak az építési sajátosságait figyelembe veszi, itt javasolom figyelembe venni a Jobbik részéről nemcsak a most tárgyalt törvényjavaslatot, hanem a kormány által a múlt héten elfogadott döntést is, amely külterületen található ingatlanok esetében - és pont a tanyákra vonatkozik ez a szabályozás - 3 százalékról 10 százalékra növeli a beépíthetőségi küszöböt. Tehát hogyha van olyan kormányzat, amely a tanyákat mint a kultúra és mint a magyar társadalomszervezés vidéki létének egy meglévő formáját védi, azt gondolom, pont ez a kormányzat, és egy ilyen intézkedéssel nemcsak arra nyit lehetőséget, hogy a tanyák valóban egy új, dinamikus fejlődésnek induljanak, hanem ehhez lényegében forrásokat is hozzárendel, hiszen a családi otthonteremtési támogatás részben kiegészítésre kerülhet külterületi ingatlanokon megvalósuló fejlesztések esetében is.

Azzal a vitával én nehezen tudok mit kezdeni, amikor a képviselők azt nehezményezik, hogy mennyi idő áll rendelkezésre egy vita lefolytatására. Most arról beszélünk, hogy a digitális engedélyezési eljárásnak köszönhetően jelentősen csökkenhet ez a szám vagy ez az arány, két hónapról egy hónapra. Az én meglátásom szerint - és ez lehet, hogy ez az én szubjektív nézetem, és engedjék meg, hogy talán a koromból vagy abból a munkakörből fakadóan, amit el kell látnom, én így gondolkodom - azt a vitát, amit egy hónap alatt nem lehet lefolytatni, azt két hónap alatt sem lehet lefolytatni. Én tehát azt gondolom, hogy nem ez fogja megteremteni a lehetőségét, vagy nem ez veszi el bármelyik érdekelt szervezetnek a hozzászólási lehetőségét, hogy ezt a vitát két hónap helyett egy hónap alatt kell lefolytatni. Az a célunk, hogy egy olyan építésügyi szabályozás jöjjön létre Magyarországon, amely biztosítja azt, hogy a meglévő kulturális, természeti örökséget meg lehessen óvni, annak az értékeit ki lehessen emelni, és emellett pedig egy olyan fejlődési perspektívát adjunk az ország számára, ami valóban megadja annak a gaz-

dasági prosperitásnak a lehetőségét, ami a turisztikán keresztül például a hazai GDP-nek a 10 százalékát adja, ami a turisztikán keresztül - ami a balatoni régió tekintetében kiemelten fontos - nagyjából 200 ezer magyar családnak a megélhetését biztosítja, amely szám, azt gondolom, tovább emelhető akkor, hogyha a balatoni fejlesztések ténylegesen megvalósulnak.

Ön a balatoni térségből származó képviselő, ha valaki, ön biztosan tudja és tanúja volt annak, hogy hány kormányzat ígért a balatoni fejlesztésekre kiemelt forrásokat. Miért? Egyrészt azért, hogy azt az infrastruktúrát, amelynek a nagy része még a Kádár-rendszerben jött létre, azt valóban méltó körülményekre lehessen fejleszteni, olyanra, ami versenyképessé teszi ezt a régiót, ha kicsit távolabbra tekintünk, akkor az autópályán elérhető horvát tengerparttal, mert nagyon szorgalmasan megépítettük az autópályát Horvátország irányába, és mi végignézzük azt, hogy abból fakadóan, hogy nem tudunk minőségi szolgáltatásokat nyújtani a Balatonon, hogy akár a belföldi turizmusnak az a része, amely a Balatonon keresztül Magyarországon tartható lenne, az konkrétan azt a szabad, elkölthető jövedelmét kiviszi például Horvátországba.

A másik nagy kérdés a Balaton esetében, hogy létrejöjjön egy olyan kooperáció az érintett települések között, amely meg tudja adni a Balatonnak azt az arculatát és azt a fejlesztési elképzelését, ami a szezonaritást lényegében a tavasztól az őszelejíig tartó időszakról ténylegesen ki tudja tolni. Ebben azt látjuk, hogy kompromisszum még nincs, de ebbe az irányba mutató jelen vannak. A kormány ezért arról a 300 milliárd forintról, amiről ön is beszél, olyan döntést hozott, amely lényegében kompromisszumkeresésre készíti az önkormányzatokat, hiszen azt mondtuk, hogy ezt a 300 milliárd forintot csak úgy és csak akkor lehet felhasználni, hogyha az érintett önkormányzatok 2017 közepéig lényegében projektek szintjén lekötik ezeket a fejlesztéseket.

A képviselő asszony kritizálta azt a döntést, hogy miért az európai uniós fejlesztési ciklusokhoz kötjük ezeknek a területrendezési terveknek a felülbírálatát. Ennek nem az az oka, hogy megvárnánk azt, hogy Brüsszel ezekben a kérdésekben mit diktál, az egy kompromisszumnak a része, hogy milyen megállapodást tud kötni akár Magyarország, akár az Európai Unió másik 27 tagállama az Európai Bizottsággal.

(13.30)

Az azonban, hogy a források ezeknek a fejlesztési ciklusoknak az elején nyílnak meg, indokolttá és értelmezhetővé teszi azt, hogy miért van a kormánynak arra lehetősége és miért indokolt ezeket a módosításokat hétévente megszabni. Ráadásul évente változó fejlesztési koncepciók mentén, évente változó területfejlesztési elképzelések változása mentén egy koncepció irányába, adott esetben az ellenzék által vagy a parlamentben sokat számon kért politikai ciklusokon átívelő egységes koncepció irányába nem

lehet sem a Balatont, sem pedig más térségeket fejleszteni.

Elnök úr, röviden ennyit szerettem volna hozzáfűzni az előljáróban elhangzottakhoz.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10524. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen az ismételt lehetőséget a szólásra. Röviden szeretném összefoglalni a javaslat lényegét.

Van egy olyan lehetőség az Országgyűlés előtt, amit megfontolásra és támogatásra javasolunk a tisztelt országgyűlési képviselőknek és frakcióknak, amely egyszerre erősíti a magyar energiapolitika törekvéseit és egyszerre ad az ország gazdaságdiplomáciai mozgásteréhez egy pluszlehetőséget. Ez pedig nem más, mint az Energiaszabályozók Regionális Szövetségének, az ERRA nevezetű szervezetnek - amely 2001-ben Magyarországon, Magyarország kezdeményezésére jött létre, és 15 éve Budapesten működötti székhelyét -, egy más törvényi besorolás, más szabályozói környezetben történő működés tekintetében.

Ennek a szervezetnek tagjai a világ 36 országában működő energiaszabályozó és szolgáltató szervezetek, és az egyesületet a magyar alapító, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal jogelődje, a Magyar Energia Hivatal hozta létre. A szervezet alapvető célja az volt, hogy stabil, kiszámítható szabályozási és ezáltal megfelelő befektetési környezet alakuljon ki a tagállamok energia- és a szabályozott közműszektoraiban, és a szabályozás egy részének harmonizációjával elősegítse a regionális energiapiacok kialakulását és működését, az ellátásbiztonság és a fogyasztói előnyök érdekében. Ez a szervezet lényegében, összefoglaló néven egy tudásközpontként működött, amely tudásközponti funkción túlvezetően azonban egy jó kapcsolati hálózatot ki is épített ezek között a tagországok között, tehát mintegy 36 országot lefedően.

Az Energiaszabályozók Regionális Szövetsége szervezet Magyarországra számára, azt gondoljuk, stratégiai fontosságú szervezet, tekintettel arra, hogy ma Magyarországnak az energiapolitikai célkitűzései már egy igen intenzíven változó környezetben kell hogy megvalósuljanak, és ehhez, azt gondoljuk, az a tudásbázis, ami itt rendelkezésre áll, felértékelődik, illetve lehetőséget ad arra, hogy akár szabályozó eszközök, akár a működés napi gyakorlatában is

számtalan tekintetben a magyar rendszer versenyképes legyen; versenyképes azáltal, hogy a megfelelő piaci trendeket figyelembe véve tud működni, és adott esetben olyan tudást tud hazahozni, ami végső soron akár a lakossági energiafelhasználásban, akár az üzleti célú energiafelhasználásban lényegében a hatékonyságnövelés és az olcsóság vagy az olcsóbb-ság irányába mutat.

A tagszervezetek körében számos ország épített fel saját energiaszabályozási rendszert arra a rendszerre építve, amit Magyarországon ez a szervezet működtet és mintaként, benchmarkként kínál a többi tagállam számára, és ez nemcsak abban a tekintetben ad lehetőséget, hogy valamilyen szinten hasonló energiaszabályozási kör jön létre az érintett tagállamokban, hanem abban is, hogy a Magyarországról átvett ötletek adaptációja megnyitja a lehetőséget annak, hogy magyar befektetői csoportok megjelenjenek ezekben a tagországokban.

Tisztelt Képviselők! Ezért azt szeretnénk elérni, hogy ez a szervezet ne kiváltságokat, hanem egy más jogi keretek közötti működési lehetőséget kapjon az Országgyűléstől, a klasszikus, egyesületekre szabott jogszabályokon alapuló rendszerhez képest olyat, ami figyelembe veszi ennek a szektornak a sajátosságait. A fenti célok és a most tárgyalt törvény módosítás révén ezek úgy érhetőek el, ha a szervezet egyes belső szervezeti kérdésekben és nyilvántartását tekintve nincs kötve az egyesületekre vonatkozó előírásokhoz.

A törvényjavaslat alapján a szervezet továbbra is egyesületként működne, ugyanakkor a nyilvántartására, a törvényességi felügyeletére valamint megszüntetésére vonatkozó szabályozás terén speciális szabályok vonatkoznának rá, figyelembe véve, hogy a szervezetet alkotó tagok különböző államok által létrehozott energiaszabályozó hatóságok alkotják, így a nemzetközi viszonylatokban irányadó hivatalos, gazdaságdiplomáciai kapcsolattartásért felelős minisztérium a legalkalmasabb szervezet ennek a nyilvántartására és felügyeletének az ellátására.

A tervezetben az alábbi pontok kerültek rögzítésre. Egyrészt a szervezet nyilvántartásával és törvényességi felügyeletével kapcsolatos egyes feladatokat a külgazdaságért és külpolitikáért felelős miniszter látná el. A szervezet kikerül a civil szervezetek bírósági nyilvántartásából, ehelyett a külgazdaságért és külpolitikáért felelős miniszter tartja nyilván az általa vezetett közhiteles nyilvántartásban, és megszüntése esetén a szervezet alapszabálya, hogy ha legfelsőbb szerve másként nem rendelkezett, akkor a tagok között a hozzájárulás arányában történik a vagyon felosztása. Ehhez kérjük az Országgyűlés tisztességes támogatását.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Varga Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARGA GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításához kapcsolódóan a T/10524. számú törvényjavaslatot terjesztettük a Ház elé. Vezérszónokként szeretném megvilágítani, hogy milyen előzmény és milyen új szabályozási szükségessége húzódik meg a háttérben, és természetesen ezekre a megoldásokat.

Az Energiaszabályozók Regionális Egyesülete, az ERRA alapításához vezető együttműködés 1997-ben kezdődött egy konferenciával, majd '99-ben 15 állam energiaszabályozó hatósága egyezett meg az alapításával kapcsolatos elvekben. Ennek eredményeként 15 szabályozó hatóság írta alá az ERRA szabályzatát, alapszabályát 2010 decemberében Bukarestben.

Az alapszabályt aláíró országok Albánia, Bulgária, Észtország, Grúzia, Kazahsztán, Kirgiz Köztársaság, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Magyarország, Moldova, Oroszország, Örményország, Románia és Ukrajna; jelenleg 36 tagja van ennek a szervezetnek. A tagállamok 2004-től egyre jelentősebb összegű tagsági díjat fizettek, 2009-ben pedig az ERRA pénzügyileg teljesen önállóvá vált.

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal jogelődje alapító tagja volt az ERRA-nak. A MEKH az alapítástól kezdve aktív szerepet vállal az ERRA működtetésében. Az ERRA olyan sajátos intézményközi, a részt vevő országok energiaszabályozó hatóságait tömörítő szervezet, amelynek fő célja a nemzeti energetikai és közmű-szabályozási hatóságok közötti együttműködés elősegítése, mélyítése és tapasztalatainak cseréje. Az ERRA-t 2001 áprilisában Magyarországon vették nyilvántartásba egyesületként.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az új szabályozás szükségessége jogos kérdésként vetődik fel. Tekintettel a szervezet speciális összetételére, jellegére és működésére, a jelenlegi forma az ERRA belső szervezeti és adminisztrációs folyamatait nehezíti, a magyarországi zökkenőmentes működést zavarva. A tagság részéről már a székhely áthelyezésének lehetősége is felvetődött. Az ERRA működésének elősegítéséhez egy, a szervezet formájának, működésének megfelelő jogi környezet kialakítása szükséges.

Ennek megoldására született meg a javasolt törvénymódosítás. Mik ennek az előnyei? Indokolt, tisztelt Ház, hogy az ERRA továbbra is magyarországi székhellyel működjön, az alábbiak okán. Tekintettel az energetikai terület növekvő stratégiai jelentőségére és a nemzetközi energetikai együttműködés Magyarországnak közvetlen gazdasági hasznot hajtó képességére, figyelembe véve az ERRA működésében részt vevő országok számát és az általuk képviselt, energiapiacok méretét és gazdasági szerepét, az ERRA kiemelkedő szerepet tölt be a nemzetközi energetikai együttműködésben.

Az ERRA kiváló kapcsolati hálóval rendelkezik tagországainak energetikai piacán. Az ERRA által szervezett konferenciákon és egyéb rendezvényeken

a szabályozó hatóságok szakértői mellett az egyes országok magas szintű energetikai kormányzati képviselői és energiaipari szereplői is részt vesznek.

(13.40)

A T/10524. törvénymódosítás erre vonatkozó megoldásokat javasol. Az ERRA tagjai a hivatal kivételével külföldi hatóságok, amelyek sajátosságára tekintettel indokolt más, magyarországi egyesületekre vonatkozó szabályozástól részben eltérő szabályozás kialakítása az állami kontroll, a törvényességi felügyelet és a nyilvántartás tekintetében. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról szóló előterjesztés alapján az ERRA továbbra is egyesületként működik, ugyanakkor néhány területen, így a nyilvántartás, törvényességi felügyelet, illetve jogutód nélküli megszűnés esetén a vagyon felosztására vonatkozó szabályozás terén az egyesületekre vonatkozó törvényektől, Ptk.-tól, civiltörvénytől eltérő, speciális szabályozás vonatkozik rá.

Az ERRA nemzetközi jellegét tekintve tevékenysége a Külgazdasági és Külügyminisztérium profiljához áll a legközelebb, továbbá a KKM jelenleg is vezet nyilvántartást nemzetközi szervezetekről, így megfelelő kompetenciákkal rendelkezik ahhoz, hogy az ERRA nyilvántartását és részben a törvényességi felügyeletet is ellássa. Az előterjesztés ezért e feladatok ellátására a külgazdaságért és külpolitikáért felelős minisztert jelöli ki. Az előterjesztés meghatározza a nyilvántartás adattartalmát és az adatváltozás bejelentésének rendjét, valamint a működés törvényességének helyreállítása során elsősorban a minisztert, majd a szokásos egyesületi szabályokat követve a törvényszéket jelöli ki, mint a törvényességi felügyeletet gyakorló szervezet.

Tisztelt Ház! Az előterjesztés rendezi az ERRA más egyesületekkel való egyesülése vagy megszűnése esetére az ERRA vagyonának sorsával kapcsolatos kérdéseket, alapvetően a szervezet alapszabályában meghatározott szabályok alkalmazását előírva, ezek hiányában a legfelsőbb szervének döntését irányadónak tekintve. A megszűnés esetére, ha az ERRA alapszabálya vagy legfelsőbb szerve másként nem rendelkezett, a tagok közötti vagyonfelosztás kötelezettségét írja elő, figyelemmel a tagok vagyonhoz történt hozzájárulásának arányára. A ki nem elégített követelésekért a tagok egyetemleges felelősségét írja elő a tervezet, ami lehetővé teszi, hogy ilyen esetben a hazai hitelezők elsősorban a MEKH-től kérhessék kielégítésüket. Az előterjesztés a fenti szabályok megállapításával az ERRA sajátosságaihoz igazodó feltételeket állapít meg, amelyek megfelelnek a szervezet tagsági és működési körülményeinek, és egyszerűbb protokollt teremt a hazai egyesületekre irányadó részletes szabályozáshoz képest.

Az előterjesztés átmeneti szabályként rendezi az ERRA jelenlegi bírósági nyilvántartásának lezárásával összefüggésben a szükséges kérdéseket, a jogszabálytervezet nem tartalmaz semmilyen pénzügyi

kiváltságot az ERRA részére. A frakciónk támogatja a módosítást. Kérem az ellenzékét, hogy tegyenek önök is így.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP-frakció számára nem ismert olyan körülmény, amely a törvényjavaslat szerinti módosításokat valóban indokolttá teszi, hiszen az ERRA 2001 óta Magyarországon bejegyzett egyesületként működik, székhelye és titkársága Budapesten van. Célja a szabályozó hatóságok közötti tapasztalatátadás és önkéntes együttműködés elősegítése, valamint a szakemberek képzése.

A törvényjavaslat szűkíti az MEKH, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal azon jogköreit, hogy a nemzetközi együttműködés keretében más szervezet tagjává váljon, hiszen a módosítás alapján az MEKH kizárólag az ERRA tagja lehet, de például az Európai Energiaszabályozók Tanácsában nem rendelkezhet tagsági viszonyal. Ez jelentős károkat okozhat az MEKH nemzetközi kapcsolataiban véleményünk szerint. A törvényjavaslat ugyanakkor indokolatlanul bővíti a kormány, így a külgazdasági és külügyminiszter jogköreit a bíróságok rovására.

A Magyar Szocialista Párt a törvényjavaslatot nem támogatja, mert nincs valódi szakmai indok az ERRA törvényességi felügyeletének megváltoztatása mögött, ugyanakkor a javasolt szabályozás jelentős károkat okozhat a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal nemzetközi kapcsolataiban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának, Kepli Lajos képviselő úrnak.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. A Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselőcsoportja viszont az előzőekben elhangzottaktól némileg eltérően nem lát okot arra, hogy ne támogassa az előttünk fekvő törvényjavaslatot.

Az energiadiplomáciában azt látjuk, hogy van bőven teendője a kormánynak, nemcsak a szabályozó hatóságokkal való kapcsolattartás területén, de általában a nemzetközi energiadiplomáciában az utóbbi években nem tudtunk túl nagy lobbierőt kifejteni. E tekintetben valóban van honnan és van hova felzárkózni. Azonban abban, hogy a felügyeleti jogkörét az energiaszabályozó hatóságokat tömörítő egyesületnek hogyan változtatja meg a kormány,

nagy veszélyeket az energiaszektor számára nem látunk jelen pillanatban.

Így gyakorlatilag a törvényjavaslatot szavazatunkkal támogatni fogjuk. Szerintem ennél bővebben nem is kell hogy megindokoljam. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom és megadom a szót az előterjesztőnek, Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, aki nyilván élni fog a megszólalás lehetőségével.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! A Jobbik támogatását köszönöm, az MSZP elutasítását tudomásul veszem. A kormány nevében kérem a képviselőket, hogy ha mégis meggondolják magukat az MSZP részéről, tanulva a Jobbiktól *(Heringes Anita: Nemigen!)*, ebben talán most megtehetnék, akkor támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bartos Mónika képviselő: „Az idej TeSzedd! tapasztalatai” címmel. Megadom a szót a fideszes képviselőcsoport képviselőjének, öt percben.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az unalomig ismételtetjük e Ház falai között és azon kívül is, hogy paradigmaváltásra van szükség. Paradigmaváltásra van szükség ahhoz, hogy úrrá legyünk az emberiséget fenyegető egyik legnagyobb veszélyen, a létünket biztosító természeti környezet pusztulásán. Pusztulást mondtam, de pusztítást kellett volna. Amikor természeti környezetéről beszéltek, minket megtartó természeti rendszereket említtek és azok átalakulását, akkor nem csak az éghajlatra, az éghajlatváltozásra gondolok; bár nem kétséges, hogy ez kapja a legnagyobb figyelmet, de még ez sem kap eleget.

Áder János köztársasági elnök úr az elmúlt héten felszólalt az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezményt tárgyaló napirendünknel, felszólalását a híres Einstein-idézetrel kezdte, miszerint „Napjaink legégetőbb bajai nem oldhatók meg a gondolkodásnak azon a szintjén, amelyen akkor állunk, amikor a bajokat okoztuk.” Ez másként fogalmazva azt jelenti, hogy a fejekben, a fejünkben kell rendet tenni.

(13.50)

A gondolkodásunkat kell megváltoztatni, és egy teljesen új megközelítésből szemlélni a helyzetünket.

De hogyan lehet ezt elérni? Hogyan lehet ezt elérni akkor, amikor - ahogy Áder elnök úr is fogalmazott - nemzetközi felsővezetői szinten történtek komoly előrelépések, de az idő sürget, és a megvalósítással nem várhatunk? Hogyan lehet az elméletet gyakorlatra váltani? Hogyan lehet sokakat megszólítani, tömegeket megszólítani, hiszen a valódi változáshoz mindenkire szükség van?

Sajnos vagy szerencsére nincsenek egységes receptek. Számos ajánlás létezik, de a legjobb utat, a leghatásosabb módszert minden országnak magának a helyzethez igazodva, a nemzeti jellegzetességekhez, a lehetőségekhez alkalmazkodva kell megtalálni. De talán abban egyetértünk, hogy a személyes tapasztalat, a személyes érintettség kiemelkedik a szemléletformáló gyakorlatok közül. Nem kell hosszasan magyarázni, hogy miért. Átéltük már mindannyian, hogy milyen sokat jelent egy pohár víz egy hosszú tikkasztó nap után. Jobban rácsodálkozunk a természet erejére, ha átéltünk már egy óriási vihart. És jól tudja az, hogy milyen nehéz kézzel mosni, akinek elromlott a mosógépe. Kényelmes világunkban sok mindent természetesnek veszünk, pedig a dolgok többsége nem természetes. A tiszta ivóvíz, az étel, a szép tiszta környezet nincsenek ingyen. De ahhoz, hogy ezt igazán megértsük, hogy igazán értékeljük, át kell élnünk a hiányát, meg kell tapasztalunk, hogy mennyi fáradságot jelent mindezek megteremtése.

Ezért tartom nagyon fontosnak, szemléletformáló eszköznek a TeSzedd! akcióit, amelyet a Földművelésügyi Minisztérium megbízásából az idén már hatodik alkalommal szervezett meg az OKTF Nemzeti Hulladékgazdálkodási Igazgatóság. Jómagam Sopronban az Alkalmazott Művészeti Intézet hallgatóival gyűjtöttem a szétdobált szemetet, az illegálisan lerakott hulladékot. Itt is szeretném megköszönni Firtl Máttyás képviselőtársamnak és munkatársainak a sok segítséget és a kiváló koordináló munkát, a hallgatóknak pedig a lelkes segítséget.

Jó látni, hogy a TeSzedd! milyen sikeres és mennyire ismert lett az elmúlt években, hiszen a TeSzedd! akció hazánk legnagyobb önkéntes szemétyűjtő mozgalmává nőtte ki magát; erről a számok is tanúskodnak. A regisztrált önkéntesek száma 2011-ben 35 ezer fő volt, mely 2015-re 115 ezer főre növekedett. A helyszínek, megtisztított területek száma pedig 2015-re már 1590-re emelkedett. Az összegyűjtött szemét mennyisége is sokat mond, az eredményességről árulkodik: 2012-ben 3 ezer köbméter hulladékot, 2015-ben pedig 2300 tonnát, 9 ezer köbméter hulladékot gyűjtöttek össze az önkéntesek. Ebben az évben pedig 10 százalékkal többen regisztráltak, 128 605 fő jelentkezett a programra, az érintett helyszínek pedig 2240 helyet érintettek, ez 40 százalékkal több, mint az előző évben volt.

Nagy eredménynek tartom, hogy a részvétel és a személyes érintettség átélése miatt az emberekben erősödött a környezet iránti felelősség, de mindemellett legalább annyira fontos a program közösségépítő szerepe és az önkéntes tevékenységet elősegítő hatása. Remélem, hogy a következő évben is folytatódni fog,

és együtt ott fogunk lenni a TeSzedd! mozgalomban. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bartos Mónika képviselő asszony. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, a Lehet Más a Politika képviselőcsoportjából: „A játék megy tovább?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Múlt héten a versenysportban tapasztalható bántalmazások és szexuális bűncselekmények kivizsgálására kezdeményezett vizsgálóbizottságra reagálva a Fidesz frakcióvezetője, Kósa Lajos azt válaszolta: „Bármilyen esetben, ha ön egy földön fekvő emberbe belerüg, akkor a rendőrség letartóztatja könnyű testi sértésért, minimum. De egy labdarúgómeccsen adott esetben ezért lehet, hogy még szabadrugás sem jár. Mert a bíró úgy ítélte meg, hogy az eset olyan, ami miatt mehet tovább a játék.”

Kósa Lajos szavait sajnos nehéz félreérteni. Ezek a mondatok azt tükrözik, hogy szerinte a versenysportban a nemi erőszak olyan, mint a szabálytalanság a fociban. Ha élsportolók az uszoda területén követnek el csoportos nemi erőszakot, majd benyugtatózzák, és a bekészített ecetes vízzel kimossák az áldozatot, hogy ne essen terherbe, az a versenysport velejárója. A játék pedig mehet tovább.

Szeretném leszögezni, hogy a Kiss László-ügy kirobbanása óta kétszer szólalt meg kormánypárti politikus. Először Lázár János volt az, aki azt nyilatkozta, hogy ő nem akar ítélni, és egyébként is egy életpályát egészében kell elbírálni, márpedig tíz olimpiai arany van a mérleg másik serpenyőjében. A másik kormánypárti megszólaló a már idézett Kósa Lajos volt, aki szerint a nemi erőszak kvázi a versenysport természetes velejárója. A mai napig nem exkuzálta magát egyetlen itt említett politikus sem.

Tudják, amikor ez az ügy kirobbant, akkor ellenzéki oldalon többen felálltunk és sorozatban elmondtuk a véleményünket arról, hogy mit kellene csinálni. Én a politikusok felelősségéről és a kormány nők elleni erőszakhoz való hozzáállásának a társadalmi üzenetéről beszéltem. Elmondtam, milyen fontos az, hogy felelős pozícióban lévő politikusok tudatában legyenek a felelősségüknek; annak, hogy szavaiknak hatása van az erőszak társadalmi megítélésére, hogy ezek a szavak és ezek az emberek mintát adnak arra, hogy hogyan gondolkodjanak mások a nők elleni erőszakra.

Vajon mit üzennek Kósa Lajos frakcióvezető úr szavai, és mit üzennek Lázár János miniszter úr szavai? És egyáltalán, mit üzen a kormány mély hallgatása? Mert azt is látni kell, hogy a magyar kormány hivatalosan még nem szólalt meg, senki nem állt ki és nem mondta azt - s akkor szeretnék most elmondani pár mondatot, amit a kormány szíves figyelmébe ajánlok, mert körülbelül ezeket a mondatokat kellene ilyen helyzetben egy felelős magyar kormánynak elmondani -, hogy mélyszélesen elítéljük a

nemi erőszakot, és őszintén együtt érzünk azokkal a szülőkkel, akik most felteszik magukban a kérdést: mi folyt, mi folyik az uszodákban. Biztonságban vannak a gyermekeink? Őket szeretnénk most megnyugtatni, a kormány mindent megtesz azért, hogy hasonló esetek soha többé ne fordulhassanak elő, ne maradhassanak feltáratlanul. Ha a versenysport fertőzött terület, akkor együttműködünk az illetékes szövetséggel és vizsgálatot indítunk, és azonnali intézkedéseket teszünk. Ha ez az eset ma történik, nem fordulhat elő, hogy az elkövető gyerekek közelében dolgozzon, legyen akár milyen ígéretes tehetség is. A gyerekek biztonsága a fontos. - Ezeket a mondatokat kellett volna önöknek elmondani.

Ehelyett mit üzen a kormány mély hallgatása, s mit üzennek Lázár úr és Kósa úr szavai? Két dolgot biztosan. Az egyik üzenet körülbelül úgy hangzik, hogy a nemi erőszak a sport magánügye, ehhez a kormánynak semmi köze. Egyébként nem nehéz felfedezni a hasonlóságot a hatvanas évekkel, a kora kádári időkkel, amikor a hatalomnak az volt az érdeke, hogy az ilyen esetek feltáratlanok maradjanak, titokban maradjanak, amikor a rendszert az eredményeivel legitimáló sportban minden megengedett volt, a bűncselekmények következmények nélkül mehettek tovább.

A másik üzenet pedig az lehet, hogy a nemi erőszak legitimálható. Ha a versenysportban történik, akkor más megítélés alá esik. Ott vannak az olimpiai aranyak, amelyek akár igazolhatják is mindazt, hogy annak idején érdemes volt az elkövetőnek lehetőséget adni arra, hogy fiatal lányok közelébe menjen és edzőként dolgozzon. Ilyen üzeneteket mondtak ezek a politikusok, ilyen üzeneteket tettek a magyar társadalom irányába.

Erre mondom én azt, tisztelt uraim és hölgyeim, hogy a játék így nem mehet tovább. A játéknak itt vége kell hogy legyen. Elfogadhatatlan az, hogy a magyar kormány magánügynek tekintse az erőszakot, letolva magáról a felelősséget és a kompetenciát a föllépésre. Elfogadhatatlan az erőszak relativizálása, elfogadhatóként való beállítás. Pontosan ez az a hozzáállás, ami újratermeli és folyamatosan újratermeli azt a társadalmi környezetet, ahol ezek az események újra és újra megtörténhetnek.

Leszögezem: a magyar kormánytól határozott fellépést várunk. Ne egy-két milliárd forintot biztonságának uniós forrásokból a krízisfőhelyek kapacitásainak bővítésére, hanem annyi forrást, ami ahhoz kell, hogy megtízszerezhessük a férőhelyek számát a krízisközpontokban. Szakemberképzésre van szükség, prevenciós programokra és arra, hogy elfogadják az LMP javaslatát, hogy erőszaktevők ne dolgozhassanak gyerekek közelében, és ne vehessenek részt ilyen képzéseken sem.

Kérem, ratifikálják végre az isztambuli egyezményt és támogassák a javaslatainkat! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2016. május 23-án kerül sor.

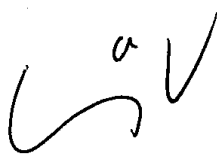
Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom.**

(Az ülés 13 óra 59 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUOTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)